

Giới thiệu Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân

Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân thuộc truyện teen nói về Phạm Ngọc Băng: 17 tuổi.

- Ngoại hình: Cao 1m75, 3 vòng super chuẩn. Có đôi mắt biết cười, khuôn mặt V-line, sống mũi cao, đôi môi hoa anh đào lúc nào cũng đỏ như đánh son. Da trắng, mịn hơn em bé sơ sinh. Đặc biệt có mái tóc màu đỏ (tự nhiên nghe)

- Tính cách: Tên Băng mà nên cũng chả khác băng là mấy. Một năm cười được tính trên đầu ngón tay. IQ: 300/300

- Pháp thuật: Điều khiển băng, tuyết và có thể đọc được suy nghĩ của người khác. Võ thì khỏi nói hơn sát thủ chuyên nghiệp là được rồi.

2. Vũ Thảo Nhi (17 tuổi)

- Ngoại hình: Cao 1m75, 3 vòng siêu chuẩn rầu. Đẹp từng centimet.

- Tính cách: Hòn bà la sát, dễ nóng mà cũng nhanh lạnh bạn thân của nó. IQ: 300/300

- Pháp thuật: Điều khiển lửa, có thể đi xuyên qua mọi vật. Võ thì cũng chả khác nó là bao nhưng thiên về đánh kiếm.

3. Trần Ngọc Huyền (17 tuổi)

- Ngoại hình: Cao 1m75, 3 vòng đủ khiến người ta bóng mắt. Đẹp theo kiểu sắc sảo, quyến rũ.

- Tính cách: Thờ ơ, chuyện người ta thì kệ người ta mình không quan tâm, bạn thân của hai nhò trên. IQ: 300/300.

- Pháp thuật: Điều khiển đất đá cây cối, có thể nhìn xa đến 5, 6 km. Võ thì cũng chả thua kém gì hai nhò bạn.

4. Dương Thế Phong-hấn (17 tuổi)

- Ngoại hình: Cao 1m85, cơ bụng 6 múi rầu. Có đôi mắt sắc lẹm, đôi mắt màu xám, sống mũi cao, môi mỏng. Đẹp trai khỏi nói.

- Tính cách: Chả khác nó là bao. Lạnh hơn Bắc Cực. IQ: 300/300

- Gia thế: Là chủ tịch công ty D.V đứng top 1 thế giới. Dù mới 17 tuổi nhưng đã bị ba má quăng cho cái công ty còn mình thì đi du lịch.

- Pháp thuật: Điều khiển gió, có thể làm ngưng đọng thời gian. Võ thì ngang ngửa nó có khi hơn.

Còn nhiều nhân vật nữa sẽ được bật mí trong truyện online hay.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Chương Giới Thiệu Nhân Vật

2

1. Phạm Ngọc Băng-nó (17t)

- Ngoại hình: Cao 1m75, 3 vòng super chuẩn. Có đôi mắt biết cười, khuôn mặt V-line, sống mũi cao, đôi môi hoa anh đào lúc nào cũng đỏ như đánh son. Da trắng, mịn hơn em bé sơ sinh. Đặc biệt có mái tóc màu đỏ (tự nhiên nghe)

- Tính cách: Tên Băng mà nên cũng chả khác băng là mấy. Một năm cười được tính trên đầu ngón tay. IQ: 300/300

- Gia thế: I don't know

- Pháp thuật: Điều khiển băng, tuyết và có thể đọc được suy nghĩ của người khác. Võ thì khỏi nói hơn sát thủ chuyên nghiệp là được rồi.

2. Vũ Thảo Nhi (17t)

- Ngoại hình: Cao 1m75, 3 vòng siêu chuẩn rầu. Đẹp từng centimet.

- Tính cách: Hòn bà la sát, dễ nóng mà cũng nhanh lạnh bạn thân của nó. IQ: 300/300

- Gia thế: I don't know

- Pháp thuật: Điều khiển lửa, có thể đi xuyên qua mọi vật. Võ thì cũng chả khác nó là bao nhưng thiên về đánh kiếm.

3. Trần Ngọc Huyền (17t)- Ngoại hình: Cao 1m75, 3 vòng đủ khiến người ta bóng mắt. Đẹp theo kiểu sắc sảo, quyến rũ.

- Tính cách: Thờ ơ, chuyện người ta thì kệ người ta mình không quan tâm, bạn thân của hai nhò trên. IQ: 300/300

- Gia thế: I don't know

- Pháp thuật: Điều khiển đất đá cây cối, có thể nhìn xa đến 5, 6 km. Võ thì cũng chả thua kém gì hai nhỏ bạn.

4. Dương Thế Phong-hấn (17t)

- Ngoại hình: Cao 1m85, cơ bụng 6 múi rầu. Có đôi mắt sắc lẹm, đôi mắt màu xám, sống mũi cao, môi mỏng. Đzai khỏi nói

- Tính cách: Chả khác nó là bao. Lạnh hơn Bắc Cực. IQ: 300/300

- Gia thế: Là chủ tịch công ti D.V đứng top 1 thế giới. Dù mới 17t nhưng đã bị bama quăng cho cái công ti còn mk thủy đi du lịch.

- Pháp thuật: Điều khiển gió, có thể làm ngưng đọng thời gian. Võ thì ngang ngửa nó có khi hơn.

5. Phạm Mạnh Quân (17t)

- Ngoại hình: Cao 1m85, cơ bắp cuộn cuộn. Là em sinh đôi vs nó.

- Tính cách: Khác hoàn toàn chị, mỗi lúc nào cũng được hoạt động hết công suất. Bạn của Huyền vs hấn, là honey của Nhi. IQ 300/300

- Gia thế: I don't know.

- Pháp thuật: Điều khiển nước, có thể điều khiển trọng lực của đồ vật mk cầm vào hay cơ thể của mk. Võ ngang ngửa mấy đứa trên.

6. Lãnh Từ Hàn (17t)

- Ngoại hình: Cao 1m85, cơ bắp đẹp rầu. Khuôn mặt khôi ngô. Sử hữu nụ cười chết đuối à nhầm chết người

- Tính cách: 1 ngày phải có mấy em trong vòng tay. Là bạn thân của hấn và Quân. IQ 300/300

- Gia thế: Chủ tịch công ti H.L. Bama thì thông đồng với bama hấn nên vứt công ti cho đứa con zai rồi xách mông đi du lịch cùng với vkck "trẻ" kia

- Pháp thuật: Điều khiển sấm sét, có thể nhìn thấy quá khứ của người đứng gần. Võ thì không kém mí đứa trên là bao

Ồ cái trường Queen này ắt hẳn ai cũng phải biết tội nó, bởi tội nó nổi tiếng quá mùi. Nhưng nổi tiếng không phải độ xinh đẹp mà là độ xấu xí có 102 của mình. Sáng nào nó cũng xuất hiện với quả đầu bù xù hơn đồng rom của mình. Mặt mũi thì toàn tàn nhang. Nhi thì tóc cũng không khá hơn nó là bao, mặt thì nổi đầy mụn, mắt thâm quầng như gấu trúc Panda. Huyền thì thâm hơn: tóc hơn tổ quạ, một bên mắt bị mù, mặt thì toàn tàn nhang với mụn. Chính vì vậy nên hể ai gặp chúng nó cũng phải cách xa 5m. Được cái số chúng nó hên nên vớ được lớp không phân biệt giai cấp, nhan sắc nên ít ra cũng có bạn. Mới sáng sớm Nhi đã tung tăng cầm cặp sách bước tới lớp. Vừa đi vừa hát như con ra đại làm nó cũng phải cười trừ. Bước vào cửa lớp Nhi cười tươi như hoa:

- Hello everybody!

- Có chuyện rề mà tươi như hoa thế cung?

Nhỏ Trang lớp trưởng cười đáp lễ nhỏ:

- Đầu tại tâm trạng tuổi nó phơi phới í mùi!

Nhỏ cười trừ xoa xoa đầu. Một tên lóc chóc xen vào:

- Hiếm khi thấy bà là sát lớp mk vui như thế này phải chăng nàng đã quên uống thuốc rồi sao?

- Bé Bảy à! Bé tin chụy tát vênh mỗ cung hơn?

- Ể hoy xin ti ti tha mạng cho phận yếu hèn !

- Hào hào!

Nghe hai đứa kia nói chuyện mà cả lớp không khỏi cười ầm lên riêng hai nàng nhà ta vẫn thờ ơ. "Reng...reng...reng..." chuông vào lớp reo, mọi người nhanh chóng về chỗ. Một lúc sau cô giáo bước vào:

- Chào các em! Hôm nay chúng ta sẽ có thêm 3 thành viên mới, các em nhớ giúp đỡ các bạn nha! Các em vào đi!

Nói xong bà quay ra lớp ra hiệu. Vừa hay có 3 tên đi vào:

- Hi! Mình là Phạm Mạnh Quân mong mọi người giúp đỡ!

- Mình là Lãnh Từ Hàn mong mọi người chiêu cố nha!

- Dương Thế Phong

Sau màn giới thiệu ngắn gọn, súc tích của hấn không khỏi làm cả lớp rét run trừ 3 nàng nhà mình:

- Các em có thể tự chọn cho mình chỗ ngồi! Bây giờ cô có việc bận nên lớp trưởng quản lí lớp cho cô nhé!

Nói xong bà cấp cặp đi luôn. Quân thì phi như bay xuống bàn của nó:

- Chị Băng! Em nhớ chị quá hà!

Vừa nói Quân vừa nũng nịu dụi dụi vào người nó. Nó cười nhẹ xoa đầu Quân làm cả lớp há hốc mồm:

- Băng...Băng...nó cười nhẹ kia mấy bầy bè ơi!

- WTF...chuyện gì đang xảy ra và đang diễn ra?

- Oimeoi! Tận thế hay lũ lụt? Hay sóng thần? Hay đại hồng thủy? Hay động đất? Hay núi lửa phun trào? Hay thế giới đang xảy ra chiến tranh lần thứ 4? Hay nạn đói 1945? Hay con Băng nó chưa uống thuốc?

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Tình hình bây giờ đang rất hỗn loạn: lớp như ong vỡ tổ, điên loạn hồi như mấy đứa trốn trại. "Rầm" Nhi bực mình đập bàn quát:

- Mấy thánh điên đủ chưa? Băng nó cười nhẹ chứ chết người đâu mà la toáng lên thế?

- Hơ người chết í lộn hơn chết người í chứ! Bà có biết từ lúc học đến bây giờ Băng nó có bao giờ nhếch mép đâu chứ đừng nói là cười nhẹ nhóc. Cả lớp nhảy như mấy đứa tăng động mà nó còn chẳng đoái hoài nữa là!

- Vậy chúng mày có cần làm lố như thế này không?

-.....Im lặng.....

Chúng nó biết rằng giờ mà dưng đến nhò thì coi như tự đào hố chôn mình vậy. Trước nhò đã bê gậy thước kẻ bằng sắt với một cánh tay rồi không biết bây giờ là gì? Bút? Thước? Bàn? Ghế? Hay xương người? Oimeoi thật không dám nghĩ. Nhi hậm hực nhìn quay lớp rồi quay ra đôi đang "so happy" kia lạnh giọng nói:

- Ôm nhau ha! Hạnh phúc ha! Tình cảm ha! Tiếp tục đi ha!

Nói xong nhò xoay người đi thẳng ra lớp. Quân thì nghe nhò nói không khỏi tái mặt vội đuổi theo. Cả lớp thì ngơ ngơ như bò đội nón. Riêng 2 nhân vật đzai xí gái đang đứng trên bục giảng kia thì đang trung cái mặt dằn thối nhìn đôi couple vừa rồi. Không hện mà 50 con mắt quay ra nhìn chăm chăm nó. Nhíu mày nó nhìn quanh lớp rồi hí hoáy viết cái gì đó ra tập A4 : "Là em trai tớ và cũng là người yêu Nhi". Cả lớp đọc xong thì gât gù: "Không ngờ nhìn bà như thế mà kiếm được cái thần ngon zai phết như"

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Oan Gia Thành Lập

Vừa bước chân vào lớp Quân đã bị Hàn nói mĩa:

- Giờ tao mới biết gu thẩm mỹ của mày nó đặc biệt như thế nào!

- Her quá khen mà chẳng qua mày chưa thấy thôi chứ thấy rồi mắt mày lác luôn ế chứ!

- Thấy gì cơ?

- Thiên cơ bất khả lộ hiha!

Quân cười nham nhở rồi vòng tay qua eo Nhi về chỗ. Hấn thì không quan tâm mấy nên đã an tọa với nó rồi:

- "Bạn của Quân?"- Nó giờ tập A4 cho hấn đọc (Lưu ý: dấu "" sẽ là lời nói của nó viết trên giấy nhé)Hấn không nói năng gì chỉ gât đầu rồi nhìn băng khua ra ngoài cửa:

- " Phiền anh chăm sóc nó hộ tôi!"

- Ủ! Sao viết ra giấy?-Hấn nhíu mày khó hiểu

- "Câm"

Hấn cũng không nói năng gì nữa. Cả lớp nhìn hấn với tụi nó không khỏi lắc đầu: "Định thi xem ai nói ít hơn à? Mà chưa thấy ai nói chuyện chỉ có 4 5 từ như hai ông bà này!". Còn Hàn thì lững thững đi xuống bàn Huyền tại có 3 trống thì 2 tên kia ngồi mất rồi còn đầu thối thì ngồi cùng với nhò xấu xí này vậy:

- Minh có thể ngồi đây không?

Hàn nở nụ cười chết rười à nhằm chết người. Huyền cũng xích ra cho cậu ngồi nhưng mặt vẫn dăm dăm đọc sách làm Hàn tướng nhỏ dạng thẹn thùng:

- Sao cậu thẹn thùng thế?

-.....-Im lặng

- Cậu thích mình à ?

-.....-Im lặng là vàng

-Nếu vậy thì cho mình xin lỗi nhé! Cậu không phải gu của mình!

-.....-Im lặng là kim cương

- Bởi vì cậu quá XẤU!

Nói xong Hàn nở nụ cười nửa mai mà không để ý đến nhỏ. Huyền thì vẫn đang đọc sách nhưng trán đã nổi gân xanh, tay cầm quyển sách mà như muốn vò nát nó ra vậy. Đôi couple ở bàn trên (Quân với Nhi í á) đang tình cảm với nhau nhưng bị sát khí của Huyền làm gián đoạn quay xuống, nhìn nhỏ như thể hai người liền đổ mồ hôi hột:

- Cậu à! Cậu bị ảo tưởng sức mạnh lâu chưa? Có cần tôi bỏ thí í tiền điện thoại để gọi cho bệnh viện không? Thích cậu á? Hừ chờ đến kiếp sau cũng đừng có mơ! Mà tôi nói thích cậu khi nào? Cậu thích nhận vơ lấy vợ tình nhân à? Nếu cậu thích tự ki thì xin vui lòng xuống xó lóp mà tự ki nhé! Đừng làm phiền người khác! Phiền phức!

Huyền nói xong còn ném ánh mắt khinh bỉ về phía Hàn. Còn cậu thì khỏi nói tức hộc máu mồm:

- Cô.....cô.....

- Đã bị bệnh từ ki với hoảng tưởng giờ còn bị cà lăm nữa à?

Nhỏ nhếch môi, Hàn thì không nói năng gì nữa nói nữa cho nhục mặt ả. Thấy Hàn như thế Quân liền vỗ vai:

- Hàn à! Mày tu ngàn ngàn kiếp kiếp cũng không đấu võ mồm thắng Huyền được đâu. Nên đừng mơ mộng hão huyền đi nhé!

- Mày cứ chờ đấy!

"Lãnh Từ Hàn này không tin lại thua một con nhóc chưa biết mùi đời như thế! Cứ chờ đấy!" Nghĩ xong Hàn ném ánh mắt tóe lửa về phía Huyền. Nhỏ thì cứ thản nhiên đọc sách thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Hoa Đã Có Chủ

"Reng...reng...reng..." chuông hết tiết vang lên mọi học sinh đã đổ xô đến canteen mặc cho mấy ông bà thầy giáo đang đứng trông ở lớp. Vươn vai, ngáp dài ngáp ngắn Trang đi xuống bàn nó rủ rê:

- Băng iu vầu! Đi xuống canteen đi!

Nó gật đầu tay vẫn đang soạn sách vở rồi đứng dậy:

- Thế Nhi với Huyền đi cùng luôn nhóc!

Trang lại quay ra trưng cái mắt long lanh hỏi hai nàng kia:

- Ok! Mà ck đi cùng vk luôn nha!

Nhi lại quay sang nũng nịu hỏi Quân:

- Vk đi đâu thì ck theo đó!

Nói xong cậu còn nheo mắt nhỏ. Hàn nhìn thấy liền bấu môi:

- Này! Đừng quên ở đây toàn dân F.A đấy nhóc!

- Kệ tao! Mà loại mày mà F.A á? Tao đi đâu xuống đất. Ngày thay người yêu như thay quần sịp F.A nổi rề?

Hàn cứng họng đành ôm cục tức vào trong:

- Hoy 2 bọn mày đi cùng luôn đi! Chứ để chúng mày "đồng không mông quạnh" thế này lại bảo bạn bè đều!

- Ít ra mày còn có tình người.-Hàn mặt hớn hở nhìn Quân

- Tao mà không có tình người thì mày chết nhăn răng rồi con ạ!

- Xì

Chà là từ khi chơi với nhau, mấy vụ mà Hàn đánh nhau hay chuyện công ti gì đấy đều do Quân giải quyết hết (nghe như báo mẫu ấy). Cuối cùng cả lũ lại rùng rần đi xuống canteen. Vừa xuống đến nơi tụi hần đã bị vây kín bởi một lũ hám zai level max í trông chả khác gì ruồi bầu mặt riêng Quân thì có Nhi đi kè kè mặt không ngừng tỏa sát khí làm đám fan hơi kiêng dè. Một con tóc xanh mỏ đỏ mạnh dạn bước lên ôm tay Quân. Cậu cố gắng rút tay ra mà không được liền đánh mắt nhìn Nhi thấy nhỏ mặt đen đi vài phần cậu liền đổ mồ hôi hột:

- Bạn gì oi phiền cậu bỏ tay ra giùm!-Nhi giả vờ nhỏ nhẹ nói

- Mày là gì mà dám bảo tao?

- À tờ là vị hôn thê của người mà cậu đang ngoác tay à!-Giả vờ sợ hãi (chị không làm diễn viên quả thật rất phí của)
 - Mày á? Mày nghĩ mày xứng với anh Quân chắc?
 - Thì cậu cứ hỏi anh Quân đi rồi biết ai xứng hơn ai!-Giọng bắt đầu cao ngao
 - Anhhhhh... Em với cô ta ai hơn ai?-Nhỏ kéo dài giọng nũng nịu hỏi- Tất nhiên là Nhi của tôi rồi!- Nói xong cậu còn kéo Nhi sát vào mình
 - Cái gì cơ? Nó vừa nhà quê vừa xấu xí làm sao mà xứng với anh được!-Á tức giận chỉ tay vào mặt Nhi
 - Hô thế cô nhìn lại mình xem! Mặt thì chất hàng tấn phần đã thế lại còn dày hàng km, tóc tai như con điên, mùi nước hoa rở tiền nồng nặc. Nhìn cô chả khác gì con C2 ngoài đường đâu!-Văng chuy ấy đã hiện nguyên hình
 - Mày...mày...
 - Giờ lại còn bị cả lăm nữa à? Tôi cũng nói cho cô biết: Quân nhà tôi không hỏi đâu mà rước loại như cô về nhà đâu! Bản nhà lăm với cả không khéo bị lậu chứ chả chơi và Quân cũng thuộc dạng HOA CÓ CHỦ rồi nên làm phiền cô đừng ve vãn nữa đi mất giá trị của con gái lăm! HỒ LY TINH!
 - Mày mới là hồ ly tinh! "Đũa mốc mà chôi mâm sơn" -Á tức quá hét âm lên
 - Này này! Tôi đường đường chính chính là hôn thê của Quân còn cô, đi ve vãn ck tôi, tôi còn chưa đánh là mày đang này lại chửi tôi là hồ ly tinh? Ngược đời.
 - Mày có biết tao là ai không ?
 - Hô đương kim đại tiểu thư nhà họ Tống đứng thứ nhì Việt Nam
 - Biết mà dám chửi tao sao?
 - Ơ hay nè! Cô là ai thì liên quan gì đến tôi định hại gia đình tôi á? Xin lỗi đời nhè! Đến mùa tuyết năm sau cô cũng đừng hòng tìm được một cọng lông chân của bama tôi đâu nên đừng hão huyền nữa đi!- Nhỏ cười nhếch mép khinh bỉ rồi quay sang Quân cười tươi như hoa:
 - Ck à mk đi hoy! Nói chuyện với loại này như kiểu "đàn gậy tai trâu" í tớ bản mồm.
- Thế là hai anh chị tươi cười bước đi để lại cái đầu đang nghi ngút khói đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Náo Loạn Canteen

Cuối cùng sau một hồi vật lộn, tụi hấn cũng thoát khỏi đám fan cuồng nhiệt kia. Chúng nó thì cũng chả quan tâm nên đã an vị cái bàn ở cuối xó. Bọn hấn liền đi tới ngồi rồi thờ hồng hộc riêng hấn thì vẫn "không cảm xúc":

- Các ông đi mua đồ đi!-Trang quang cho một câu làm tụi hấn mắt tròn ngược lên
- Sao lại tụi tụi bọn cô không có chân tay à?- Hần bức xúc hỏi
- Ô thế tuổi hỏi các anh có phải đàn ông không?- Trang thần nhiên hỏi
- Không đàn ông chả nhẽ đàn bà?
- Đã là đàn ông thì phải ga lăng mà ga lăng thì phải đi mua đồ ăn giùm cho con gái. Ok?

Trang nháy mắt tỉnh ngịch rồi quay sang nói chuyện với tụi nó mà không quan tâm đến gương mặt méo xệch của tụi hấn. "Đành phải lết xác đi vậy" tụi hấn thảm nghĩ rồi cũng lê từng bước chân nặng nề đi mua đồ. Tụi nó đang nói chuyện vui vẻ (thật ra có mỗi Trang với Nhi hoy) thì có một lũ con gái đến bàn tụi nó:

- Đứa nào là Phạm Ngọc Băng, Vũ Quỳnh Chi, Trần Ngọc Huyền ra đây cho tao!

Một con béo phệ bước lên vênh mặt. Tụi nó mặt thán nhiên đứng dậy đi về phía tụi con gái kia. "Chát" "chát" "chát" tiếng bập tai vang lên. Tụi nó bây giờ đứa nào một bên má cũng đỏ ửng nhưng vẫn không sợ sệt. Huyền nhủ mày:

- Tôi đắc tội với cô sao?

Nhỏ bình thản hỏi làm cái con tóc xanh mỏ đỏ vừa đánh tụi nó lộn ruột:

- Hừ! Còn dám hỏi? Ai cho phép chúng mày ngồi cạnh, ăn trưa cùng hoàng tử?
- Hoàng tử? Ai là hoàng tử cơ?-Huyền lạnh giọng hỏi
- Còn cổ tình giả nai sao?

- Không biết mới hỏi cô ngu thì ngu nó vừa vừa phải phải thôi!-Nhi bực mình

- Mày...đám bảo tao ngu sao? Bọn bay "LÊN"

À cầm đầu ra hiệu, cả lũ con gái liền lao vào đánh tụi nó. Cào, cào, đấm, đá, giết tóc,...nói chung đủ các thể loại. Chúng nó thì cứ đứng đấy hứng chịu không kêu, không khóc cũng không đánh lại làm à cầm đầu càng tức hơn:

- Mạnh nữa cho tao!

Vừa dứt lời hội con gái lại càng hăng hơn, Trang thì đang shock, ngồi cứng đờ cuối cùng là ngất xỉu (-_- vãi bà này luôn):

- Dừng lại!

Đang hăng hái thì tự nhiên tiếng Quân quát lên. Cậu vừa lúc mua đồ về liền thấy cảnh này, máu nó không khỏi xồng lên não:

- Các cô đang làm gì vậy?

Hắn lạnh lùng hỏi:

- Em...em...chỉ dạy chúng nó bài học thôi mà!-À cầm đầu sợ sệt

- Bài học?- Hắn lạnh lùng nhú mày nhìn nó

- Tại...tại...em thấy chúng nó cứ lơ đãng theo các anh...

"Bốp" chưa dứt lời má bên trái của à đã in lốt 5 ngón tay của Quân:

- Các cô muốn chết sao? Tôi nói cho cô biết từ này về sau nếu ai đụng đến 3 người con gái này thì tôi sẽ trả lại gấp nghìn lần những gì mà người đó đã làm với họ. Còn chuyện ngày hôm nay tôi sẽ "đền đáp" các cô sau. Cứ chờ đấy!

Quân hùng hồn tuyên bố rồi lúi 3 đứa đi luôn, hắn thấy vậy liền cầm đồ ăn còn hắn thì bế Trang theo cùng. À kia thì khỏi nói tím tái mặt mày.

Giới thiệu nhân vật:

- Cao Thúy Kiều: Đẹp theo kiểu dao kéo nhưng lại là sản phẩm bị lỗi nên phải bôi son chút phần dày đặc. Con gái cưng của tập đoàn P.C đứng top 3 thế giới. Là chị hai của trường, Thích hắn. Thuộc dạng ngu mà tỏ ra nguy hiểm (là à bị Quân tát í ăg)

- Thanh Trúc Lam: Nhìn hơn à Kiều một chút. Con gái cưng của tập đoàn T.D đứng thứ 5 thế giới. Thuộc dạng mưu mô không thể lường được. Tuy là chị ba của trường nhưng thực ra còn uy quyền hơn chị hai. Lấy à Kiều làm bàn đạp cho mình có gì thì à gánh tội thay. Thích hắn (chưa xuất hiện đâu ạ)

- Tống Thu Suong: Qua dao kéo nhưng bị lỗi nên cũng chả khác à Kiều là bao. Con gái cưng của họ Tống đứng thứ nhì Việt Nam. Là chị tư của trường thích Quân. (đã xuất hiện ở chap tr c ăg)

Đôi lời của tác giả: Thời gian gần đây tğ hơi bận xịu nên có hôm đăg đc có hôm k đăg đc truyện nên các mem chịu khó nha.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Làm Việc

Sau khi băng bó vết thương cho tụi nó xong, cả lũ lao vào đánh chén ở phòng.....y tế. Đang ăn ngon lành hắn lại giờ giọng mỉa mai:

- Cô là heo à? Ăn gì mà lăm thế?

- Thế anh là đàn bà à? Nói gì mà lăm thế?

Huyền đá đều lại, Trang nhú mày bực mình:

- Hai người ăn thì ăn đi không thì để cho người khác yên. Phun "mưa" từ này đến giờ rồi đây!

- Chính cậu cũng đang phun "mưa" đấy thôi

Vừa nói Huyền vừa uống nước còn Trang thì á khẩu. Ăn xong Huyền thì thăm to nhỏ gì đấy với Nhi , nó:

- Hoy tiết sau tụi tụi cúp nhóc Trang có thì mày tự giải quyết đi!

Nói xong tụi nó đi luôn để lại những cái mặt ngơ ngác. Đến nhà để xe, chúng nó lấy cái xe cà tàng phóng đi làm tụi hắn há hốc mồm:

- Đi kiểu méo rì mà nhanh hơn ô tô í vợi?

- Đây là xe đạp hay ô tô vợi?- Đi bao nhiêu km trên 1h vợi?

- Đi với tốc độ bao nhiêu vội?

Hân với Trang thay nhau hỏi lẫn hất bức mình: "Thì nhau đặt câu với từ vội à?"

- Im!

Xong hân lôi con Iphone to dùng cách mạng ra phone cho ai đó:

- Đi!

Cắt điện thoại vào túi hân hất mặt nói với cả lũ:

- Hờ? Đi đâu?- Quân dần thối mặt

- Đi rồi biết!

Xong hân đi đến nhà xe làm tụi kia khó hiểu. Đang định nhảy lên xe thì Quân quay ra nhìn Trang:

- Bà là lớp trưởng đây!

- Thì sao?- Trang làm mặt không quan tâm

- Đi thi ai quản lớp?

- Thằng lớp phó lo gì!

- Lấy má luôn!

- Miễn lễ! Hê hê

Trang cười nhanh nhử rồi chui vào ô tô của hân. Vừa thắt dây an toàn hân làm cả lũ rớt tim ra ngoài. Chả là vừa quay người một phát hân phi như điên làm Trang la hét như con điên:

- Nhanh nữa đề! Nhanh nữa đề! Hú hú

"Oimeoi bà này có phải con gái không vội?" tụi hân méo mặt nhìn nhỏ Trang đang la hét với khua chân múa tay điên loạn. "Kít" đột nhiên hân phanh xe làm 3 đứa đập đầu vào ghế:

- Mày phanh xe thì không báo trước được à? Thằng quý! Làm xấu mặt bố rồi.- Vừa nói Hân vừa xoa xoa nắn nắn cái u trên trán

- Xuống!

Hân chả thèm trả lời, mở cửa bước xuống xe 3 đứa kia nhủu mày khó hiểu nhìn hân. Trước mặt cả lũ là một quán coffee Cold summer tên nghe độc ghê. Hân liền bước vào quán nên 3 đứa lại lẹo đẹo theo sau:

- Xin chào quý.....ơ sao bọn mày ở đây?

Nhi với Huyền hiện đang mặc đồ phục vụ. Té ra là 3 nàng đi làm thêm:

- Tao hỏi câu đấy mới đúng-Trang hất mặt hỏi

- Thì tao làm thêm ở đây mà!

- Ô thế hả? Vậy cho tao cốc Caphuchino đi!

Trang vừa tỏ ngạc nhiên lại liền thay đổi thái độ sang hách dịch làm Nhi phải lộn ruột với bà này:

- Thế mấy người?

- Latte-Hân lạnh lùng

- Mocha- Hân trả lời

Xong nhò đi luôn Hân thối mặt:

- Mày không gọi à Quân?

- Khỏi vk tao khác biết!

- Đúng là mặn nồng heng?- Trang cười cười

- Tất nhiên! - Quân phồng mũi

Vừa nói xong Huyền đã bung 4 cốc coffee ra làm cả lũ há hốc mồm:

- Chì mà nhanh rứa?- Trang vừa nhìn vừa thèm quả là rất ngon

- Her bà Băng làm mà chả nhanh!- Nhi tươi cười

- Tuổi không ngờ với ngoại hình "diễm lệ" của các cô cũng có chỗ nhận làm cơ đây!-Hân bùi môi

- Chuyện của anh à? Vô duyên!- Huyền nói xong bỏ vào trong luôn Hàn thì á khẩu rồi.

"Phạm Ngọc Băng cô hẳn là rất thú vị!" vừa nhâm nhi tách coffee hẳn vừa nhếch môi.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Buổi Đi Bar Thú Vị

- Nè Băng iu đầu tối nay đi bar nha!

Nhi lắc lắc cái tay, nũng nịu nó như trẻ con đòi kẹo:

- "Ừ"

- Zê tối nay 7h nhóc!

Nói xong nhỏ nhảy mất tinh nghịch bước lên lầu. Huyền thì khó hiểu nhìn nó. Tại nó là người rất ghét đến nói ồn ào điển hình là bar thể mà hôm nay lại đồng ý quá là có gì đó mờ ám

- "Cũng 1 năm bỏ bê rồi đến lúc phải quay lại!"

Như đọc được ý nghĩ của nhỏ nó lên hí hoáy viết lên tờ giấy A4 rồi giờ lên cho nhỏ đọc:

- Nhưng mà.....

Huyền nhăn mặt, e dè nhìn nó nhưng nó chả thèm quan tâm đi lên phòng đánh một giấc. 7h:

Bước xuống nhà là 3 nàng đẹp từng cetimet chứ không phải 3 nàng xấu xí nữa. Mỗi một người đều diện một cây đen tuyền + thêm cái kính to bản làm người đi đường tưởng xã hội đen luôn quá. Lấy 3 con mô tô to đùng, bọn nó phóng cái vèo thẳng tiến đến bar Night. Vì có tính cách khác người nên chúng nó mở cửa không theo kiểu bình thường mà thẳng tay đá cửa cái "Rầm" làm cả bar quay lại nhìn tụi nó như người sao Hỏa. Một tên nhân viên chạy đến hỏi:

- Xin hỏi quý vị là?

Không nói không rằng nó liền dơ tấm thẻ màu tím được làm bằng kim cương lên. Tên nhân viên vừa nhìn thấy liền niềm nở:

- A xin mời các vị đến phòng vip 2 ạ!

Tên kia đang định dẫn đường cho tụi nó nhưng bị Huyền cản lại. Hiểu ý tên nhân viên liền lui đi. Chúng nó cứ chậm chậm bước đi đến một hành lang có 5 cửa được chạm khắc tinh tế. Đến phòng thứ nhất chúng nó thuận tay mở ra mà không để ý đến bảng tên ở phía trên. Vừa mở cửa đập vào mắt chúng nó là 3 tên con trai, mỗi người ôm hai em chân dài tới nách lông nách dài tới chân. Điều đáng ngạc nhiên là 3 chàng trai chính là 3 chàng nhà ta đây ạ. Nhi nhìn thấy cảnh này không khỏi lộn ruột. 3 chàng nhà ta thì đơ trước vẻ đẹp của tụi nó riêng Quân tỉnh táo hơn nên nhận ra là 3 tụi nó. Vừa nhìn thấy tay Nhi nắm chặt thành quyền Quân không khỏi tái xanh mặt mày. Nó nghĩ thầm trong bụng: "Chà chà vụ này có vẻ căng à nha!". Huyền thì nhếch môi:

- Xin lỗi chúng tôi nhầm phòng!

"Ừa sao giọng nì nghe quen quen!" Hàn nhíu mày nhìn nhỏ. Huyền vừa nói xong cả lũ đi ra ngoài. Với tay đóng cửa Nhi còn nói vọng theo:

- Công nhận mấy nàng trong phòng đẹp lắm a! Ngày mai khỏi đi luôn a!

Quân nghe xong lạnh sống lưng, ôm đầu:

- Chết tao rồi!

- Sao mà chết?-Hàn nhíu mày khó hiểu

- Chết rồi! Chết thật rồi!- Quân vẫn ôm đầu

- Kệ nó đi! Chắc lên con-Hắn lạnh lùng

- Ờ đúng là thằng dờ người! Sống nhăn răng ra ấy chết thể méo nào được.

Hàn bực mình mà nào hiểu cho nỗi lòng của Quân. Ất hẳn mai cậu không xong với Nhi rồi. Quay về với tụi nó:

Tụi nó cuối cùng cũng về đúng phòng của mình. "Phịch" Nhi mệt mỏi ngồi xuống, bỏ kính ra day day thái dương:

- Kệ nó đi!-Huyền an ủi

- Ủ mà mày gọi cho Ren chưa?

- Rồi!

Vừa nói xong, cửa phòng đột nhiên mở toang, 1 thằng đẹp zai, siêu kute bước vào:

- Chị Huyền!

Giờ cái giọng nũng nịu ra, Ken ôm chầm lấy Huyền:

- Ngọt ngọt!

Huyền thở hổn hển, vỗ vỗ lưng Ken:

- Em xin lỗi tại vui quá hề hề!

Cậu lè lưỡi cười cười:

- Nói tình hình sao rồi?-Nhi mặt lạnh như tiền

- Hiện giờ có rất nhiều bang mới nổi, điển hình như bang Red chúng muốn đối đầu với ta!-Ren nghiêm túc

- Hô có chuyện vui rồi! Vậy cung cứ tung tin đồn rằng bang chủ Ice Cold, Angel, Summer đã chết trong một vụ máy bay khi đang cấp tốc trở về Việt Nam!

- Vâng

Ren gật đầu, nó liền đứng dậy, đeo kính vào. Hiểu ý Nhi vỗ vỗ vai Ren:

- Thôi chị về đây! À mà nhóc nhập học cùng bọn chị cho thuận tiện đi! Trường Queen lớp 11A1!

- Vâng mai em sẽ nhập học luôn!

Nói xong cả lũ giải tán, nó vẫn lạnh lùng, Huyền thì vẫn thờ ơ riêng Nhi thì lạnh hơn cả nó. Ai da xem ra mai Quân khổ rồi đây

Giới thiệu nhân vật:

- Trần Thái Dương-Ren (16t): Em họ Huyền. Đẹp zai khôi ngô, thông minh chết người, tính tình thì trẻ con nhưng lắm lúc nghiêm túc. Vô thì khôi nói đĩnh rầu mỗi tội thua bọn nó với tội hấn hoy. IQ 250/300

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Chia Tay Đi!

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhi đã dậy từ rất sớm. Nhỏ ngồi trên cái xích đu, trầm ngâm suy nghĩ. Nó nhìn thấy mà không khỏi thờ dài có lẽ nhỏ với Quân yêu nhau là sai lầm chẳng. Tầm 6h30 tụi nó trang điểm xong rồi dắt cái xe cà tàng phóng cái vào đi. Vừa để xe xong thì tụi hấn đến, Nhi chỉ liếc nhìn rồi không thèm để ý. Quân nhìn thấy nhỏ liền gọi lớn:

- Vk ơi! Vk ỉu dẫu ới ời ơi!....

Nhi bỏ mặc ngoài tai đi thẳng lên lớp không thèm ngoái lại làm Quân lo lắng. Sau khi thoát khỏi đám fan cuồng nhiệt kia, tụi hấn cũng lết xác đến lớp. Vừa đặt mông xuống, Quân cảm thấy rộn người quay sang nhìn thì thấy một tên lệch lạc giới tính chính hiệu đang nhìn cậu với ánh mắt đắm đuối như con cá chuối. Nhíu mày cậu tò mò hỏi:

- Sao cậu lại ngồi đây? Nhi đâu?

- À... Nhi nó biểu em qua đây ngồi với anh nè! Em với nhỏ đổi chỗ mà!-Nói xong tên kia còn chớp chớp đôi mắt

- Há? Vậy Nhi đi đâu rồi?

- Bà đi xuống canteen rồi!

Vừa dứt lời Quân phóng như bay xuống canteen, thấy nhỏ đang ngồi gặm cái bánh mì Quân liền đi tới:

- Vk ơi!

-.....-im lặng

- Vk ơi! Ck sai rồi!

-.....-im lặng là vàng

- Tha lỗi cho ck đi nha!

-.....-im lặng là đá quý

- Vk ỉu dẫu ới ời!

-.....-im lặng là kim cương

- Tha cho ck đi mà! Hix hix từ sau ck không dám tái phạm nữa!

- Đi!

Nhi lạnh lùng kéo Quân đi đến vườn hoa. Quân mừng rỡ tưởng nhỏ tha thứ cho mình. Vừa đến nơi Nhi quay ra nhìn thẳng mắt Quân nói:

- Chia tay đi!

- Há?-Nụ cười trên môi của Quân tắt ngấm

- CHIA TAY ĐI!

- Vk à! Đừng đùa như thế mà ck sợ!-Quân lắc lắc cái tay Nhi. Nhỏ liền rút tay lại lạnh lùng:

- Tôi nói rồi! Chia tay đi! Anh không hiểu à?

- What vì sao?

- Anh có biết yêu nhau 7 năm mà anh ngoại tình những 746 lần không? Tôi mệt mỏi rồi! Không thừa hơi thừa sức để đi đánh ghen nữa nên chia tay đi!

- Vk à! Ck biết ck sai rồi! Ck sẽ không bao giờ tái phạm lần nữa đâu nên vk tha thứ cho ck đi nha!

- TÔI NÓI RỒI CHIA TAY LÀ CHIA TAY ANH LÀM ƠN ĐI! NẾU ANH YÊU TÔI THÌ SẼ KHÔNG NGOẠI TÌNH NHỮNG 746 LẦN ĐÂU! NÊN TÔI KHÔNG TRỜI BUỘC ANH NỮA! CHẴNG PHẢI ANH THÍCH TỰ DO SAO? ĐẤY! BÂY GIỜ ANH TỰ DO RỒI ĐẤY! MUỐN ĐI VỚI CON NÀO THÌ ĐI! TÔI ĐÂY KHÔNG QUAN TÂM NỮA! CON NGƯỜI CŨNG CÓ SỨC CHỊU ĐỰNG THÔI NÊN TÔI KHÔNG THỪA HƠI RÁNH SỨC ĐỂ ĐI ĐÁNH GHEN TỪNG NGƯỜI MỘT NỮA.

Nhi quát lên rồi chạy đi để Quân đang chết đứng ở đấy. "Tách!" một giọt nước mắt của cậu rơi xuống. Cậu đã khóc vì người con gái cậu yêu! Chính là do cậu nên cuộc tình đẹp để 7 năm trời tan thành mây khói. Tim cậu đau, đau lắm! Nếu như thời gian quay trở lại cậu sẽ không đi ngoại tình, nếu thời gian quay trở lại cậu sẽ không mất Nhi, nếu thời gian trở lại cậu với Nhi sẽ đang hạnh phúc với nhau. Nhưng tất cả chỉ là NẾU. Cậu gục xuống, ôm đầu. Nhưng cậu nào biết cậu đau 1 thì Nhi đau 10, nhỏ đã suy nghĩ rất nhiều về chuyện này từ trước đây chứ không phải bây giờ. Nhỏ không khóc bởi nhỏ đã hết nước mắt từ lâu rồi. Gia đình, người yêu đều là những người dối trá. Cô sẽ không bao giờ tin tưởng được ai nữa ngoài nó và Huyền ra. Lũm thử đi lên lớp, nhỏ lấy cặp rồi đi về, hôm nay nhỏ không còn tâm trạng nữa, thấy thế nó với Huyền cũng cặp cặp đi theo để lại những con mắt khó hiểu. Hazzzz chuyện tình của họ càng ngày càng căng.

Đôi lời của tg: Sorry các mem ag, 2 ngày qua 1 phần do mạng, 1 phần do mãi ôn thi nên tg không thể viết được nên ngày mai tg sẽ đền bù sau.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Mất Tích

Sau chuyện chia tay của Nhi và Quân đã làm đám rã ăn mừng lớn. Riêng Hàn và hân thì thối nức nhìn Quân. Sau hôm đấy cậu trở thành một con người thờ ơ, lúc nào cũng ngây ngốc chứng tỏ cậu yêu Nhi rất nhiều nhưng mà vì sao lại chia tay? Còn nữa 3 ngày nay tụi nó cũng không đến trường, nơi làm việc cũng không, cho đi điều tra cũng không thấy chỗ ở y như bốc hơi vậy:

- Này Quân! Mày không vui lên được à?

Hàn bực mình nhìn Quân, cậu lúc nào cũng vui vẻ tự dưng lại như thế này không thể không khiến Hàn bực mình:

- Mày thử như tao đi rồi khắc biết!

- Một đứa con gái thôi mà mày có cần làm quá không?

- Một đứa con gái? Hừ mày khinh thường phụ nữ quá rồi đấy! Mày thử yêu một đứa 7 năm trời xem nó chiếm vị trí trong tim mày bao nhiêu %?

- What? 7 năm? Sao lâu zữ?

- Thế mày nghĩ bao nhiêu?

- Tao tưởng chúng mày mới được 7 ngày!

- Thôi nói chuyện với mày tao tổ lộn ruột cút đi cho tao nhờ!

Nói xong Quân quay phắt đi, Hàn cũng trở về chỗ ngồi:

- Tới nay tập chung nhà tao!

Hân đột nhiên lên tiếng làm 2 đứa kia giật nảy người:

- Làm gì?-Hần nhủu mây

- Có công chuyện!

- Ủ

Nói xong mỗi đứa một việc mặc cho bà giáo đang huyền thuyên trên băng. Tối 8h tại nhà hần:

- Có chuyện gì?-Quân thờ dài nảo nề

- Tao muốn lật đồ bang Ice Cold, Angel, Summer!-Hần khoanh tay

- What? Mây bị điên à? Biết bang nó mạnh như thế nào không-Hàn ngạc nhiên

- Mây điên í! Xem lại bang mình xem ngang hàng nó chứ ít gì?

- Ủ thì.....

- Ý chúng mây như thế nào-Hần khoanh tay

- Tao phản đối-Quân im lặng đột nhiên lên tiếng

- Why?-Hần nhủu mây

- Tao nghĩ tốt nhất chúng mây không nên động vào 3 bang đấy!

- Vấn đề? Mây không nghe tin bang chủ của 3 bang đấy bị tai nạn máy bay rồi à? Chuyện này tao cũng kiểm chứng rồi!-Hàn nhìn Quân đầy tò mò

- Thật ra họ chưa chết đâu!-Quân thờ dài

- Sao mây biết-Hàn lên tiếng

- Sau này chúng mây sẽ hiểu còn bây giờ nếu muốn lật đồ 3 bang này chúng mây phải bước qua xác tao đã!-Quân gất gông

- Hazz thôi được rồi tùy mây vậy!-Hần thờ dài - Coi như chuyện này xong! Còn bây giờ, Quân tao vẫn không hiểu vì sao mây chia tay Nhi?-Hàn hất mặt nhìn Quân

- Chuyện này chúng mây không liên quan!

- Không liên quan? Đã coi nhau là anh em thì mây phải kể cho bọn tao chứ! Nhìn mây 3 ngày nay mà bọn tao không khỏi bức mình!

- Thôi được rồi! Kể thì kể. Theo như mây biết tao với Nhi yêu nhau 7 năm nhưng mà cũng do cái tính lẳng nhăng của tao nên mới chia tay!

- Lẳng nhăng á? Thế mây cặp với em bao nhiêu lần rồi?

- 746 !

- CÁI Gì?-Hàn với hần không khỏi ngạc nhiên

- 746 lần-hần hỏi lại

- Ủm!-Quân gất đầu

- Tao chịu mây rồi! Công nhận Nhi có sức chịu đựng cao thật phải tao thì đến lần thứ 2 là good bye rồi.-Hàn lắc đầu nhìn Quân

Cả lũ thờ dài thườn thượt nhìn nhau. Mỗi người một cảnh. Đầu đó tại Mỹ, trong một ngôi nhà biệt thự à không lâu dài mới đúng chứ đang có 3 người con gái trò chuyện:

- Mây định ở đây bao lâu nữa?-Girl1

- Mai về luôn đi! Chán rồi-Girl2

- Ủ vậy cũng được! Thế ý mây như thế nào?

Girl 1 hất mặt về phía một cô gái trên tay đang cầm ly rượu đỏ. Cô không nói năng gì chỉ nhún vai tỏ í tùy bọn mây. Chắc chắn không biết ngày mai sẽ ra sao đây.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Trở Lại

8h tại sân bay Nội Bài:"Máy bay chuẩn bị hạ cánh, xin quý khách thắt dây an toàn. Xin nhắc lại...". Khoảng 15' sau có ba cô nàng kiêu diễm bước ra làm mọi ánh mắt đổ dồn vào tụi nó. Vẩy tay chiếc taxi chúng nó leo lên xe rồi về nhà. Vừa vào đến phòng khách Nhi đã phi đến ôm cái gối ở sofa thân yêu. Huyền thì ngồi phịch xuống cái ghế đối diện. Qùa là rất mệt mỏi. Riêng nó vẫn không cảm xúc, đôi khi tác giả nghĩ nó là con búp bê biết hoạt động đấy ạ người gì mà chả lấy tí cảm xúc:

- Bầy giờ lại đi học à?-Huyền mệt mỏi, day day thái dương
- Ủ- Nghe đến đi học mặt Nhi lại ỉu xìu như cái bánh bao chiều
- Thôi nghỉ nốt đi, ở nhà nướng cho lành-Huyền gất gồng (chà chà học sinh nghiêm túc đã đi đâu rầu?)
- Ô zê!

Nhi vui sướng hét lên, khoe môi nó giật giật: "Thật là.....". Nó chả nói năng gì bỏ lên phòng. 2 nhỏ kia nhìn theo mà không khỏi thờ dài: "Nó như vậy được bao nhiêu năm rồi? Có đáng không?". Mỗi người một suy nghĩ rồi bất giác thờ dài bỏ lên phòng nốt. Quay ra bọn hấn nào:

Hôm nay tròn 5 ngày chúng nó nghỉ rồi, Hấn không khỏi tiu nghỉu. Tại không có Huyền làm cậu cứ bị ngựa ngựa mồm (-_-). Quân thì vẫn vậy=>cái xác không hồn:mặt mày phờ phạc, mắt thâm quầng, người sụt đi vài kg. Thế mà lũ fan vẫn hò hét rầm rầm kêu cậu đzai. Thật tình không hiểu mắt chúng nó có vấn đề hay không. Riêng hấn thì vẫn bình thản:

- Này Quân! Bọn Huyền chết 1 xó rồi à?-Hấn thờ dài
- Tao chịu gọi mà chả ai nghe máy!-Quân chán nản nói
- Hazzz chán quá đề!-Hấn nằm ườn ra bàn
- Mà mày hỏi làm gì thế?-Quân quay ngoắt ra nhìn
- Mọi hôm có bà Huyền ngồi đầu khẩu máy nay không có thấy ngựa mồm!
- Bỏ lạy mày! Rảnh nợ!
- Hề hề. Miễn lễ!

Thế là ngày hôm đấy trôi qua rất bình thường bình thường. 6h sáng ngày hôm sau:

Như thường lệ, nó chạy bộ xong thì lên tắm. Đang ngâm mình trong bồn tắm thì có tiếng hét làm nó giật nảy người:

- Con lợn kia! Mày có dậy không thì bảo?

Huyền hùng hăng hồ hồ sang phòng Nhi quát tháo. Vâng chụy Nhi nhà ta đang ôm con gấu to gấp đôi người, miệng thùy đang chảy nước dãi, đôi chân dài của chụy đang an tọa ở dưới giường, nửa trên thùy đang trên giường=>kiểu ngủ rất ư là ĐẸP:

- 5' nữa đụy bầy bề oì!-Nhi vừa chep miệng vừa nói
- Này thì 5' này!-Huyền vừa nói xong một gáo nước được dội thẳng vào mặt Nhi
- Ố mày làm cái gì thế?-Nhi hét toáng lên
- Ai bảo mày không chịu dậy? Tao nói cho mày biết lần sau không phải nước uống đâu mà là nước tiểu của em Bạch Hồ của mày đấy nhá!
- Hoy hoy xin tí tí tha mạng!
- Đi VSCN rồi xuống nhà ăn sáng! Nhanh!
- AYE

Giờ tay kiểu quân đội xong Nhi dùng vận tốc ánh sáng phi thẳng vào nhà WC. Nó không khỏi phì cười trước 2 con bạn:

- Cười cái gì? -Huyền trề môi
- "Hài thì cười! "-Nó giờ cái điện thoại ra cho nhỏ đọc
- Xỉa

Hất mái tóc, nhỏ đi xuống nhà làm nó càng buồn cười hơn. Nhỏ cũng vui lây tại lâu lắm rồi mới thấy nó cười thoải mái như thế này. Ăn sáng xong tụi nó lại dắt cái xe cà tàng đi. Vừa đến trường chúng nó đã gây chú ý của mọi người nhất là Nhi. Tụi nó thì cứ lơ đã, thẳng tiến lên lớp. Đang đi vào thì Trang nhảy ra ôm chầm tụi nó:

- Mèng ơi! Mấy bà đi đâu mà nghỉ 5 ngày nay vậy?
- Mệt! Ở nhà nướng!-Nhi lười biếng trả lời
- Hay heng? Sương quá heng? Thế mà làm cả lớp lo quá trời! Mà Nhi! Bà với Quân sao chia tay vậy?

- Hừm? Cái đấy bà không cần biết đâu!Nhi khó chịu bước vào lớp. Người không ngừng tỏa ra sát khí làm học sinh phải kiêng dè. Huyền nhìn mà không khỏi thờ dài. Đúng lúc tụi hấn tới:

- A mấy bà đi học rồi hả?-Hấn rặng ngồi khi thấy chúng nó (-_-)
- Không thì đứng đây làm gì? Cảnh à?

Huyền thờ ơ đi về chỗ Hấn thì đứng đực ở đấy. Tại chưa tiêu hóa hết câu của tụi nó. Còn Quân thì cứ nhìn Nhi bằng ánh mắt đăm đũa như con cá chuối làm Nhi khó chịu nhưng vẫn ung bướng nhìn ra cửa sổ. Nó nhìn mà bất giác thờ dài. "Reng...reng...reng..." chuông vào lớp reo lên, mọi người lại bắt đầu những bài học nhàm chán.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bí Mật Sắp Được Tiết Lộ

Chuông vừa reo, học sinh đã bay ra sân trường (-_- thể loại gì đây) mặc cho mấy ông bà giáo đang đứng đực ở lớp. Tụi nó thì cũng soạn sách vở đi xuống canteen, bọn hần lại lẻo đẻo theo sau. Huyền bực mình:

- Sao cứ đi theo tụi tui vậy?
- Thích thì đi! Cầm à? Her-Hàn trưng cái mặt dày hàng km của mình ra.
- Một xác!

Huyền phán một câu rồi lại đi tiếp mặc cho 3 cái đuôi đang ngoe ngoáy theo sau. Chọn một cái bàn cuối xó, tụi nó liền ngồi xuống:

- Các anh đi mua đồ đi!
- WTF? Why?-Hàn trở mặt nhìn
- Anh là đồ đàn bà à? Đàn ông thì phải ga lăng chứ!Huyền cau mày nhìn, tụi hần lại phải lê cái xác đi mua đồ:
- Mày dạo này nói hơi bị nhiều à nha!-Nhi đá đều Huyền
- Mày dạo này ngứa mồm thì phải?-Huyền giả bộ xấn tay áo lên
- Her her bạn Huyền iu dấu, tớ biết cậu là người rất độ lượng mà hehe!

Nhi cười cười. Đang ngồi tám rất ư là thoải mái thì "Rầm" cái bàn đột nhiên bị hất ra. Tụi nó quay ra nhìn hóa ra là chụy cả của trường:

- Hừ! Chúng mày còn dám vác mặt lên trường à?-Á Kiều giờ cái giọng chua lè chua loét của mình (ai không nhớ có thể quay lại chap 4 ọ)
- Xin hỏi tiểu thư đây! Chúng tôi đã làm việc gì nên tội nên tình mà không được đến trường?-Nhi nhếch môi cười đều làm ai nấy lạnh cả sống lưng
- Mày còn dám nói láo? Hừ đúng là thể loại rẻ rách!-Á Lam lên tiếng
- Nói láo? Hừ chúng tôi nào dám nói láo với mấy người!-Nhi vẫn cao giọng
- Mày cũng chỉ là loại nhà quê mà dám trèo cao sao? Hừ được anh Quân xài được vài bữa mà dám lên mặt!-Á Sương xoay xoay tóc tạo dáng
- Hô còn hơn ai kia! Không được đụng vào nên ghen ăn tức ỉa-Nhi cười cợt, Huyền với nó vẫn thản nhiên ngồi xem kịch
- Mày.....mày.....-Á Sương đỏ mặt tức giận
- Tiểu thư à! Tuổi bảo rồi! Nhà thì giàu, của thừa không ít mà hai ông bà Tổng không cho con gái lá ngọc cành vàng của mình đi chữa cái bệnh cà lăm được hay sao?-Nhi khoanh tay
- Mày đúng là hồ ly tinh! "Đũa mốc mà chòi mâm son". Hừ được anh Quân cưng chiều vài bữa thôi mà đã bị đá thẳng căng rồi à? Đúng chỉ có đứa ngu mới không biết giữ cửa!-Á Sương hất mặt

- Này này! Có sự hiểu lầm không hề nhẹ ở đây nhé! Tòì "đá" anh ta chứ không phải anh ta "đá" tòi! OK? Còn nữa! Những người chỉ nói suông thế kia thì nói làm gì? Đã không làm được mà thích lên mặt! Cô còn không đáng xách dép cho tòi đâu! "Đũa mốc chòi mâm son" ư? Không biết ở đây chỉ ai nhi? Không trèo được nên tìm chỗ trút giận à? Xin lỗi đời nhé! Con này không dễ thể đâu!

Nhi lạnh giọng rồi liếc nhìn khinh bỉ á Sương. "Bốp" á tức quá đang định đánh tát nhỏ một cái nhưng mà bị nhỏ chặn được. Đúng lúc tụi hần đi mua đồ ăn về:

- Cô làm cái gì.....-Quần tức giận, nghiêng răng nhìn á Sương
- Không phải việc của anh! Ai mà nhảy vào đây coi như ngày mai không nhìn thấy mặt trời!-Nhi cắt ngang lời Quần, trừng mắt nhìn từng người làm mọi người không khỏi sợ hãi. Hần nhủ mày: "Sao cô ta lại có sát khí cao như vậy?"
- Nào nào tiểu thư! Lần trước là tôi niệm tình để cho cô đánh nhưng lần này thì đừng hòng động vào một sợi tóc của con này nhé!-Nhi quay lại nhìn á Sương, thả tay á ra
- Cái này thì chưa chắc đâu! Không biết khuôn mặt của chúng mày bị hủy hoại đi thì nó như thế nào nhi? Haha

Á Lam ra hiệu cho bọn đàn em. 3 con bước lên, cầm 3 ca đựng cái gì đấy. Huyền nhủ mày:

- Axít à?
- Hừm! Xem ra mày không ngu ngốc như tao tưởng!

Á Lam tràn đầy sự tự tin. Còn Huyền với Nhi nghe xong thì cười lăn lộn, đến chảy cả nước mắt đến cả nó cũng phải bụm miệng cười. Cả trường thì đang lơ ngơ như bò đội nón.

Đang đến hồi cao trào thì chúng nó cười như điên ngay cả bọn hấn cũng phải khó hiểu:

- Chắc chưa thể tiểu thư?-Nhi lau nước mắt do cười nhiều hỏi bọn ả

- Hừ đúng là 1 lũ điên khùng! Bọn bay! "LÊN"

Ả Kiều ra hiệu cho 3 con kia. "Ào" 3 ca axít bị tạt lên mặt tụi nó. "Xèo.....xèo.....xèo....." tiếng axít ăn mòn vang lên làm cả trường lạnh sống lưng còn tụi nó thì vẫn hứng chịu. 2' sau, Nhi lên tiếng:

- Nào nào! Trò chơi bắt đầu nhé!

Cả trường hiện giờ đang há hốc mồm. "Cái gì thế này?" Cả trường đồng loạt hét lên. Chuyện gì sẽ xảy ra ạ? Chập sau các mem sẽ rõ

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khuôn Mặt Thật Sự-Cô Nói Được U?

- Nào nào trò chơi bắt đầu nhé!

Nhi nở nụ cười bí hiểm. Cả trường thì chết đứng ngay cả bọn hấn cũng vậy. Trước mặt bọn họ không phải ba cô nàng xấu xí, cũng chẳng phải ba khuôn mặt bị axít ăn mòn mà là những khuôn mặt xinh đẹp hơn cả thiên thần:

- Sao.....sao.....lại.....-Ả Sương tái mặt lắp bắp- À quên! Do bọn tôi dùng một loại lớp mặt nạ đặc biệt chỉ khi bị axít ăn mòn thì mới hỏng thôi. Cho nên tôi đã hỏi các cô đã chắc chưa rồi mà haha!

Nhi ôm bụng cười, cả trường nhìn mà chảy máu mũi:

- Dễ thương đáng eo quá!-hs 1

- Thiên thần chứ không phải người mà ạ!-hs2

- I LOVE YOU CHÍU CHIU-hs3

- Mặt mộc đó mà đẹp quá trời!-hs4

- Không ngờ mấy nhỏ xấu xí lại đẹp như thế này!-hs 5

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Còn Hàn thì há hốc mồm, Quân thì lắc đầu thờ dài đến bó tay với mấy bà này, riêng hấn thì chỉ nhìn chăm chăm nó."Càng ngày càng thú vị!". Nhếch môi cười bí hiểm hấn khoanh tay đứng xem kịch hay:

- Là.....là.....sao?

Hàn lắp bắp, lấy tay dụi dụi mắt mình. Huyền nhủ mày:

- Thì đây mới là hình dáng thực sự của bọn tuổi chứ làm sao?

- Chối ôi chắc tuổi chót!

Hàn giả vờ ngã vào hấn. Tường hấn đỡ ai dè hấn né nhanh một phát làm Hàn ngã cái rầm:

- Mày thương người chút chút được hom vậy?-Hàn xoa xoa khuôn mặt

- Kemetao!

Hàn phũ phàng nói xong quay phắt sang tụi nó xem kịch:

- Đương kim tiểu thư à! Hồi hận chưa? Bây giờ thì biết ai "đưa móc chòi mồm son" rồi chứ?

Nhi cười cợt, ả Sương vẫn còn đang shock:

- Mà bữa nọ cô đánh tôi, tôi còn chưa trả thù thì nay tính cả lãi cả gốc vậy nhé!

Nói xong nhỏ rút con dao nhỏ xíu nhưng cực kì sắc bén, đưa lên mặt nhỏ. Nhỏ thấy vậy sợ xanh mặt:

- Tiểu Nhi! Dừng đi!

Văng bậy giờ toàn trường mới shock thêm ạ. Người vừa nói câu đó chính là nó-Băng nhà ta:

- Cô nói được?-Hấn ngạc nhiên:"Chà phải cô ta bị câm sao?"

- Chỉ là không thích!-Nó nhếch mép cười làm cả trường phụt máu mũi.

- Chị Băng à! Chị không quậy thù hờn chịu được sao?

Quần thờ dài thườn thượt nhìn cô chị của mình. Nó chỉ nhún vai tỏ vẻ:" I don't know ":

- Thôi về đi! Một người! Quần cho tui mượn xe!

Huyền hất mặt nhìn Quân. Cậu móc túi ném cho nhỏ cái chìa khóa xe. Thế là ba đứa lái xe phóng cái vèo:

- Con gái gì mà đi ghê vậy?-Hân nhủu mày

- Tốc độ bình thường của bà đó!-Quần thờ dài

- What? Bình thường á?

Hân e sợ nhìn theo chiếc xe. Khoảng 5' sau mọi người lấy lại bình tĩnh rồi phàn ai người nấy làm. Chắc mai lại khổ mấy chuy í rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Anh Sẽ Mãi Mãi Chờ Em! Dẫn Cho Đến Hết Cuộc Đời

Vừa ném chìa khóa xe xuống bàn chúng nó đã lao tới uống nước như điên:

- Chán thế tưởng giữ được cái khuôn mặt "hình hái" được năm học ai dè.....

Nhi thờ dài thườn thượt, Huyền nhủu mày:

- Tất cả là tại hần. Xùy xùy đúng là đồ sao chó!

Nó đột nhiên lên tiếng:- Tội nay 11h đưa xe!

- Hờ?

Nhi với Huyền tròn ngược mắt: "Con Lợn Gọi Tình! Nó nói thật à? Sao bữa nay giờ chứng vậy?". Căn bản chuy Băng nhà ta rất ghét đến những nơi như đường đua hay bar nên mấy nay dờ chứng rù đi:

- Mấy sót hay bị làm sao hả Băng? Tự nhiên rù đi đưa xe í vọi?-Huyền ôm mặt há hốc mồm

- Đi hay không?-Nó bực mình, 2 mày nhủu chặt

- Đi đi!

Không hẹn mà Nhi với Huyền đồng thanh rồi gật đầu lia lịa: "Ngu gì không đi chả mấy khi con Băng nó dờ chứng". Huyền với Nhi cười nham hiểm nó nhếch mép:

- Tao đọc được suy nghĩ đấy!

Nói xong nó bỏ đi lên phòng còn Huyền với Nhi nghe xong thì giật mình: "Hazzz ở với nó không sớm thì muộn cũng chết vì đau tụy quá!" nghĩ xong Huyền với Nhi cũng bỏ lên phòng. Nhi thì tắm khoảng 40' rồi bước ra đúng lúc điện thoại có tin nhắn liên mở ra xem:

- "Em ăn cơm chưa?"

Số của "Thằng đực rựa" hiện lên to oành. Vâng thằng đực rựa là anh Quân nhà ta đó ạ! Nhỏ đọc xong chả thèm nể xía vút ngay cái điện thoại vào một góc rồi mở máy tính lạch cạch làm cái gì đó. 5' sau: "Reng...reng....reng...". Điện thoại của nhỏ lại vang lên. Với cái điện thoại lại là số của cậu. Nhỏ mở ra xem:

- "Em ngủ chưa?"

5' sau:

- "Em đang làm gì thế?"

5' sau:

- "Nhi à! trả lời anh đi!"

5' sau:

- "Anh sai rồi tha lỗi cho anh nha!"

5' sau:

- "Anh biết là anh không tốt với em nhưng từ giờ anh hứa sẽ không như vậy nữa!"

5' sau:

- "Tiểu Nhi ới ới ới! Êm đang ở nơi nào? Trả lời anh đi!"

..... V.V..... V.V..... V.V..... V.V..... V.V..... V.V.....

Nhỏ bực mình ném điện thoại vào góc tường cái "BỐP" tên kia hẳn là rảnh tiền nên cứ 5' lại gửi cho cô một tin nhắn. Một lúc sau điện thoại không kêu nữa, Nhi lại lạch cạch trên máy tính nhưng trong lòng lại nặng trĩu: "Chắc anh bỏ cuộc rồi!". 10' sau:

"Naege georeonoheun mabeobi mwonji

Heeo naojil moshago isseo

Hanbeondo ireon jeogi eopsi

Heundeullin jeogi eopseossdeon nande(no)

(woo) haru jongil irae ne saenggage chwihae

(woo) gidarigiman hae neol mannareo gage

(woo woo baby) eojjeomyeon joha

Neo eopsin mot sal geosman gata (woo baby)

I feel you

Honja isseodo neoui songiri neukkyeojyeo

Haru jongil nareul manjyeo

I feel you

Ppajyeoisneunde heeonaol suga eopseo

Neoege dallyeogal saenggakppuni eopseo

Jeonjeom deo ppajyeoman ga

Jeonjeom deo michyeoman ga

Jeonjeom deo eotteohge na

Baby....."

Bài hát "I Feel You" của Wonder Girls vang lên. Nhỏ bực mình đi đến nhặt điện thoại lên:

- Chuyện gì?

- "Nhi à! Em không thể tha thứ cho anh một lần sao?"-Quần buồn rười rượi

- Hừ tôi không rảnh để cùng anh chơi đùa đâu!

- "Anh biết là anh sai nhưng em có cần chia tay không?"

- Sai? Anh thấy thằng nào đi ngoại tình những 746 lần không? Anh cứ thử hỏi 10 đứa con gái xem tôi thể và đảm bảo rằng 10 người thì cả 11 người sẽ chia tay từ lần thứ 2 chứ không phải mãi đến lần 746 đâu!

Quần im lặng không nói gì vì những điều cô nói quá đúng. Cậu đã sai từ rất lâu rồi nhưng nhỏ vẫn tha thứ cho cậu bao nhiêu lần:

- Vậy thì bây giờ xin anh đừng làm phiền tôi nữa!

Nói xong Nhi định tắt máy nhưng Quần lại lên tiếng, giọng có vẻ lè nhè:

- Anh nhớ em!

Chỉ có ba từ đấy thôi nhưng đủ để tim nhỏ quặn đau. Nhỏ nhú mày:

- Anh uống rượu?

- "Nhi à! Anh xin em! Tha thứ cho anh đi!"

Quần cố tình không trả lời câu hỏi của nhỏ, nhỏ nhú mày:

- Tôi sẽ không nhắc lại đến lần thứ hai đâu! Còn anh đừng uống rượu nữa dạ dày của anh không tốt đâu!

Nghe câu nói của nhỏ, cậu bắt giác cười tươi. Vậy là nhỏ vẫn còn nhớ cậu không uống được rượu:

- Ừ anh sẽ không uống nữa!

- Vậy tôi đi ngủ đây!

- Khoan! Nhi à! Anh sẽ mãi mãi chờ em! Dẫn cho đến hết cuộc đời này!

Quần ním cười mồm nguyệt, nhỏ thì nghe xong câu nói của cậu không khỏi đứng hình vài giây. Nhỏ tắt máy cái rụp, cậu hơi hụt hẫng nhưng không sao! Cuối cùng cậu cũng nói được rồi. "Phịch" nhỏ thả mình xuống chiếc giường, gặm nhấm câu nói của cậu bắt giác một nước mắt của nhỏ lăn dài.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cuộc Đua Tử Thần-Past 1

11h bọn nó bước xuống nhà với bộ đồ trắng toát (- _ - gu thời trang của mí chuy làm em không tài nào hiểu nổi). Xuống gara lấy con mô tô màu trắng nốt chúng nó phóng thẳng đến đường đua. Vừa đến nơi chúng nó đã gây sự chú ý bởi phong cách thời trang có 102 của mình. Ren vừa nhìn thấy liền chạy đến cười thật tươi:

- Mấy chị đến rồi à?

- Ừm! Sao nhóc lại ở đây không quản lí bar hả?-Huyền mỉm cười xoa xoa đầu Ren

- Chị Băng gọi cho em đến mà!Ren mặt ngẩn tò te. Nghe vậy Nhi với Huyền quay ra nhìn nó với ánh mắt khó hiểu còn nó thì vẫn thản nhiên đi đến ghế ngồi ở đây Vip làm mọi người nhíu mày:"Người mà được ngồi đây Vip ắt không bình thường":

- Mày định xem hay đấu?-Nhi cũng lại gần ngồi

- Đấu!

Nói xong nó còn nở nụ cười rất ư là gian tà còn Nhi ngạc nhiên nhìn nó:"Con này nay bị điên hà trời?". Căn bản do nó đua được đếm bằng đầu ngón tay, mọi lần nó nhiều nhất chỉ ngồi xem có khi còn không bao giờ đi í. Ren lại gần nó thăm thì gì đó:

- Hào hào!

Nó gật gù còn bọn kia thì đực mặt ra:

- Chuyện gì vậy?-Huyền nhíu mày hỏi

- Hôm nay "Ông vua đường đua" xuất hiện!

Ren nở nụ cười tươi cả bọn gật gù:

- Thế ai là "Ông vua đường đua"?-Nhi hỏi

- Kìa kìa!

Nó nhếch môi hất mặt về một phía có ba chàng trai đang ôm eo hai cô gái. Huyền với Nhi nhìn xong không khỏi ngạc nhiên:

- Đó chẳng phải là.....

- Muốn đua cùng không?-Nó cười cợt nhìn hai con bạn

- Ok!

Hai đứa kia mặt đều cũng chả kém (vâng nạn nhân của các nàng chính là các chàng đó ạ). Thế là cả lũ kéo nhau ra chỗ tụi hần. Vừa đến trước mặt hần nó giơ ngón trỏ lên rồi lại chỉ xuống đất. Hần nhíu mày:"Đám thách đấu? Thật không biết lượng sức mình!". Còn Quân thì nở nụ cười thú vị:"Mấy bà chị lại muốn giờ trò gì đây?". Hần thì cứ nhìn chăm chăm Huyền làm nhỏ rất khó chịu bộ nhỏ là người ngoài hành tinh à? (Tụi nó đang đeo kính to bản nên tụi hần không thấy được khuôn mặt). Sau khi tụi nó đi, Quân lên tiếng:

- Hôm nay tao không thi đấu!

- Why-Hần ngạc nhiên

- Mặt tao nó mỏng lắm không đủ dày để độ với mấy người kia-Nói xong Quân còn cười toe toét

- Là sao?-Hần thắc mắc

- Mày sẽ biết sau!

Nói xong Quân đến chỗ tụi nó nắm tay Nhi lôi đi làm tụi hần nhíu mày khó hiểu còn tụi nó chỉ biết tùm tùm cười cái bản mặt đần thối của Nhi. 10h50':

Hiện tại đường đua rất náo nhiệt bởi có người dám thách thức "Ông vua đường đua" mà không ai khác chính là 3 nàng xinh đẹp. Mấy bọn công tử nhà giàu đồ xô đi cá cược. Nó

thăm thì to nhỏ với Ren:

- Lấy ra đi!
- Còn sớm mà chị!
- Cài lời?

Nó nhủ mày trước thái độ của Ren còn cu cậu thì không nói gì lẳng lặng đi ra gara của đường đua lấy một con mô tô. Vừa lấy ra cả trường đua rúng động:

- Đò chẳng phải chiếc xe độc nhất vô nhị của "Bà hoàng tốc độ" sao? - Nam 1
- Sao lại lấy ra nhĩ? Chẳng phải "Bà hoàng tốc độ" biến mất 2 năm trước rồi sao? - Nam 2
- Chà nhẽ nhỏ đó là "Bà hoàng tốc độ"? - Nữ 1
- Tao nghe đồn là "Bà hoàng tốc độ" già khảm già khú cơ mà? - Nam 3
- Già cái đầu mày! Tao nhìn thấy rồi là thiên thần đó mày! - Nam 4

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Đúng 11h một tên MC bước lên:

- Chào mừng các vị đã đến đường đua "Đắm Máu"! Hôm nay sẽ có một sự kiện đó là: "Ông vua đường đua" sẽ tham gia thi đấu ngày hôm nay!

Vừa dứt lời dưới khán đài đã hò reo khủng khiếp:

- Chưa hết! Hôm nay chúng ta sẽ có một vị khách không mời! Đó chính là: "Bà hoàng tốc độ"

Tên MC hét to làm mọi người càng phấn khích khi nghe tên "Bà hoàng tốc độ". Hắn thì nhếch môi: "Thú vị đây! Hôm nay tham gia quả không tiếc!". Nghĩ xong hắn đánh mắt nhìn nó với ánh mắt kiêu ngạo. Nó thì vẫn thảnh thơi uống nước rồi xem xét bề cứng iu dẫu của mình hoy:

- Xin mời mọi người vào vạch xuất phát!

Tụi nó với tụi hắn lững thững đến vạch xuất phát. Hôm nay chỉ có 4 người thi đấu đó là: Nó, hắn, Huyền và Hàn:

- READY.....GO!

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Cuộc Đua Tử Thần-Past 2

Vừa dứt lời, 3 người lao về phía trước riêng nó thì vẫn cứ từ từ rồi thông thả làm khán giả tức lộn ruột:

- "Bà hoàng tốc độ" gì mà kì zậy? - Nam1 - Kiểu này thua chắc rồi! - Nam2
- Ôi tiền của tôi ời! - Nam3
- Có phải "Bà hoàng tốc độ" không thể? - Nữ1

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Nó vẫn thản nhiên làm hán nhủ mày: "Cô ta định làm trò gì vậy?". Còn Hàn với Huyền thì cứ người tiến người lùi. Người này rồ ga phóng trước thì người đằng sau lại rồ ga đuổi theo. Hàn hét to:

- Cô em! Cá cược không?
- Cá cược? - Huyền nhủ mày
- Nếu cô em thắng thì cô em sẽ phải làm 3 điều kiện mà tôi đưa ra!
- Thế nếu tôi thắng? - Huyền hét lại
- Cô em thích cái gì thì tôi chiều!
- Hừ! Được thôi!

Huyền nhếch môi cười gian rồi rồ ga phóng đi. Hàn thì thú vị đuổi theo nhỏ. Hiện giờ người dẫn đầu là hán, theo sau là Hàn và Huyền cuối cùng là nó. Cứ như thế hết chặng 1 rồi lại đến chặng 2 vị trí vẫn như ban đầu. Đến chặng cuối cùng: Vừa đến một khúc nhỏ nó đột nhiên rồ ga phóng nhanh rồi nhảy qua Hàn và Huyền một cách ngoạn mục làm Hàn há hốc mồm: "Ồ mai gọt! Có phải con gái hom vậy? Nguy hiểm thấy mò!". "Phịch" hạ cánh một cách an toàn nó lại lao về phía trước đuổi sát đuôi hán. Khán đài thì loạn hết cả lên khi

chứng kiến cảnh nó bốc đầu, nhảy qua Hàn và Huyền. Không hẳn là không có người nhảy qua kiểu vậy nhưng rất ít ai thành công đa số đều là nhảy qua rồi ngã vào nhau (-_-). Hấn nhếch môi:"Hành động rồi à?". Giờ người tiến kẻ lùi lại chuyển sang nó và hấn (-_-). Chả ai chịu nhường ai làm khán đài nhao nhao cả lên. Khi đến gần một vực sâu, não nó mới bắt đầu tính toán+hoạt động. Đột nhiên hấn rồ ga phóng về phía trước rồi dùng hết tốc lực nhảy qua vực sâu. Còn nó thì đi chậm lại, lùi về một bên rồi rồ ga phóng đi, nghiêng xe hết cỡ làm mặt nó vói đất cách nhau có 5 phân, cứ duy trì cho đến khi gần đến vực nó phóng hết tốc lực rồi quay xe một vòng trên không trung, nhảy qua vực. "Phịch" một lần nữa hạ cánh an toàn. Lần này thì cả khán đài bùng cháy sau khi thấy nó làm một vòng trên không trung rồi hạ cánh an toàn. Điều này quá nguy hiểm+quá khó trước đây chưa ai dám làm vậy mà hôm nay lại được chứng kiến tận mắt thế này quả không tiếc thời gian vàng bạc. Còn hấn thì cũng ngạc nhiên không kém nhưng lại nhếch môi:"Để tôi xem cô định làm như thế nào?". Hấn hỏi như thế hấn không sai bởi con đường bây giờ đã nhỏ lại còn nhỏ hơn, chỉ đủ cho 1 người đi. Sau khi vượt qua vực sâu, nó vẫn rồ ga đuổi theo hấn. "Uỳnh...uỳnh....."hiền giờ nó đã đi ngang hấn bằng cách chen chúc qua 1 đoạn nhỏ làm đuôi xa chạm vào nhau đến nỗi tóe lửa. Hấn cũng chả chịu thua cầm đầu cầm cổ rồ ga. Đột nhiên nó quẹo tay lái về một bên làm đuôi xe cang va chạm vào nhau ác liệt hơn. Hấn thì bị mất thăng bằng nên hơi lúng túng một chút. Nắm lấy cơ hội nó vượt lên trước và chạm vạch đầu tiên, hấn về thứ hai, Hàn về thứ ba, Huyền về cuối cùng. Khán giả hò reo khi thấy nó cán đích đầu tiên. Hấn thì hơi bức mình bởi từ trước đến nay hấn chưa từng thua ai cả thế mà hôm nay lại.....Còn về Hàn thì đang cười tươi rồi bởi đã thắng được Huyền tuy có dùng chút thủ đoạn. Chả là sắp đến vạch rồi mà Huyền lại dẫn đầu nên Hàn liền ngu ngu hết:

- Ê cô con rắn kia!

Tưởng nàng không tin ai dè nàng quay ra nhìn thật thế là cậu phóng xe cán đích đầu tiên. Huyền thì khỏi nói rồi mặt đen như cái đất nồi. Tháo mũ bảo hiểm ra Hàn cười tươi như hoa chạy lại Huyền:

- Cô em thua rồi nhá!

- Hừ chẳng qua anh lừa tôi!

- Ai biểu cô em tin làm gì?

Huyền nghe xong thì ừ hòng Hàn thì hình mũi. Vâng sau khi tu được 3 ngày 72h 4320' và 259200s Hàn nhà ta đã thắng võ mồm lần đầu tiên chụy Huyền nhà mềnh:

- Vậy điều kiện thứ nhất là gì?-Huyền vẫn mặt đen như đất nồi hỏi

- Em bỏ kính ra!

Hàn cười gian tà còn khoe môi Huyền thì không khỏi giật giật. Thờ dài Huyền cũng đành tháo kính ra Hàn há hốc mồm:

- Cô chẳng phải là.....

- Giờ mới nhận ra à?

Huyền nhếch môi cười đều:

- Điều kiện thứ 2?

- À cô làm osin đi!

- What? Đường đường là tổng giám đốc nhà Lãnh mà không có osin hay sao? Thừa hơi đâu bảo tôi làm osin làm gì?

- Tất nhiên cô là đặc biệt rồi!

Nói xong Hàn nở nụ cười gian tà làm Huyền không khỏi nổi gai ốc. Thôi thì đành chấp nhận vậy:

- Thế làm mấy tháng?

- 4 tháng!

- Hừm! 2 tháng-Huyền mặc cả

- Không mặc cả!

- Ok! Thế điều kiện thứ 3?-Huyền thờ dài

- Chưa nghĩ ra có gì sau này tôi sẽ nói à ngày mai cô bắt đầu làm việc nhé!

Hàn nở nụ cười nham nhở rồi phóng xe tới chỗ hấn để lại Huyền với khuôn mặt đỏ bừng bừng cô hận là không thể đâm vào khuôn mặt chó má của tên khốn nạn kia. Đúng lúc Quân với Nhi về. Quân thì vác cái mặt hơn cả bao bánh bèo cong Nhi thì trưng cái bộ mặt lạnh không thể nào lạnh hơn. Nó nhíu mày:

- Đi về thôi!

Nói xong ba đứa phóng xe về để lại 3 chàng trai với 3 tâm trạng khác nhau. (Anh Hàn hơi nhất rồi -_-)

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Lại Là Học Sinh Mới

6h30' đang đi bộ trên vỉa hè (chúng nó hôm nay đi bộ đến trường ah) chúng nó đang cười sằng sặc sau khi nghe câu chuyện của Huyền với Hàn tới hôm qua:

- Tao không ngờ mày ngu như vậy Huyền à!-Nhi lau nước mắt do cười quá nhiều- Tao cho mày ăn tạt giờ mày quên sở thích của tao rồi à?-Huyền mặt đen như đất nồi
- Ồ ồ! Cái sở thích quái dị của mày thì không ai bằng rồi! Ai đời cái nhà mày đầy đủ tất cả các loại trần rồi các loại rắn nữa chứ!
- Bầy bè của tao đấy nhá!
- Rồi rồi! Thế mày làm osin cho tên kia thật à?
- Hứa rồi! Tao cũng chả thích nuốt lời!
- Khổ thân cưng! Hiha!

Nói xong Nhi lại ôm bụng cười làm mấy người đi đường nhìn mà không khỏi phụt máu mũi. Chả mấy chốc đã tới trường, vừa bước vào cổng một lũ con trai đã bầu vào tụi nó như rúi bầu mặt:

- Băng à! Anh yêu em!-Nam 1
- Huyền ơi! Yêu anh đi anh không đòi quà!-Nam 2 (ôii bài ca muốn thừa của hội con trai :v)
- Nhi à! Em là ngôi sao sáng của lòng anh!- Nam 3
- I love you! Chiuu chiuu-Nữ 1 (vâng cuối cùng đã có một bạn nữ bị 3D công khai giới tính thật của mình rầu)

.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....

Tụi nó thì cứ thân nhiên đi qua hoy còn bọn Kiều thì nhìn mà không khỏi lộn ruột. Vừa đặt chân vào cửa lớp bọn nó đã cảm thấy sát khí ngùn ngụt của 31 học sinh. Khóe môi Nhi giật giật:

- Bọn mày nay dờ chừng à?
- Dờ cái mà cha mày! Bọn mày có coi bọn tao là bạn bè không thế?-Trang hùng hù hù hổ hổ sấn tới
- Không bạn bè thì là người dung nước lã chắc?
- Thế sao dám giấu 30 anh em đồng bào khuôn mặt của tụi mĩ?
- Thích-Nhi đáp cụt lùn làm cả lớp lộn ruột
- Đền đền! Đền đền!- Cả lớp gào tay hô to (nghe như đả đảo cách mạng í nhè -_-)
- Một châu canteen được chưa?-Nhi thờ dài
- OK!-Nghe vậy cả lớp hò to

Huyền với nó thì đã an vị bên chiếc bàn iu dẫu từ tám đời nào rồi làm Nhi không khỏi liếc xéo từng đứa một. Vừa hay tụi hấn đến. Hàn mặt hớn hờ:

- Chào mọi người!

Cả lớp lại bắt đầu cười tươi đáp lại riêng Huyền lại trưng cái mặt đen hơn đất nồi ra:

- Cô đi mua nước cho tui đi!

Hàn vút cặp lên bàn cười đều nhìn Huyền. Huyền lẳng lẳng bước đi làm cả lớp há hốc mồm:

- Còn Huyền nó có uống lộn thuốc không trời?-hs1
- Nay nó lại lên cơn à?-hs2
- Sao nhỏ lại nghe lời Hàn thế nhè?-hs3

.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....

Hàn thì vẫn ngóatic cái mồm ra cười cười. Một lúc sau Huyền quay trở về với một lon Coca:

- Này!

Đưa cho cậu lon coca xong nhỏ quay mặt đi cười khúc khích tất nhiên Hàn nhà ta cứ thế mở ra uống thôi và "Phụt" nước coca bay tứ tung mà bay đâu không bay đi bay vào người Hàn. Sau một hồi đơ như cây cơ Hàn tức giận:

- Cô đã làm cái gì vậy hả?
- A tui xin lỗi! Tui hom cố ý! Chắc vừa nãy tui chạy nên nó mới.....-Huyền giả nai

Hàn tức giận không nói gì đi thay quần áo. "Reng....reng....reng...." chuông vào giờ vang lên, học sinh ưỡ ưỡ oai đi về chỗ. Bà giáo lại tươi cười bước vào:

- Chào các em! Hôm nay lớp ta lại có thêm một học sinh mới nên các em nhớ chiếu cố nha! Em vào đi!

Nói xong bà quay ra cửa ra hiệu. Một cậu con trai bước vào:

- Chào mọi người mình tên là Trần Thái Dương có thể gọi mình là Ren cũng được! Mong mọi người giúp đỡ nha!

Nói xong cậu còn cười một cách tỏa nắng:

- Eo ơi! Bầy bè cute quá đề!-hs1

- Nhìn mà muốn cắn một phát quá!-hs2

- Lớp mình toàn hot girl với hot boy í nhò!-hs3

.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....V.V.....

- Được rồi! Em ngồi cạnh bạn Trang-lớp trưởng nha!

Cô giáo tươi cười chỉ chỗ, cậu lững thững đi xuống không quên liếc nhìn tụi nó với ánh mắt.....nhớ nhưng (- _ -).

Đôi lời của tụi: Đạo này tinh thần của tụi xuống trầm trọng nên không có hứng lắm mà tụi có tật xấu là phải có hứng thì mới viết được. Không có hứng thì ngồi gặm nát bút, thiên cả ngày cx chả rặn dc chữ nào :3 nên các mem có thể cho tụi đôi lời nx và khuyên hơn (TvT)

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Người Yêu Của Osin

Ren nở nụ cười chết ruồi rồi đi xuống bàn Trang. Hàn thì nhìn Ren thấy cứ bị nhột nhột mắt (ghét í ạ). Sau 2 tiết dài lê thê lướt thướt tụi nó cũng ra chơi:

- Chị Huyền! Ren bay vào người Huyền nũng nịu làm cả lớp lại há hốc mồm lần nữa: "Chối ôi! Nay số bà Huyền hên quá ha!". Huyền cười cười xoa xoa đầu:

- Lớn rồi có phải con nít đâu!

Ren vẫn cứ ôm làm Hàn ngứa mắt liên báo:

- Cô xuống canteen mua cho tụi đồ ăn!

- Há? Sao anh không đi mà mua? Không có chân à?

- Điều kiện 1!

Nghe thế Huyền hăm hăm đi xuống canteen mua đồ cho hần. Ren thấy vậy cũng lơ đãng theo sau. 10' sau: "Bộp" Huyền ném một đồng thức ăn lên bàn của Hàn rồi quay ra nói chuyện với Ren, Nhi và nó. Hàn nhìn mà không khỏi lộn ruột:

- Huyền cầm ống hút cho tụi!

Nhỏ nhăn nhó mặt mày lấy hộp sữa cầm ống hút cho cậu. Ren không khỏi bực mình:

- Chị Huyền! Sao chị lại phải nghe lời tên đấy?

- Ủ thì có một số chuyện có gì tí chị kể cho!

Huyền mặt nhọc trả lời, Hàn thì cau có mặt mày:

- Còn cậu là gì mà có quyền hỏi?

- Tôi là

- Là người yêu của tụi!

Không để Ren nói hết Huyền đã nhảy vào mồm tiếp lời. Vừa nghe câu nói của nhỏ cả lớp không khỏi trợn mắt, Hàn thì không khỏi há hốc mồm. Khoảng mấy s sau, cậu liền lấy lại tinh thần nhếch mép:

- Ô hóa ra thích thể loại "Phi công trẻ"! (cả lớp biết Ren nhảy cóc lớp nhé)

- Rồi sao? Anh có ý kiến à?- Huyền bực mình

- Không! Chỉ là tụi không ngờ ô sin của mình có gu đặc biệt như thế thôi!

- Hừ! Liên quan!

Huyền hừ lạnh rồi quay phắt đi, Hàn chả nói năng gì cầm cúi vào ăn vừa ăn vừa vênh tai xem bọn nó đang nói chuyện gì:

- Này Ren! Khi nào dẫn ra mắt gia đình đây!-Huyền cười cười khích đầu Ren

- Còn lâu lắm chị ơi!-Ren thờ dài thườn thườn

- Hừ không nhanh nhanh thì bama cung bắt đính hôn thì bome!

- Khổ nỗi không có mối!

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Hàn nghe xong không khỏi tái mặt: "Cái gì? Đính hôn ư? Cô ta với nhóc kia á?". Đang mải suy nghĩ thì tự dưng một bàn tay đập lên vai Hàn cái "Bốp" làm cậu không khỏi giật mình. Quay ra thì thấy cái bản mặt thúi của Quân:

- Làm gì mà đâm chiêu suy nghĩ thế?

Quân liền ngồi ghế phía trước hỏi:

- À chuyện công ty í mà!

- Mà mà cũng biết lo chuyện công ty cơ á?-Quân trề môi

- Her biết chứ sao không? Mà tao hơi thắc mắc!

- Chuyện rề?-Quân ngoáy ngoáy lỗ tai

- Ren với Huyền yêu nhau từ khi nào vậy?

Vừa nghe cậu hỏi xong Quân nuốt chút nữa đâm thủng lỗ tai:

- Yêu nhau á?

- Ủ! Cô ta vừa nói xong mà?

Mặt Hàn nghệt ra, Quân thì gật gù:

- Cái đây này sẽ biết sau!

- Mà lúc nào cũng sau này! Cái sau này của này chắc lúc đây tao lên nóc tủ ăn chuối xanh với ngắm gà khỏa thân quá!

- Hiha không lâu đâu!

Quân cười nham nhở rồi đi làm cậu thắc mắc nhìn theo: "Chắc chắc! Thằng này sao mà lăm bí mật quá thể!":

- Huyền!

Cậu gọi bà Huyền mà cứ như kiểu gọi hồn mà zậy! Huyền cau có mặt mày:

- Chỉ nữa?

- Hôm nay qua nhà tôi dọn dẹp!

Huyền há hốc mồm:

- Nhà anh không có osin à? Sao tôi phải qua dọn dẹp?

- Thì cô chính là osin còn gì nữa!

Huyền nghe xong thì cảm nín! Đành chịu cho số phận hẩm hiu vậy. Hàn nhìn khuôn mặt Huyền mà không khỏi cười đắc thắng: "Cô sẽ biết tay tôi!". Còn Huyền thì hận không thể giết cái tên chết băm ấy! Đúng là bóc lột sức lao động mà!

Đôi lời của tğ: Mấy ngày qua tğ không đăng được nên sorry các mem nha! Có gì tğ sẽ bù sau!

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Ngôi Nhà Của Tổng Giám Độc Lãnh Tử Hàn

"Reng.....reng.....reng....." chuông hết tiết vang lên, mọi người vội vàng soạn sách đi về. Hàn liền quay ra cười cười- Cô đi với tôi!

- Đi đâu?-Huyền cau mày

- Thì đến nhà tôi chứ đi đâu!

Mặt Huyền bây giờ thì đen hơn đất nồi rồi. Hầm hầm lấy cặp sách đi theo Hàn. Tụi nó nhìn theo mà không khỏi cười khúc khích đúng là: "Khôn 3 năm đại 3 phút" mà:

- Cầm cặp sách cho tôi!

Nói xong cậu ném cái cặp sách cho nhỏ cầm. Lấy con moto to đứng cách mạng của mình ra, cậu ném cho nhỏ cái mũ bảo hiểm rồi leo lên. Nhỏ thì hai nách kẹp 2 cái cặp, đội mũ bảo hiểm rồi leo lên xe. Thấy nhỏ ngồi an toàn rồi cậu liền rồ ga phóng cái vèo. Nhỏ thì suýt ngã ngửa ra đằng sau do cậu đi quá bất ngờ nên nhanh chóng ôm lấy ngang hông của cậu. Hàn nhìn vậy không khỏi cười nửa miệng rồi phóng nhanh hơn. "Kit" cậu phanh gấp trước một tòa biệt thự à không lâu đài thì đúng hơn:

- Xuống xe!

Cậu ra lệnh, nhỏ nhanh chóng nhảy xuống xe rồi tháo mũ bảo hiểm. Đứng trước ngôi nhà, nhỏ hơi mất bình tĩnh mấy giây bởi độ đồ sộ và nguy nga theo phong cách Nhật-Pháp này:

- Cô định không vào à? Còn đứng đực ra đây làm gì?

Hàn khó chịu nhìn nhỏ rồi xò tay vào túi bước vào, nhỏ chỉ hừ lạnh rồi bước theo sau:

- Kính chào cậu chủ!

Một tập đoàn giúp việc đang đứng thẳng hàng chào cậu, khóe môi của nhỏ gật gật:

- Nhà anh lắm người giúp việc như thế này thì cần tuổi làm gì?

Hàn vẫn đi thẳng vào nhà, ngó lơ câu hỏi của nhỏ làm nhỏ tức lộn ruột:

- Quân gia Lý ông cho giúp việc về quê 4 tháng đi! Ngay bây giờ lập tức thu dọn hành lý còn ông cũng đi du lịch luôn đi!

Hàn lạnh lùng ra lệnh cho ông quân gia:

- Nhưng còn cậu chủ.....

- Nhưng nhị gì? 5' sau tôi còn thấy người nào thì liệu hồn!

Nghe vậy, mọi người nháo nhào đi thu dọn hành lý. Đúng 5' sau ngôi nhà vắng tanh không có bóng người trừ nhỏ và cậu. Nhỏ thì không khỏi tức giận:

- Là anh cố tình?

- Hừ tôi làm gì thì kệ tôi không liên quan đến cô bây giờ cô dọn dẹp hết ngôi nhà đi!

Nói xong cậu bỏ đi để mình nhỏ. Nhỏ thì nhìn ngôi nhà bữa bọn không khỏi ngao ngán rồi cuộc là mấy người hầu kia làm ăn kiểu gì vậy không biết. Nhỏ nào hay sáng nay cậu đã phone cho quân gia báo mọi người không cần dọn dẹp chỉ cần chờ cậu về. Hay da! Thực sự cậu muốn nhìn con mèo nhỏ xù lông nga! Xắn tay áo lên, nhỏ bắt đầu dọn dẹp còn cậu thì lên phòng thay quần áo rồi xuống nhà bật tivi lên xem mặc cho nhỏ đang đổ mồ hôi ròng ròng dọn dẹp:

- Phù!

Nhỏ thở hắt một cái cuối cùng cũng xong. Lau mồ hôi nhỏ mặt hầm hầm nhìn cậu:

- Tôi dọn xong rồi tôi về đây!

- Về cái gì mà về? Nấu cơm cho tôi ăn đi!

- What? Tôi dọn nhà là đã quá lắm rồi giờ anh còn bắt tôi nấu cơm á? MỐ ĐI!

- Cô dám nuốt lời?

- Hừ làm gì thì làm nhưng riêng nấu cơm thì tôi không làm! Tôi chỉ nấu cho người tôi thích thôi! Còn anh thì đừng mong chờ!

Cậu không khỏi nhún mày: "Nấu ăn cho người tôi thích? Chẳng phải là nhóc kia đấy chứ?" Nghĩ xong cậu khỏi khỏi nghĩ đến cảnh hạnh phúc giữa nhỏ và nhóc Ren:

- Vậy chiều nay 2h cô phải có mặt ở đây!

- Làm gì?

- Dọn dẹp chứ làm gì!

Nói xong cậu bỏ lên phòng, nhỏ bĩu môi cấp cấp đi về. Tầm này cũng phải 12h30' rồi chứ ít gì! Hàn thật không biết thương người tạo nào! Thật mệt mỏi a! Nhỏ liền vẫy một chiếc taxi, leo lên rồi đi về mà không biết cậu đang nhìn nhỏ với cặp mắt u sầu.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thông Báo

Chap này tặng bạn Charis Nguyên ạ :))))))

Sau khi Nam vừa đặt mông xuống ngồi thì không khỏi méo mặt bởi cái nhìn đầy trù ẻo của Nhi. Huyền thì cúi húi vào bếp lấy trà. "Cạch" đặt mạnh cốc trà xuống như muốn đóp vào mặt người ta. Huyền liền lấy balo khoác lên:

- Tôi đi về đây! Mấy người ở lại chơi vui về!

Nói xong đi thẳng căng ra cửa. Nhi cũng hất tóc phui mông đi theo. Các bạn nam trong nhà nhìn theo không khỏi thờ dài riêng cái tăng bằng nghìn năm không cảm xúc kia vẫn đang nhàn nhạ uống trà. Sáng sớm ngày hôm sau:

- Con heo nái kia mì có dạy không thì báo!

Huyền đá đá Nhi vài phát:

- 5' nữa đề!

- 5' con khi tao cho mày 2s để dạy không thì liệu hồn!

Vừa dứt lời Nhi liền bật dậy, bỏ chăn áo lảo vào nhà vệ sinh. Huyền nhìn mà không khỏi lắc đầu thờ dài: "Sống với con này hoài có ngày mất con mẹ nó giọng xong!". Cô liền xắn tay áo xuống nhà làm bữa ăn sáng. Đúng 6h30 3 đứa liền rùng rần nhau đi học. Đang dung dăng dung dề thì có 2 con mô tô đỗ ngay trước mặt nó:

- Chị đi hom?

Bộ đôi R liền tháo mũ bảo hiểm xuống. Nhi liền nhếch môi nham hiểm:

- 2 nhóc xuống xe cho chị!

2 bé mặt ngây thơ bước xuống ngăn tò nhìn Nhi. Nhi ném mũ bảo hiểm cho Băng rồi chỉ Huyền:

- Mày đi với tao! Còn 2 cung tự bắt taxi đi nhé!

Nói xong Nhi còn tặng cho cái nháy mắt dễ xương. Sau khi tiêu hóa hết câu nói của Nhi bộ đôi R định quay ra phản bác thì 3 người đã lui đi phương nào chỉ còn lại những hạt bụi đang đậu trên mặt hai đứa. Ren bực mình xoa đầu:

- Biết thế mà không mời cho xong đúng là làm phước phải tội!

Red khoanh tay bình thản nói:

- Mày gọi người đi! Không lại lết bộ!

- Ồ

Ren liền móc điện thoại ra phone cho ai đó đúng 5' sau một BMW đậu trước mặt hai người. Một tên đàn em kính cẩn xuống xe:

- Thưa đại ca xe đến rồi ạ!

- Ừ

Nói xong Ren liền ngồi vị trí tay lái, Red liền lóc chóc ngồi bên cạnh. "Vèo" chiếc xe liền phóng nhanh làm cho tên đàn em suýt nữa ngã cái rầm. Đang đi thì Red liền nhúu mày nhìn đằng trước:

- Ê mày! Có hai cái gì đằng trước kia! Đi nhanh vc! Uôi vượt đi! Đề man có con ngồi đằng sau ngon thế! Vượt đi! Ô trượt zoi! Đúng zoi! Phải như thế! Đó đó.....

Hiện tại Red đang cầm hai cái tông lảo cơ mà tğ cũng chả biết đào đâu ra luôn. Nhảy như con chơi chơi mồm thì hoạt động hết công suất mặc cho tên khi đột ngồi bên cạnh gào thét như thế nào cũng chả nghe thấy tại đang mải bình luận viên quá mà:

- Thằng hâm kia có biết ai đây không? Chị Băng với chị Huyền đó!

Nghe xong Red liền ngồi xuống quay mặt sang hỏi:

- Thế nào tao thấy đi kinh thế!

Quay về các nàng nhà ta nào:

Nhi ngồi đằng sau thì ngủ từ lúc nào zoi! (- - em lạy chị cơ mà em cũng tự hỏi vì sao chụy lại hom ngã nhề). Nó vẫn lạnh lùng, một tay xỏ túi một tay đi còn Huyền thì vừa đi vừa đọc sách. (- - mấy thánh ăn gì em cúng). "Kít" xe của nó xoay mấy vòng trước sân trường, mọi học sinh tròn mắt nhìn còn có nhiều học sinh đang ngất xỉu. Huyền thì cũng chả kém xoay mấy vòng sát đất cũng gần như cạp đất đề ăn zoi. Bỏ mũ bảo hiểm ra tụi nó không khỏi làm cả trường há hốc mồm:

- Chối ôi nữ thần kia!

- Xinh quá đề!

- Băng ơi anh yêu em!

.....V...V.....V...V.....

Nó mặc kệ lũ ruồi nhoi nhoi kia phóng thẳng vào nhà xe rồi lững thững vào lớp. Huyền thì từ tốn từ tốn từ tốn. "Reng.....reng.....reng....." vừa hay chuông vào lớp reo lên. Tụi hần vừa nhìn tụi nó không khỏi há hốc mồm. Tình hình của các chuy là tốc hơn cái tổ quạ, quần áo thì biến dạng một cách thảm hại. Hần liền quay sang hỏi:

- Cô.....

Chưa nói hết câu hần đã bị cắt ngang bởi tiếng "Rầm" của bà giáo:

- Cả lớp trật tự!

-.....-im lặng

- Tốt! Cô có một thông báo với cả lớp! Đó chính là ngày kia trường ta sẽ tổ chức một buổi dã ngoại! Nên bạn nào đi sẽ lên đăng kí với cô và trước khi đi các em sẽ đưa tờ giấy này cho phụ huynh kí. Nếu các em có mệnh hệ gì thì nhà trường sẽ không có chịu trách nhiệm nhé! Cho nên các em hãy suy nghĩ kĩ trước khi đi! Giờ khởi hành của chúng ta là 7h30'.

Cả lớp liên nhau như cái chợ, loạn hơn cả cái trại thương điên. Hần liền đứng dậy:

- Thưa cô bọn em đi riêng được không ạ ?

- Có chứ nhưng mà các em phải có mặt tại trường lúc 7h15' để nhà trường điểm danh cũng như khởi hành cùng trường! À nếu trên đường các em bị làm sao thì nhà trường không chịu trách nhiệm đâu nhé!

Hần liền gật gù ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tình Nhân

Đúng 2h nhỏ đã có mặt ở nhà cậu. Nhỏ lại trở về khuôn mặt thờ ơ, chả thèm nhìn cậu lấy một cái chỉ cắm cúi vào dọn: "Không hiểu hần làm cái gì mà nhà đã bữa bọn thế này không biết?". Nhỏ vừa dọn vừa lầm bầm chửi:- Nói cái gì đấy?-Hần nhú mày nhìn nhỏ

- Chá có gì!-Nhỏ thờ ơ tay vẫn lau lau cái bàn

- Tí nữa cô lau nhà tất cả các phòng đi nhé!

Nói xong Hần bỏ lên phòng thay quần áo. Nhỏ thì khỏi nói mặt đen hơn đít nòi rồi. Xuống gara cậu lấy một con BMW i8 ra phóng đi. Nhỏ thì chả thèm nhìn lấy một cái lúi húi lấy chổi lau nhà ra và:

- 1.....2.....3.....Hãy za.....1.....2.....3.....Hãy za.....

Nhỏ cứ 123 rồi ần thật mạnh xuống dưới nhà tưởng tượng đến cái bàn mặt của cậu là nhỏ lại chúi thật mạnh. 3h30' nhỏ lúi húi đổ nước, phải mất hơn 1h đồng hồ để lau cả nhà dưới. Hiện tại tóc tai nhỏ bù xù, đôi môi nhợt nhạt, miệng thờ phỉ phò đứt quãng. Xách nước lên tầng nhỏ lại lau tiếp. Cuối cùng cũng gần xong bây giờ phải vào lau cái phòng của cái tên chết bầm kia. Mở cửa nhỏ há hốc mồm: "Chối ôi! Phòng gì mà còn hơn cái chuồng lợn thế này?". Căn phòng hiện tại rất ư là đẹp! Chăn thì cái trên cái dưới, gối thì mỗi cái một nơi, khăn giấy vứt tùm lum tùm la, chỗ còn loang lổ nước đã thế nó còn bốc mùi nữa chứ. Nhỏ dờ mếu dờ cười dọn cái phòng này xong chắc nhỏ bị tịt mũi vài ba tháng là ít, viêm xoang là nhiều. Nhỏ thờ dãi bắt đầu dọn dẹp. Nguyên cái phòng của cậu đã mất hơn 1h rồi. Hoàn thành xong nhiệm vụ thì đúng lúc cậu về, tay đang ôm eo một con tóc xanh mớ đỏ vào nhà. Nhỏ nhìn không khỏi nhú mày: "Thế loại gì đây?". Hần với ả kia cười cười nói nói:

- Anh.....em khát nước!- Ầ nững nị, giọng chảy rớt ra

- Ừm! Huyền cô đi lấy nước đi!

Hần hất mặt ra lệnh cho nhỏ. Nhỏ không nói gì chỉ nhếch mép cười rồi đi vào bếp lấy một cốc nước lọc.....thêm một ít muối. "Cạch" Huyền nhỏ nhẹ đặt xuống rồi lúi ra sau xem kịch:

- Sao nước lại mặn thế anh?-Ầ nhú mày nhìn cốc nước

- Mặn đâu mà mặn nước lọc tinh khiết đấy!

- Mặn mà anh! Không tin anh uống thử!

Hần liền cầm cốc nước lên uống một ngụm. "Phụt" chưa cho nước xuống cổ họng cậu đã phun ra mà người hửng không ai khác chính là ả:

- Aaaaaaaa..... Anh làm cái gì vậy?-Ầ hoàng hốt hết lên

- Anh xin lỗi, em lên tầng thay quần áo đi!

Nghe cậu nói xong ả bực mình dậm chân bước lên phòng tắm không quên lườn nguyệt nhỏ một cái. Hần nhú mày nhìn Huyền:

- Cô là cố tình?

- Cố tình chuyện gì?

- Cô cho muối vào nước phải không?

- Hừm? Muối? À vậy tôi lấy nhầm nước rồi!

- Hừ! Cô đúng là vô dụng!

"Vô dụng?" nhỏ cười khẩy, không nói gì đi ra ngoài vườn chăm sóc cây. Cậu khó hiểu nhìn theo đúng lúc à kia bước xuống với chiếc khăn bông quấn quanh người:

- Anhhhhhhhhhh.....

À nung nịu, giọng nói chảy dài ra mà giọng ngọt ngào dễ thương còn đợ đây thì chả khác gì con vịt đực làm cậu không khỏi rùng mình:

- Oì!

- Em muốn anh!

Nói xong à vòng tay qua eo cậu, cậu cười tươi như hoa bé à lên phòng rồi đóng cửa cái "Rầm". Nhỏ đứng tưới cây ở dưới nhà nhìn theo không khỏi cười khẩy: "Đúng là một lũ đàn ông! Chung một ruột cá!". Nghĩ đến đây nước mắt nhỏ lăn dài: "Mày đúng là ngu ngốc! Lại nghĩ về tên chó đay rồi!". Nhỏ đứng cười ngây ngốc rồi thẳng tay quẹt giọt nước mắt lăn dài, lạnh lùng bước vào nhà lấy một mẫu giấy ghi nhớ dán vào tủ lạnh rồi lấy túi xách về nhà mặc những tiếng rên rỉ ngu ngốc trên phòng cậu.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Quá Khứ Đau Khổ

Khoảng 3 năm trước.....- Ê Huyền mày làm gì mà cười như con đại thế?

Nhi khó hiểu huých huých tay vào người Huyền, nhỏ đang lơ lửng trên không trung thì bị Nhi gọi hồn về nên bực mình:

- Mày có cần huých tay vào người tao không? Làm tụt hết cmn cảm xúc!

- Xời tao mà không gọi mày thì chắc mày đu dây điện từ tự cmnr í!

- Im lặng!

Nó nhủ mày nhìn hai nhỏ bạn thân, nghe được "mệnh lệnh" cao cả của nó hai nàng lập tức im bất không dám hó hé đến nửa lời. Vừa đến trường bọn nó đã được tra tấn lỗ tai bằng những tràng hò hét nhiệt tình:

- Huyền ơi anh yêu em!

- Nhi à lấy anh đi!

- Băng iu dẫu! I love you chịu chịu!

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Nó thờ ơ đi qua, Huyền với Nhi thì khỏi nói cười đến toét cái miệng ra rầu làm cho lũ hám gái hò hét zữ zới hơn. Đến lớp nó vút cặp cái búp quay ra hỏi Huyền:

- Mày làm gì mà cười lăm thế?

- Hờ hờ chuyện vui!-Huyền vẫn đang lảng lảng trên mây

- Chuyện gì?

- Mày biết Nam lớp B không?

- Biết! Sao?

- Hí hí tao với ả đang quen nhau!

Huyền vừa nói vừa chảy nước dài nấc thì hiện lên hai quả trái tụy to đùng cách mạng. Nhi nhìn mà không khỏi rùng mình:

- Mày dở thì dở nó vừa vừa phải phải hoy! Chứ dở kiểu này người ta gọi đến bệnh viện tâm thần để hốt xác mày đấy nhé!

- Bé Tám à! Bé tin chụy tát vênh mỗ không?

Huyền tròn trĩnh mắt nhìn Nhi, Nhi giả vờ sợ sệt núp sau lưng nó:

- Êm sợ chụy quá cơ!

Nghe vậy Huyền lại càng bán mấy viên kẹo đồng vào Nhi ác liệt hơn. Nó thờ dài nhìn hai cô bạn thân:

- Thôi! Mà Huyền này!
- Oí!
- Mà với hần quen nhau bao lâu rồi?
- 7 tháng rồi!
- What? 7 tháng? Sao tụi này hơn biết gì với?-Nhi há hốc mồm
- Hi hi!-Huyền chỉ biết cười trừ gãi đầu
- Tao nghĩ mày không nên yêu Nam!-Nó thờ dài nói
- Há? Why?-Huyền ngạc nhiên
- Tiểu sử của hần không tốt với cả hần là một tên sát gái chuyên nghiệp! Tốt nhất không nên yêu!
- Nhưng mà.....
- Tao chỉ nói vậy thôi còn quyết định là do mày!

Nói xong nó vỗ vỗ vai Huyền rồi bước đi. Nhi thì xoa xoa cằm phán một câu xanh rờn:

- Tôi đồng ý với ý kiến của đồng chí!

Rồi cũng xách mông đi luôn để lại Huyền đang trầm tư suy nghĩ. Đang mải suy nghĩ thì Nam đứng trước mặt Huyền từ khi nào:

- Em suy nghĩ gì mà đắm chiêu thế?
- Hử? À.....không.....không có gì! Mà có chuyện gì không anh?
- Không! Anh chỉ định lên báo em là chiều nay anh bận việc không đi chơi được! Xin lỗi em nha!
- Không sao đâu!

Nhỏ nở nụ cười tươi như hoa rồi hai người khoác tay nhau xuống canteen. Lại nói về mối tình của Nam và Huyền: Hai người gặp nhau trong thư viện rồi dần dần làm quen cuối cùng cũng thành yêu luôn. Tính ra hai người cũng đã quen nhau 7 tháng! 2h chiều ngày hôm đó:

- Êu Nhi đi bar không?-Huyền hớn hờ hỏi
- Hờ? Chiều nay mày với tên Nam đi chơi rồi còn gì?
- Anh ý bạn rồi!
- Ủ vậy cũng được! Thế con Băng nó có đi không?
- Nó đi giải quyết công chuyện rồi!
- Ồ !

Nói xong hai đứa lên tầng hi hục thay quần áo rồi thẳng tiến đến bar. Vừa bước vào tiếng nhạc ầm ĩ vang lên, nhỏ với Nhi chọn một góc khuất ngồi. Đang lắc lắc li rượu đỏ trên tay thì có hai tên mò tới:

- Cô em! Đi chơi với anh không?

Tên mào đỏ cười cợt, nhỏ với Nhi chả thèm đoái hoài. Tên mào xanh lại tấn công:

- Người đẹp! Đi với tụi anh không thiệt đâu mà lo!

Nói xong tên kia còn xoa xoa khuôn mặt tụi nó. "Á" nhỏ kêu nhẹ! Chết tiệt tên kia dám làm đổ cốc rượu lên người cô. Nhỏ bức mình đứng dậy đi vệ sinh còn hai tên kia thì vút cho Nhi giải quyết. Lau lau chà chà cho bằng hết rượu nhỏ bước ra thì nghe thấy một giọng quen thuộc:

- Em à!

Hiện giờ ở cuối hành lang-nơi khuất nhất có một đôi tình nhân, người con trai đang ép người con gái vào góc tường hôn tới tấp:

- Từ từ đã anh!
- Sao vậy?
- Em sợ có người nhìn thấy!
- Kệ họ!

Nói xong hần tiếp tục công việc:

- Mà em tưởng "Nữ hoàng ngọt ngào" (biệt danh của nhỏ trước đây đó ạ) phải chăm sóc anh chu đáo chứ! Sao lại thả lỏng thế này?

- Chăm sóc cái đêch gì? 7 tháng mà còn không cho hôn !!

- Hả? Thế anh yêu nhỏ đó làm gì?

- Hừ chẳng qua là cá với thăng bạn nên mới tán nhỏ thôi!

Tai nhỏ ù đi, nước mắt chảy ròng ròng: "Gì thế này? Đây không phải là sự thật đúng không?"

- Thế anh định tiếp tục hả?-À kia giọng vẫn ngọt

- Anh sẽ đá nhỏ sớm thôi!

Chỉ nghe đến đây hẳn nghe thấy tiếng bước chân thì quay lại. Sững một chút khi biết người đó chính là nhỏ "Chát" tiếng bập tai vang lên, khoe miệng tên kia liền có một dòng máu chảy ra:

- Bần thiù-Nhỏ lạnh lùng nhìn hẳn

- Bần thiù? Hừ! Đối với tôi phụ nữ chỉ là công cụ phát tiết thôi!

Nói xong hẳn còn nở nụ cười đều giả, nhỏ lại tát thêm phát nữa rồi hùng hồn tuyên bố:

- Tôi-Trần Ngọc Huyền chính thức ĐÁ anh!

Nói xong nhỏ bỏ đi để lại tên Nam đang đứng đấy tại chưa kịp tiêu hóa xong câu nói của nhỏ.

Giới thiệu nhân vật:

- Nguyễn Bảo Nam: Đẹp trai, body 6 múi, nhà thì cực kì giàu cũng cực kì sát gái!

Đôi lời của tg: Có nhiều người hỏi tg là phần GTNV có ghi là tui hẳn với tui nó có phép thuật mà trong truyện thì không thấy. Thì các mem chịu khó, chưa đến phần đó thôi! Tg muốn diễn ra hoành tráng nên hơi lâu! Chứ tg không quên đâu nhé !

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Gặp Lại

Sau khi rời khỏi ngôi nhà của Hàn, Huyền đã xuất hiện trên một con đường với tình trạng: "Chân đất mất toét", tóc tai bù xù, mắt hơi hơi sưng, mũi đỏ đỏ. Nhỏ không khỏi thờ dãi khi nhìn cái nhan sắc của mình liền đi vào WC công cộng chỉnh chu nhan sắc. Khoảng 30' sau nhỏ bước ra với dáng vẻ "Rạng ngời hơn thiên thần". Bước vào một quán cafe nhỏ gọi một cốc Campuchino rồi nhăm nhì quyển sách trong quán. Đang uống nước ngon lành thì nhỏ nghe được một giọng nói quen thuộc:- Mày giúp tao đi!-Boy1

- Giúp cái gì?-Boy2

- Ờ thì điều tra xem Huyền ở đâu !-Boy1

- Mày định làm gì?-Boy2

- Tao muốn quay lại!-Boy1

- Mày dờ à? Mày không nhớ năm trước mày đối xử với cô ấy như thế nào sao?-Boy2

.....bla.....bla.....blô.....blô.....

Nhỏ nhủu mày quay lại nhìn thì đập vào mắt là tên khốn nạn bị ỏ đã biến đổi cô trở thành bây giờ. Vâng đó chính là bạn Nam nhà ta đó ạ. Cơ mà tên ngồi cạnh còn đặc sắc hơn nhiều! Không ai khác chính là HÀN. Nhỏ hơi hơi sock vì không ngờ lại gặp Nam ở đây và quan trọng hơn: "Sao cái tên dờ hơi ăn cắp lộn kia lại là bạn của Nam nhỉ? Mà cũng phải thôi cùng lãng nhãng nên làm bạn được tốt chán!". Nghĩ vậy nhỏ không khỏi nhếch môi cười khinh bỉ rồi đặt quyển sách vào kệ rồi lướt qua 2 người kia. Nam thì nhìn thấy nhỏ không khỏi há hốc mồm liền chạy đến:

- Huyền Huyền!

Nhỏ hơi khựng lại nhưng vẫn đi tiếp. Nam liền cầm lấy tay của Huyền:

- Là em phải không Huyền?

- Buông!-Nhỏ thờ ơ nói mặc cho khuôn mặt Hàn đang há hốc mồm

- Em sao vậy?-Nam nhủu mày

- Sao chẳng cái gì? Trời này chưa có sao đâu! Mà tôi có quen anh à? Buông tay tôi ra!-Nhỏ nói xong liền hất tay của Nam ra nhưng không được vì hẳn nắm chặt quá

- Em! Minh quay lại nhé! Anh yêu em!

Nói xong hắn còn mặt dày ôm nhỏ. Huyền bực mình thẳng chân đá vào hạ bộ của hắn. Nam liền nhảy cẫng lên ôm "cua quý" còn Hàn thì hồn bay phách lạc rồi:

- Sao em lại....lại....-Nam nhăn nhó mặt mày

- Lại cái gì? Phiền anh cắt cho khuất mắt tôi!

Nói xong nhỏ đi thẳng luôn mặc cho tên đang nhăn nhó mặt mày ôm hạ bộ của mình, tên thì hồn bay tận cung trăng. Vừa bước ra quán, đập vào mắt của nhỏ là Ren cùng một nhỏ tóc xanh mớ đỏ nữa. Nhỏ cười gian xảo:

- Mày hay heng? Con nít mà bày đặt gái gú!

- Ở em cũng 16t rồi chứ bộ!-Ren xụ mặt xuống

- Thôi! Chạy mày nói thể chứ giờ mày đủ lông đủ cánh để tự lực cánh sinh rồi lên kememay!

Nhỏ cười cười đập vai phát vào má Ren làm cậu không khỏi nhăn nhó mặt mày vì.....đau:

- Mà mày đi đường khác đi! Ở đây có "chó hoang" rồi!

Huyền hất mặt về một ngõ nhỏ. Ren thì dờ mếu dờ cười (chó hoang chính là anh Hàn nhà ta đó ạ) với bà chị này thôi thì đi vậy. Nhỏ nào biết khi nhỏ vừa đứng nói chuyện với Ren thì Hàn đã nhìn thấy hết đầu nên tránh bằng thừa..... Cậu nhủ mày nhìn nhỏ: "Kia chả phải Ren sao? Sao nhóc ta lại đi với một con thế nhẽ? Chả nhẽ....." Hàn vừa nghĩ vừa cười khúc khích như thằng trồn trại khiến người đi đường không khỏi nhìn cậu với cặp mắt.....thương hại: "Đẹp trai mà bị chấp!". Sau khi cười chán chê nó nê Hàn lại đánh mắt nhìn Huyền với nỗi đau xót: "Vừa gặp thẳng người yêu cũ khổ nạn giờ lại gặp người yêu mới đang tay trong tay với con khác! Ấy da.....Huyền ơi cô ăn phải cái gì mà đen thế?". Xong Hàn vẫn tiếp tục xem kịch hay mà trong lòng không ngừng cổ vũ: "Chia tay đi! Chia tay đi! Ái chà chà cô ta cũng được phết dám cho cậu ta ăn vài cái tát đấy nhẽ! Đúng là Huyền của tuổi hồ hồ! (Của anh khi nào thế -_-)".....Sau khi Ren đi, nhỏ bắt taxi về thẳng nhà. Vừa đặt móng xuống ghế đã bị Nhi quán lấy:

- Mày đi làm vui hom? Hê hê!

- Vui con khi nhà mày! Mày biết hôm nay tao gặp ai không?

- Ai?

- Nam!

- Cái gì?

Nhi tròn tròn mắt, nó đang uống nước mà cũng mém sặc: "Chả phải hắn ở Pháp sao?".

- Sao hắn lại ở đây?

- Ai mà biết! Cơ mà đặc sắc hơn cả là.....-Huyền cố gắng nhăn dãi

- Là gì?

- Tên Hàn sao chổi là bạn của hắn!

- WTF? Ắng chờ li chờ vồ!-Nhi há hốc mồm

- Hazzz thôi tao lên phòng đây một vch!

Nói xong Huyền đã phóng cái vèo lên tần rồi đóng cửa cái "Rầm". Nhi với nó nhìn theo không khỏi lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Biến Mất

Sáng sớm 5h30 nó đã dậy, vào WC chần chu nó bước ra với bộ đồ thể thao. Nhẹ nhàng mở cổng nó ra công viên chạy bộ. Vừa chạy vừa nghe nhạc, mắt nó vô thức nhìn hàng cây ven đường, dưới sâu đôi mắt đó là một nỗi buồn chất chứa. "Á" đang chạy thì đột nhiên nó va vào một "vật thể lạ". Mà vật thể lạ đó không ai khác chính là hắn. Nó đứng dậy xuyt xoa cái móng rồi đứng lên. Hắn hơi ngạc nhiên khi thấy nó, nhếch mép hắn đưa tay ra đỡ nó:- Cảm ơn-Nó lạnh lùng

- Không có gì!

Nó đang định chạy tiếp thì hắn nắm tay lại:

- Chạy cùng đi!

- Ừ

Thế là hai anh chị nhà ta hi hục chạy 3 vòng công viên (-_- quá là sức của trâu bò). Ngồi xuống ghế đá nghỉ ngơi nó với hắn uống nước. Đang định nói với hắn chuyện gì đó nhưng nó đột nhiên dừng lại nhìn hắn chăm chăm. Hắn thấy vậy thì lòng xướng rên lên rồi. Uống xong hắn giả vờ nói:

- Nhìn đủ chưa?

- Anh hẳn có sở thích lạ nha!

- Hờ? Sở thích gì cơ?

- Từ đầu đến cuối anh vác con sâu đi chạy bộ mà! Không phải sở thích của anh hờ?

- Sâu á? Sâu nào?-Hắn tái xanh mặt mày

- Trên vai anh kia kìa!

Nó chỉ chỉ một vật rất ư là dễ thương! Màu xanh lá, béo ú đang bò bò trên vai của hắn. Hắn nhảy dựng ngược lên phúi phúi vai:

- Hết chưa?

- Rồi!

Nghe thấy xong hắn thở phào nhẹ nhõm ngồi xuống. Nó nhúu mày nhìn hắn:

- Tôi thấy nó dễ thương mà! Sao anh không nuôi nó lớn nhĩ?

- Dễ thương cái con khi! Tôi chúa ghét mấy con sâu!

- Xùy

Nó chỉ xùy một cái phồng má quay đi. Hắn nhìn nó mà không khỏi trề một nhíp: "Chôi ôi! Sao mà dễ thương thế nhỡ?".

- Hoy hoy! Cô đi ăn sáng với tôi không?

- Không tuôi phải về nhà đánh thức mấy con heo kia dậy đã!

- Con heo?

- Không có gì đâu! Thôi tôi đi đây!

Nói xong nó còn nở nụ cười tươi như hoa làm hắn hơi hơi đỏ mặt. (Sắp có bão với giông rồi! Chạy Băng nghìn năm của chúng ta đã nở một nụ cười với thằng con trai!). Nó chạy về nhà xong cũng là 6h rồi. Lấy một tờ giấy ghi nhớ hí hoáy viết cái gì đó rồi dán lên tủ lạnh. Nó ra gara lấy con moto phóng cái vèo đi. Lúc này Huyền mới bắt đầu dậy: "Tiếng gì thế nhĩ? Chắc thôi kệ vậy!". Nghĩ xong nhò ngáp dài ngáp ngắn bò xuống giường đi vào WC. Xong xuôi nhò cầm cái loa rồi chạy sang phòng Nhi mở cửa cái "Rầm!":

- Tao cho mày 5' để chuẩn bị!

Chỉ cần nghe vậy Nhi đã bật dậy như cái lò xo, giò chần ra rồi đi vào WC. Nhò thì đi xuống phòng bếp chuẩn bị thức ăn sáng đúng lúc dọn bát đĩa thì Nhi đi xuống:

- Con Băng đâu?

- Không biết! Đáng lẽ giờ này nó về rồi chứ nhĩ?

- Ồ

Nhi thờ ơ đi đến cái tủ lạnh để lấy bình nước thì đập vào mắt nhò là một tờ giấy ghi chú màu vàng chói lói. Giật nhanh tờ giấy:

- "Tao đi có việc"

Vọn vẹn bốn chữ, Nhi đọc xong không khỏi thờ dài:

- Con Băng lại biệt tăm mất tích rồi!

- WTF? Lạy con nhò này luôn!

- Hoy kệ nó đi! Nó mà đi thì giờ tìm!

- Ồ (Bạn bè các chú thật biết quan tâm nhau :v)

Ăn xong xuôi nhò với Nhi liền đi bộ đến trường học. Quăng cái cặp sách lên bàn tụi nhò không khỏi thờ dài:

- Ủa Băng đâu?-Trang cau mày hỏi

- Mất tích rồi!-Nhi thờ dài thườn thọt

- Há sao lại mất tích? Bắt cóc? Tổng tiền? Hay giết người?-Trang ôm mặt há hốc mồm

- Bắt cóc cái đầu mĩ! Nó tự bỏ đi đấy!

- Đi bụi há trời?

- Kệ nó đi!

Sau khi nghe xong đoạn hội thoại trên hẳn không khỏi ngạc nhiên:

- Chẳng phải sáng nay cô ta còn đi bộ ở công viên sao?
- Ai biết! Nhỏ đó đi mà không biết quý không hay đâu!
- Thế cô ta đi bao lâu?
- Ờ thì.....ít là 1 năm nhiều là 3 năm
- Cái gì cơ?
- Mà sao anh ngạc nhiên quá vậy? Liên quan tới anh hả?

Khóe môi hẳn giật giật nhìn Nhi xong chả nói năng gì bỏ ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bang Chủ Là Tỉ Tỉ ???

Đang trầm ngâm ngồi trước máy tính suy nghĩ về nó đột nhiên điện thoại hẳn reo:- Alo-Giọng nói bằng ngàn năm vang lên

- "Thưa đại ca hiện đã có thông tin rồi ạ!"-Tên cảm máy sợ hãi
- Nói!
- "Dạ! Bang Red bây giờ đã sát nhập vào bang Ice Cold rồi ạ!"
- Chẳng phải bang chủ của Ice Cold chết trong một vụ máy bay rồi sao?
- "Cái này em nghe đồn là tin vịt chắc hẳn ta giả vờ tung ra để đánh úp bang Red thôi!"
- Hừ! Được rồi

Nói xong hẳn cúp máy cái "Rup". Nhấn trán suy nghĩ: "Hẳn là tên bang chủ đó không phải tay dễ chơi! Phải cẩn thận mới được!". Thờ dài một mõi, hết nghĩ về nó rồi lại nghĩ về công ty, bang phái khiến hẳn quá mệt mõi. Đột nhiên hẳn bật dậy: "Quái sao lại lúc nhò biến mất lại đúng lúc bang Red lại bị đầu tóm nhĩ? Chẳng nhẽ..... Mà thôi chắc trùng hợp, nhò chán yếu tay mềm thể cơ mà!" (Vâng hẳn là chụy ý chân yếu tay mềm! Vật trai như vật chó ý mềm dẻo cái gì -_-). Hẳn liền nằm vật ra, chìm vào giấc mộng.

Khoảng 11h tại bar A.C.S:

Hiện tại tình hình rất căng thẳng căng đến nỗi mà sắp đứt dây đàn. Bàn ghế thì nát hết, chai lọ thì khỏi nói vỡ toang. Một toán người cầm đao cầm côn đang sừng sộ đập quán:

- Gọi quản lí ra đây!

Một tên tóc màu đỏ chói đủ để soi sáng bầu trời đêm nay. Vâng đó chính là tên Red bang chủ bang Red (thằng này cuồng Red cmnr -_-). Một tên nhân viên sợ hãi liền chạy kiểm quản lí. Một lúc sau, Ren bước ra với một bộ mặt không thể nào vênh hơn:

- Ô quý hóa quá! Không ngờ bang chủ bang Red lại đích thân đến thăm thể này đó!
- Hừ! Biết điều thì mày nên ngoan ngoan mang đầu ấn ra đây!
- Đầu ấn? Ô anh tưởng tôi bị dờ à mà đem đầu ấn cho anh?
- Rượu mời không uống đi uống rượu phạt!
- Ai da..... Thật không may mắn cho anh! Tôi còn đang bận đi tiếp bang chủ!

Sau câu nói của Ren cả bang Red và Ice đều há hốc mồm: "Bang chủ còn sống sao?".

- Mày định lừa tao chắc? Ai chả biết bang chủ bọn mày đã chết trong một vụ máy bay rồi nên đầu giếm làm gì?
- Chết á? Ô MÔ MÔ hẳn là anh nghe lời đồn thôi!
- Tao đã kiểm chứng rồi! Nên chuyện đó là thật!
- Hừm vậy.....

Chưa nói hết câu Ren đã cứng họng khi nhìn thấy nó. Cả một lũ liền quay ra nhìn nó:

- Bang chủ!

Ren cúi đầu chào kính cẩn, mọi người trong bang còn chưa kịp tiêu hóa hết câu nói nhưng thấy Ren quý nên quý theo luôn:

- Đứng dậy!

Nó lạnh lùng ra lệnh, hiện ngang đi giữa đám bang Red tới thẳng chỗ Ren:

- Có chuyện gì?

- Dạ thưa bang chủ Red cần tìm ngài ạ!

Ren kính cẩn, mọi người trong bang thì khỏi nói há hốc mồm. "Chờ ôi! Chà nhờ 5 năm ròng rã mình bị một con bé vắt mũi chưa sạch xỏ mũi sao?". Nó nhú mày nhìn đám đông đứng trước rồi nhìn thẳng vào Red làm hắn hơi rùng mình bởi sát khí của nó. Hắn vẫn mạnh miệng:

- Bang các người thật tình! Chọn ai không chọn đi chọn đứa con gái chân yếu tay mềm giả làm bang chủ!

Ren đang định chửi thì nó ngăn lại. Nó nhếch môi cười lạnh:

- Chẳng hay bang chủ không tin?

- Hừ! Hỏi cả cái thế giới này xem ai có tin nổi không?

- Ô! Vậy chúng ta chơi một trò chơi nhé!-Ánh mắt nó hiện lên vẻ gian tà.

- Được thôi!- Hắn tuy ngoài mạnh miệng nhưng trong lòng khỏi run

- Rất đơn giản! Bây giờ tôi với anh đấu tay đôi! Nếu tôi thắng bang Red sẽ sát nhập vào bang Ice còn nếu tôi thua thì ngược lại!

- Hừm! Thú vị đấy! Được thôi tao đồng ý!

- Ok! Vậy.....GAME STAR!

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Bộ Đôi R

Sau khi ra hiệu, Red lao vào nó như con thiêu thân. Hắn tung đủ các cú đấm, đá,...nhưng vẫn chẳng trúng nó được cái nào. Nó thì khỏi nói chơi "mèo vờn chuột" với tên kia đã thể thêm cái khuôn mặt thách thức làm hắn điên hơn. Sau một hồi đấm bốc mấy con vi khuẩn trong không khí, tên Red đã thấm mệt, thở dốc với tốc độ giảm dần. Nó thấy vậy liền nhếch môi tung một cú đá bất ngờ với lực không hề nhẹ vào bụng hắn. Quá bất ngờ, hắn không kịp phòng bị liền bị văng ra xa, lưng đập vào tường, mặt tái đi, học máu ra. Thấy thế mấy tên lính quần đang định chạy ra đỡ thì bị nó dọa cho xanh mặt:- Thử bước đến đây xem!

Nó khinh bỉ nhìn tên kia:

- Sao? Muốn đấu tiếp?

Tên Red không khỏi nhú mày nhìn nó: "Hắn đây chính là bang chủ Ice trong truyền thuyết rồi! Hừ chi cần một đòn mà đã làm mình ra nông nổi này thì đấu với nhò thua là cái chắc! Aisiiii.....". Tên Red khó nhọc đứng dậy, phi thẳng vào người nó đánh tiếp. Thấy thế mắt nó không khỏi lóe sáng: "Được!". Lần này nó không vờn nữa mà đỡ rồi đánh trả nhiệt tình. Sau một loạt cú đánh để tìm điểm yếu của nó Red đánh phải bất lực. Thừa nước đục thả câu, nó liền đấm một phát vào mặt hắn rồi làm một quả nốc ao đẹp mắt làm mấy tên trong bang Ice Cold không khỏi há hốc mồm, mắt sáng long lanh nhìn nó: "Quả đáng để ngưỡng mộ nga!". Nó phui tay:

- Xong! Vậy bây giờ chính thức bang Red được sát nhập vào bang Ice Cold nhé! Còn nữa, Red-mày sẽ là cánh tay trái của tao và nếu ai trong bang của mày có ý định phản thì sẽ chính tay mày GIẾT!

Nói xong nó nhếch mép bước đi:

- Ren, mày đem nó đi bệnh viện đi! Khi nào xuất viện thì huấn luyện cậu ta!

Ra khỏi bar, nó lấy con moto phóng đi thẳng đến sân bay. Xem đồng hồ nó không khỏi thờ dài: "Suýt thì muộn". Lững thững bước vào, nó đi thẳng một chiếc trực thăng mà không cần soát vé cũng chẳng cần kiểm tra giấy tờ gì. 2 tuần sau:

Tại trường Queen: "Reng.....reng.....reng....." chuông vào lớp reo lên, mọi người nhanh chóng về chỗ, Nhi thì thờ dài thườn thượt còn Huyền thì vẫn thờ ơ:

- Chào các em! Hôm nay chúng ta có một học sinh mới nên các em nhớ giúp đỡ em ấy nhé!

- Em vào đi!

Nói xong bà cô quay ra cửa ra hiệu. Vừa hay có một thằng con trai có bộ tóc đỏ chói lóa bước vào:

- Chào mọi người! Mình là Cao Nam Bách hay còn gọi là Red! Mong mọi người giúp đỡ!

Học sinh thì khôì nói vỗ tay rầm rầm: "Chà chà lại có một hotboy nữa vào lớp mình ô hô hô!":

- Được rồi em có thể ngồi sau bạn Phong! Còn bây giờ cả lớp vào học!

Red xuống sau bàn của nó ngồi không quên cúi đầu 45 độ chào Huyền với Nhi khi đi qua. Bởi hai người dù sao cũng là ti ti của cậu. Nhi thì cười tươi đáp lại còn Huyền thì vẫn thờ ơ và thờ ơ. Mọi người trong lớp nhìn hành động của cậu không khỏi có một dấu chấm hỏi to đùng trong đầu. Bắt đầu mấy tiết học nhàm chán nên mỗi người mỗi cảnh: Nhi ngấm cây còn Quân ngấm Nhi (ôi ỷ) Huyền thì vừa đọc sách vừa với tay lấy mấy thứ mà Hàn sai. Ren thì đã nhảy tốt xuống bàn Red ngồi tám. 2 cái mồm này lúc nào cũng hoạt động hết công suất nên cuối góc lớp trở nên rầm rộ hơn. Hân thì gác chân lên bàn, lạnh lùng nghe nhạc. Còn chụy Băng nhà ta đã mất tích theo gió bay rồi ô hô hô hô!

Đôi lời của tgr: Bây giờ tác giả sẽ tặng chap cho mem nào cmt nhiều nhất! Mong mọi người ủng hộ ạ!

P/s: Các mem có thể cho í kiến nếu truyện có nhiều chỗ vô lý, hư cấu hay cốt truyện không được hay thì mem hay cmt nhiệt tình vào ạ!!

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Rắn Độc Trở Lại

Chap này xin tặng bạn Them Kieu ạ :)))

Sáng sớm tinh mơ Huyền đã dậy từ rất sớm. Nhỏ bây giờ không khác gì cái xác vô hồn. Người gầy xơ gầy xác, mặt mày nhợt nhạt, tóc tai rối xù. Người tạo ra cái tác phẩm này không ai khác chính là Hàn. Trong mấy ngày tháng qua cậu hành hạ nhỏ đến chết thì thôi. Nhỏ thở dài: "Dìng.....dìng.....". Đột nhiên chuông cửa vang lên nhỏ nhủu mày: "Ai vậy nhĩ?". Chậm rãi xuống cầu thang nhỏ ra mở cổng, nhìn người trước mặt nhỏ không khỏi há hốc mồm:

- Tao tưởng mày đi một năm?

- Không thích!

Nói xong nó kéo cái vali vào trong nhà, tháo cái kính to bản ra nó ngồi phịch xuống:

- Mày làm gì mà mất tâm mất tích mấy tuần qua thể Băng? - Vừa nói nhỏ vừa rót nước đưa cho nó

- Có chuyện! Mà chuẩn bị đi!

- Hờ? Chuẩn bị cái gì cơ?

- Tháng sau anh Khang về!

- Cái gì? Anh.....anh.....anh.....Khang á?

- ù!

- Ôi mẹ ơi con đâu những tháng ngày tự do của tôi?

Nhỏ vừa nói vừa khóc ròng, uống miếng nước nó lạnh lùng lên phòng:

- Chuẩn bị đi học!

- À ừ nhĩ?

Nhỏ nghệt cái mặt ra rồi hấp tấp lên phòng thay quần áo, sang phòng Nhi đá cái cửa cái rầm:

- Tao cho mày 10'!

Chi cần nghe thấy vậy Nhi đã bật dậy như cái lò xo rồi chạy nhanh vào WC. Khoảng 10' tất cả mọi người đã tập trung đông đủ ở phòng bếp. Nhìn thấy nó Nhi không khỏi nghệt mặt ra:

- Mày về rồi à?

- Ồ

Đúng lúc Huyền bê đồ ăn ra nên Nhi lại cầm cúi vào ăn như nạn đói 1945 đã thế vừa ăn vừa nói nên phun mưa rầm rầm:

- Con này mày đi là chà để ai tiền cả đã thế còn biệt tăm không một chút dấu tích nữa chứ! Cơ mà sao nay mày về sớm thế? Tưởng đi một năm? Đạo này mày là lạ làm sao í Băng ạ.....

Sau một hồi khua môi múa mép, phun xuân rầm cũng làm Nhi mệt, nhỏ lại cầm cúi vào ăn mặc cho hai khuôn mặt đỏ gay kia:

- Thêm điều 150 trong bộ luật tình bạn: "Khi ăn cấm chỉ nói hoặc phun mưa xuân!"

Vừa nói Huyền vừa ghi ghi chép chép gì đó trong quyển sách dày cộm. Nhi nghe xong không khỏi méo mặt nói thôi mà có cần làm như thế không:

- Bây giờ thì đi học!

Thế là cả lũ lại cuộc bộ đi học. Vừa đến nơi cả trường lại rung động:

- "Nữ hoàng băng giá" trở lại kìa mây!

- Băng ói! Băng ời! Cung đã ở phương trời nào thế?

- Lấy anh đi mấy bảy bề! Chia tay anh không đòi quà!

..... V.V..... V.V..... V.V..... V.V..... V.V..... V.V.....

Nó thì vẫn lạnh lùng bước đến lớp, Nhi thì lơ luôn, Huyền thì cầm cúi đọc sách. Bước vào lớp hần liền nhìn thấy nó trong lòng không khỏi mừng rỡ nhưng mặt vẫn lạnh và lạnh:

- Cô đi học rồi à?

Gật đầu (* * chỉ hành động nhẹ m.n)

- Sao tự dưng cô biến mất vậy?

Nhú mày

- Sao không trả lời?

- Không thích!

Nhìn thái độ của nó hần không khỏi tặc lưỡi. Hần vừa bước vào lớp đã trưng khuôn mặt lạnh lùng với nhăn nhó của mình ra. Ném cái cặp cái "Bốp" một phát cậu hậm hực ngồi xuống. Nhìn thái độ của cậu Huyền không khỏi nhú mày:

- Nhìn cái gì mà nhìn?

Hần trừng mắt nhìn Huyền:

-Nhìn cái con khi khó! Tôi nhìn anh à? Nhìn cái Trang đấy chứ!

- Hừ!

- Dờ hơi!

Nói xong nhò bỏ đi luôn, nhìn cái cảnh này Nhi không khỏi bụm miệng cười vừa hay có một bạn nữ dễ xương xương đang sợ sệt đưa một tờ giấy cho Nhi:

- "Sau giờ học gặp nhau tại nhà kho! Đi một mình nếu không mây là con chó!"

Đọc xong Nhi không khỏi cười khẩy: "Được thôi!". Tại nhà kho:

- Chuẩn bị xong chưa? -Girl 1

- OK! -Girl 2

- Hừ trận này nó không chết em không phải là người! -Girl 3

- Nhưng mà mình có quá tay không nhớ công an điều tra thì sao? -Girl 4

- Đã làm thì phải biết dọn dẹp! -Nói xong á không khỏi nở nụ cười quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ngưng Động Thời Gian

Chap này tặng mười mười yêu dấu ạ! :))))))))))

"Reng.....reng.....reng....." chuông kết thúc giờ học vang lên, học sinh với tốc độ bản thờ đã dọn dẹp sách vở chỉ trong 5s. Mấy bà, ông giáo nhìn không khỏi ngán ngấm thờ dài: "Học sinh bây giờ thật là!". Huyền thờ ơ:

- Hôm nay các bà về trước đi nhé!

- Lại phục vụ tên dờ hơi hốc cảm lợn kìa à?

Nhi chau mày khó chịu, nhò chỉ nhún vai rồi xách mông ra bãi đỗ xe. Nhi liền quay sang nó:

- Tao cũng có chút việc mây về trước đi nhé!

Xong cũng khoác cái cặp phần luôn để lại nó với hần đang từ tốn bỏ sách vào cặp. Tại sân sau:

Nhi bước vào nhà kho liền thấy một toán người, nhỏ không hề tỏ ra sợ hãi mà tỏ ra vẻ ngạo nghễ khiến cho mấy lũ con gái nhìn mà muốn tán phát vào mặt:

- Mày đến rồi à?- À Kiều khoanh tay cười cợt

- Hừ! Biết ngay là bọn mày mà!-Nhi nhếch mép khinh bỉ

- Thì đã sao? Hôm nay tao phải giết mày trả thù nỗi nhục mà mày dành cho tao!- À Lam nắm chặt tay lại

- Hừ có giỏi thì làm đi!

Nhi nở nụ cười thách thức, à Lam không khỏi tức điên lên đúng là " Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà!". Ngắc tay một cái à Suong ra lệnh cho một đàn em lên. Nhỏ kia liền ngoan ngoãn cầm một đèn bật lửa lên, à Lam liền giật phắt lấy rồi hua hua trước mặt Nhi:

- Mày có biết bọn tao đồ cái gì quanh nhà này không?

- Xăng!

Nhi cười nửa miệng: "Định chơi lửa với tao à? Không dễ thế đâu!":

- Mày không ngu như tao tưởng!-À Lam khinh bỉ nhìn Nhi

- Tao mà ngu thì chúng mày cũng chả có lấy một chỉ số IQ đâu!

- Mày.....Sắp chết rồi còn già mồm, hừ để xem mày còn mạnh miệng đến đâu?

Nói xong cả toán con gái liền trối Nhi lại rồi nhốt vào nhà kho rồi châm lửa. Chả mấy chốc khói bốc lên nghi ngút, Nhi thì vẫn điềm tĩnh trong tình trạng sắp bị nướng chín:

- Đốt cháy!

Vừa dứt lời một vầng hào quang xung quanh nhỏ tỏa ra, dây trời bị đốt trụ. Xoa xoa nắn nắn cổ tay Nhi cười khẩy. Quay qua Quân:

Đang huyết sáo lú lo tự dưng khóe mắt trái cậu giật giật báo điềm không lành. Nhíu mày cậu suy nghĩ một lúc rồi quay sang hỏi hần:

- Ê Phong sao vừa nãy tao không thấy Nhi đi cùng với chị Băng nh?

- Thấy bảo đi có việc!-Vừa nói hần vừa lái xe

- Tự dưng tao thấy bất an vch hay quay lại đi mày!

- Rảnh!

- Đi mà! Bạn Phong đẹp zai hìn hái!

Nói xong cậu liền giờ đôi mắt long lanh như cú con nhìn hần. Hần cũng đành bó tay bó chân với tên này nên cũng đành thờ dài quay lại. Vừa đến trường hần với Quân đã thấy một làn khói đen kịt bốc lên. Quân phát hoảng lên:

- Mày ơi có cháy kia! Cháy kia bà con ơi! Làng nước ơi có cháy kia! Dập dập dập lửa!.....

Miệng Quân vừa hô hào tay vừa đi kiểm cái xô mà chả thèm đoái hoài đến ngôi trường vắng hui không có một bóng người nào. Hần lắc đầu:

- Ngưng động!

Dứt lời, không gian liền ngưng động lại, Quân liền sững người một lúc rồi vỗ vỗ vai thằng bạn:

- Tao quên mày! Sorry bấy bề!

Hần chả thèm đoái hoài liền đi đến chỗ nhà kho. Thấy vậy Quân liền đi theo sau! Cách! Mở cửa ra trước mắt họ là một người con gái đang nằm vắt vẻo trên ghế mà cô gái đó không ai khác chính là Nhi. Quân chả thèm suy nghĩ liền nhảy bổ vào ôm Nhi, mồm thì hoạt động thôi rồi. Khóe môi hần liền giật giật:

- Mày dập lửa đi còn đi về!

- Ủ!

Nói xong 3 người liền ra ngoài, Phong liền nhắm mắt lại, đột nhiên hần hơi nhíu mày rồi ra lệnh:

- Tiếp tục!

Không gian lại bắt đầu trở lại bình thường, nhà kho vẫn đang bốc cháy, Quân liền đưa tay về phía hồ nước cạnh đó:

- Dập lửa!

Một vòi rồng hiện lên, ập xuống thẳng nhà kho. Lửa liền tắt ngấm.

Chương 26: Cái Đuôi

Chap này tặng bạn Phạm Kiều Trinh nhé!!! :))))))

Hắn phi thật nhanh đến nhà Hàn, Quân thì ôm Nhi mang về mặt lo lắng. Khoảng 3' tại hắn đã có mặt nhà Hàn "Bíp...bíp..." hắn nhú mày bấm còi. Cánh cửa tự động mở ra, phi thẳng vào gara hắn liền lạnh lùng bước xuống. Hàn tí ta tí tòn:

- Con gió độc nào mang bọn mày đến đây vậy?

- Độc con bà mày! Cứu người!

Quân gắt gỏng, bế Nhi phi vào trong nhà mặc thẳng chủ nhà đang mắt chữ O mồm chữ A đang đứng. Vừa đặt mông xuống ghế Quân liền nhìn thấy cái bản mặt to đùng khủng bố của Huyền:

- Nó làm sao thế?

- À chuyện là như thế này.....v.....v.....

Quân bắt đầu khua môi múa mép, kể từ đầu đến đít. Hàn chả biết từ đâu chui ra ngòi hóng luôn:

- Tưởng chuyện gì quan trọng!

Nhỏ xì một cái làm Quân tức lộn ruột: "Chết người mà báo không quan trọng chắc khi nào IS nó khủng bố cho thì lúc ấy mới quan trọng nhờ!":

- Xía ra!

Huyền phẩy phẩy cái tay í muốn đuôi Quân. Cậu cũng đi sang ghế khác xem Huyền muốn làm gì. Sau một hồi sờ mó lộn tung bậy lên nhỏ liền tát hai má Nhi vài phát:

- Dậy!

Quân liền phi như bay xuống cầm tay nhỏ:

- Này này! Bà đừng có làm bậy nhé!

- Đứng rồi đó! Đã không biết làm thì đừng có xía vô! Không khéo "Lộn lành thành lộn què" đấy!

Hàn chêm thêm một câu. Huyền đảo mắt nhìn hai người:

- Cầm sửa!

Sau một câu hai chữ của Huyền Hàn với Quân không khỏi nổi dóa: "Coi tụi này là cái gì thế không biết!":

- Mày mà không dậy tao cho mày ném nước tiểu của Tiểu Bạch đấy nhé!

Vừa dứt lời Nhi liền bật dậy như cái lò xo, ngo ngác nhìn xung quanh:

- Có chuyện gì thế?

Khóc môi của tụi hắn không khỏi giật giật:

- Mày làm cái gì mà ngủ quên vậy?

Huyền nhú mày:

- À tao bị tụi kia trói chả biết thế nào mà ngủ quên luôn!

Nhi liền gãi gãi đầu cười trừ, ba người trong phòng không khỏi ngả ngửa sau khi nghe câu trả lời của cô: "Chắc đem bà nạy ra giữa chiến trường cũng chả biết cái gì đầu nhè!". Quân thở phào nhẹ nhõm:

- Dù sao không việc gì là ok rồi! Mà ai nhốt em vậy?

- À thì nhỏ Lam, Sương, Kiều với đồng bọn của 3 ả!-Nhi ngập thơ trả lời

- Hừ! Hôm sau anh sẽ cho chúng biết tay!

Quân trừng mắt, tay nắm thành quyền. Nhi nghe vậy liền nhếch mép cười đều:

- Khô! Chính tay tôi sẽ CHẤM SÓC cẩn thận!

Mấy người trong phòng không khỏi rùng mình: "Ồi giờ ôi! Ác quỷ hiện hình!". Vừa hay có một tên tự nhiên bước vào nhà:

- Hế nhỏ!

Không hẹn 10 con mắt đổ dồn vào nhìn. Hàn tí tòn chạy lại:

- Nam hớ? Sao không gọi điện báo trước!

- Hì hì muốn cho mọi người bất ngờ í mà!

Nhi liền nhảy xuống soi Nam từ đầu đến cuối rồi trừng mắt:

- Sao anh lại ở đây? Về nước làm gì? Sao không ở Pháp luôn đi? Tính về đây của hết gái Việt Nam à? Hay lại định đi lừa tình người khác? Đừng mơ nhé thằng bi ổi! Thằng khốn nạn! Thằng bẩn thiu!.....v....v.....

Nhi xô một tràng dài làm Nam nghe không khỏi méo mồm. Hàn thì há hốc mồm Quân nhìn không khỏi lắc đầu hần thì vẫn nhàn nhạ uống trà xem kịch hay. Huyền thờ dài:

- Kệ hần đi Nhi!

Lập tức Nhi liền đi về phía sofa ngồi phịch xuống:

- Máy về khi nào?

Hần bỏ tách trà xuống hất mặt nhìn Nam:

- Tao về cũng được hơn 1 tháng rồi!

Riêng Quân nhìn Nam với nửa con mắt cậu vẫn còn nhớ rõ hồi đó sau khi Huyền phát hiện mình bị lừa cậu đã đến thẳng nhà Nam phá cổng rồi đâm vài phát đến nỗi một tháng sau mới đỡ tím mặt. Bây giờ nhìn mặt tên kia không khỏi kinh bi. Huyền thì mặt vẫn như không có chuyện gì xảy ra: bình thản

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thông Báo

Chap này tặng bạn Charis Nguyên ạ :))))))

Sau khi Nam vừa đặt mông xuống ngồi thì không khỏi méo mặt bởi cái nhìn đầy trêu mến của Nhi. Huyền thì cúi húi vào bếp lấy trà. "Cạch" đặt mạnh cốc trà xuống như muốn đập vào mặt người ta. Huyền liền lấy balo khoác lên:

- Tôi đi về đây! Mấy người ở lại chơi vui về!

Nói xong đi thẳng căng ra cửa. Nhi cũng hất tóc phui mông đi theo. Các bạn nam trong nhà nhìn theo không khỏi thờ dài riêng cái tăng băng nghìn năm không cảm xúc kia vẫn đang nhàn nhạ uống trà. Sáng sớm ngày hôm sau:

- Con heo nái kia mi có dạy không thì báo!

Huyền đá đá Nhi vài phát:

- 5' nữa đề!

- 5' con khi tao cho mày 2s đề dạy không thì liệu hồn!

Vừa dứt lời Nhi liền bật dậy, bỏ chăn đão lảo vào nhà vệ sinh. Huyền nhìn mà không khỏi lắc đầu thờ dài: "Sống với con này hoài có ngày mắt con mẹ nó giọng xong!". Cô liền xắn tay áo xuống nhà làm bữa ăn sáng. Đứng 6h30 3 đứa liền rồng rắn nhau đi học. Đang dung dăng dung dề thì có 2 con mô tô đồ ngay trước mặt nó:

- Chị đi hom?

Bộ đôi R liền tháo mũ bảo hiểm xuống. Nhi liền nhếch môi nham hiểm:

- 2 nhóc xuống xe cho chị!

2 bé mặt ngây thơ bước xuống ngăn tò te nhìn Nhi. Nhi ném mũ bảo hiểm cho Băng rồi chỉ Huyền:

- Mày đi với tao! Còn 2 cung tự bắt taxi đi nhé!

Nói xong Nhi còn tặng cho cái nháy mắt dễ xương. Sau khi tiêu hóa hết câu nói của Nhi bộ đôi R định quay ra phản bác thì 3 người đã lui đi phương nào chỉ còn lại những hạt bụi đang đậu trên mặt hai đứa. Ren bực mình xoa đầu:

- Biết thế mà không mời cho xong đúng là làm phước phải tội!

Red khoanh tay bình thản nói:

- Mày gọi người đi! Không lại lết bộ!

- Ồ

Ren liền móc điện thoại ra phone cho ai đó đúng 5' sau một BMW đậu trước mặt hai người. Một tên đàn em kính cẩn xuống xe:

- Thưa đại ca xe đến rồi ạ!

- Ừ

Nói xong Ren liền ngồi vị trí tay lái, Red liền lóc chóc ngồi bên cạnh. "Vào" chiếc xe liền phóng nhanh làm cho tên đàn em suýt nữa ngã cái rầm. Đang đi thì Red liền nhúu mày nhìn đằng trước:

- Ê mày! Có hai cái gì đằng trước kia! Đi nhanh vcl! Uôi vượt đi! Đê man có con ngồi đằng sau ngon thế! Vượt đi! Ồ trượt zò! Đứng zò! Phải như thế! Đó đó.....

Hiện tại Red đang cầm hai cái tông lảo cơ mà tg cũng chả biết đảo đầu ra luôn. Nhảy như con chơi chơi mồm thì hoạt động hết công suất mặc cho tên khi đột ngồi bên cạnh gào thét như thế nào cũng chả nghe thấy tại đang mải bình luận viên quá mà:

- Thằng hám kia có biết ai đấy không? Chị Băng với chị Huyền đó!

Nghe xong Red liền ngồi xuống quay mặt sang hỏi:

- Thế nào tao thấy đi kinh thế!

Quay về các nàng nhà ta nào:

Nhi ngồi đằng sau thì ngủ từ lúc nào zò! (- - em lạy chị cơ mà em cũng tự hỏi vì sao chụy lại hóm ngã nhè). Nó vẫn lạnh lùng, một tay xò túi một tay đi còn Huyền thì vừa đi vừa đọc sách. (- - mấy thánh ăn gì em cúng). "Kít" xe của nó xoay mấy vòng trước sân trường, mọi học sinh tròn mắt nhìn còn có nhiều học sinh đang ngất xỉu. Huyền thì cũng chả kém xoay mấy vòng sát đất cũng gần như cạp đất để ăn zò! Bỏ mũ bảo hiểm ra tụi nó không khỏi làm cả trường há hốc mồm:

- Chối ôi nữ thần kia!

- Xinh quá đê!

- Băng ơi anh yêu em!

.....V....V.....V....V.....

Nó mặc kệ lũ ruồi nhoi nhoi kia phóng thẳng vào nhà xe rồi lừng thững vào lớp. Huyền thì từ tốn từ tốn từ tốn. "Reng.....reng.....reng....." vừa hay chuông vào lớp reo lên. Tụi hần vừa nhìn tụi nó không khỏi há hốc mồm. Tình hình của các chụy là tóc hơn cái tổ quạ, quần áo thì biến dạng một cách thảm hại. Hần liền quay sang hỏi:

- Cô.....

Chưa nói hết câu hần đã bị cắt ngang bởi tiếng "Rầm" của bà giáo:

- Cả lớp trật tự!

-.....-im lặng

- Tốt! Cô có một thông báo với cả lớp! Đó chính là ngày kia trường ta sẽ tổ chức một buổi dã ngoại! Nên bạn nào đi sẽ lên đăng kí với cô và trước khi đi các em sẽ đưa tờ giấy này cho phụ huynh kí. Nếu các em có mệnh hệ gì thì nhà trường sẽ không có chịu trách nhiệm nhè! Cho nên các em hãy suy nghĩ kĩ trước khi đi! Giờ khởi hành của chúng ta là 7h30'.

Cả lớp liền nhao nhao như cái chợ, loạn hơn cả cái trại thương điên. Hần liền đứng dậy:

- Thưa cô bọn em đi riêng được không ạ ?

- Có chứ nhưng mà các em phải có mặt tại trường lúc 7h15' để nhà trường điểm danh cũng như khởi hành cùng trường! À nếu trên đường các em bị làm sao thì nhà trường không chịu trách nhiệm đâu nhè!

Hần liền gật gù ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Kế Hoạch

Sau những ngày ngày tháng tháng để chuẩn bị thi thố 20-11 tác giả đã trở lại và ăn hại hơn xưa hị hị :v. Xin lỗi đã để các độc giả chờ lâu ạ :3. À à chap này tặng bạn Hồng Ngát Trần ạ :))))))

Hần tự nhiên quay ngoắt ra hỏi nó:

- Bọn cô muốn đi cùng tụi tôi không?

Vừa nghe xong Hàn với Quân không khỏi há hốc mồm, cảm rót xuống đất mất thì cũng sắp si lờ ra:

- Ô mai chuối! Nay mày dở chứng à Phong ?-Quân ôm mặt

- Giời ơi là giời sao con có thằng bạn như thế này? Bạn bè quen biết nhau từ khi cất rốn ấy thế mà nó chưa một lần rủ con đi đâu bao giờ cả kể cả đi tắm hay vệ sinh mà giờ nó nở lòng nào bỏ bạn bỏ bè đi mời gái thế này?

Hàn cảm khăn tay sụt sùi nước mắt như kiểu con gái về mẹ chồng. Hàn thì khỏi nói, cái mặt đã lạnh nay còn lạnh hơn:

- Chúng mày im!

Vừa dứt lời hai đứa liền dừng động tác rồi quay ra bóp chất nhau như mấy con mấy mẹ bán cá ngoài chợ:

- Mày biết gì hom? -Hàn hếch cái mặt lên

- Biết cái zè? Hot hông?- Quân vừa ngoáy ngoáy mũi vừa làm mặt không quan tâm

- Sáng nay tao đi cầu thang bị té! Chối ôi phải gọi là phê vch luôn!

"Bóp" một quả dếp bay thẳng căng vào mặt Hàn, Quân liền phán câu xanh rờn rồi bỏ đi:

- Nhảm đít! Làm tao tưởng siêu xe hay mô tô nào ấy giảm giá!

Quay lại Huyền với Nhi nào:

- Ê mày?-Nhi lay lay vai Huyền

- Mồ?

- Mai bên Pháp có tí việc mình cần phải giải quyết nên tạm thời dời lịch đi chơi với trường khoảng một ngày đi!

- Việc gì?-Huyền chau mày

- Chúng hành động rồi!

- À! Hừ được thôi!

Nói xong Huyền còn nở nụ cười đều cang. Cô liền dơ tay lên:

- Huyền có việc gì không em? -Bà giáo đẩy đẩy gọng kính nhìn chăm chăm vào Huyền

- Thưa cô gia đình em có vài việc nên bọn em có thể lùi lại một ngày không ạ?

- À được được với điều kiện.....

- Nếu có gì xảy ra nhà trường sẽ không chịu trách nhiệm!

Chưa để bà giáo nói xong Huyền đã nhảy vào mồm. Bà cười cười gạt gài:

- Được rồi bây giờ các em lấy sách vở ra! Chúng ta học bài mới!

Thế là cả lớp thờ dài thườn thọt riêng tụi nó thì đã lôi cái laptop ngồi chăm chú từ đời nào rồi! Thi thoảng tụi nó còn cau mày, có khi cười cười, có khi chửi rủa không khác gì mấy mẹ bán cá bán tôm ngoài chợ. Hết như một lũ tự kỉ khiến bọn hán không khỏi lắc đầu:

- "Chắc nhà hết thuốc rồi! Nào phải đi mua hộ mới được!"

Sau một hồi tự kỉ chán chê mê mải tụi nó lại túm năm tụm ba lại nói xi là xi lò thuộc đủ các thứ tiếng làm cả lớp nhìn chúng nó với ánh mắt ái ngại. Bà giáo trên bục thì bưng bưng khi thế, bẻ phần kêu cái "rắc" rồi phi thẳng đến bàn chúng nó. May mắn thay các tí ti thuộc dạng giang hồ hồ báo cáo chồn nên nhanh chóng né được:

- Các chị coi lớp là cái gì thế? Cái chợ chắt? Chả coi ai ra gì cả! Ra ngoài hết cho tôi!

Chúng nó liền đóng laptop lại, cầm cặp sách khoác ra ngoài cửa huênh hoang đi về. "Rầm!":

- Ai cho các chị về mà về?

Bà giáo gõ thước kẻ mạnh xuống bàn. Nhi nhếch môi:

- Ra ngoài đứng thì được cái tích sự gì? Thà về nhà nướng còn hơn!

Nói xong bà người lững thững bước đi bỏ mặc phía sau là bao nhiêu con mắt ngưỡng mộ:

- Eo ơi Nhi nhà mình giàu quá đề!

- Hí hí dám bắt bà la sát cơ đấy!

- Ngầu ghê cư >,<

.....bla.....bla.....blo.....blo.....

Lấy mô tô phóng cái vèo, chúng nó thân nhiên rồi đi khiến bà giáo phải tức hộc máu mồm.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Pháp

Hé nhô cả nhà :)))))) chap này tặng bạn Trung Hữu Nguyễn ạ :)))) ths bạn đã có lòng nhắc tác giả

"Phạch.....phạch.....phạch....." chiếc trực thăng đang bay lơ lửng giữa bầu trời đêm Pháp. Chúng nó đang ngủ trên chiếc trực thăng không khỏi giật mình:

- Đến rồi à?-Nhi dụi dụi mắt
- Vâng!-Tên lái chiếc trực thăng ngoan ngoan trả lời
- Xong xuôi thì đi được rồi!-Huyền lạnh lùng ra lệnh
- Thưa vâng!

Vừa hay một chiếc dây thang được thả xuống, chúng nó chà thêm đoái hoài liền nhảy bộp xuống sân thượng của một tòa nhà cao tầng:

- Mới 1h sáng à?

Huyền nhìn đồng hồ không khỏi nhúm mày khó chịu. Nó tháo chiếc kính to bản ra:

- Gọi cho lão Kim đi! Mai gấp lại!

Nói xong nó vụt biến vào màn đêm. Nhi nhìn mà không khỏi lắc đầu:

- Tao phải đi diện kiến đây mà tự lo liệu đi!

Xong cũng vụt biến y như nó. Huyền thì khỏi nói mặt nghệt ra:

- Lại là tao à? Hazzz thôi được rồi!

Nhỏ thở dài thườn thượt rút con Iphone ra rồi alo cho lão Kim:

- Lão à?

-.....

- Hừ?

-.....

- Được được! Nhớ nhắc nhân viên!

-.....

- Chuẩn bị kĩ càng vào!

-.....

- Hừ! Chuyện đấy ta sẽ bàn ở công ty sau!

-.....

- Ok!

Nói xong Huyền liền tắt máy lạnh lẽ nhìn bầu trời đầy sao rồi vụt biến.....

Sáng sớm ngày hôm sau, tại một tòa lâu đài nguy nga to bự chẳng:

- Con kia mà có dậy không thì báo?

Huyền đá đá con heo Nhi dậy. Nhỏ thì lăn bên này rồi lăn bên kia một lúc mới dậy được may mắn thay chiếc giường thuộc kiểu supper bự không thì cái mặt mo của nhỏ đã chẳng còn nguyên vẹn:

- Mày đến sớm thế?-Nhi ngáp dài ngáp ngắn

- Sớm sửa gì? 6h rồi đấy! Còn một đồng chuyện cần giải quyết kia kia! -Huyền bực mình

- Rồi rồi! Tao dậy được chưa?

- Nhanh!

Vừa dứt lời Nhi liền bật dậy chạy vào nhà WC. Ngoài cửa, một cặp vợ chồng nhìn trẻ bằng khoảng 25 tuổi nhìn Nhi mà không khỏi cười khúc khích:

- Chào Đức vua và Hoàng hậu!

Huyền liền cúi đầu, hoàng hậu lấy tay che miệng cười:

- Khô quá xưng bố mẹ là được rồi bao nhiêu năm không gặp nhìn con lớn quá rồi đấy Huyền!

- Mới gặp tháng trước mà mẹ!

Huyền cười tươi, bà hoàng hậu ngạc nhiên:

- Ủa vậy hả? Haha ta giờ già rồi chả nhớ cái gì hết tron í!-bà cười lớn

- Minh be bé cái mồm thôi!

Đứa vua bên cạnh giật giạt tay áo vợ nhắc nhở, hoàng hậu liền thôi cười, ném ánh mắt "chan chứa tình yêu thương" cho chồng. Đức vua không khỏi méo mặt:

- Già đầu ạ! Nhìn mẹ chỉ có 25 tuổi thôi! Dù người đã 40 tuổi!

Càng về sau Huyền càng nói nhỏ:

- Hô hô con nói cái gì về phía cuối vậy?

- Dạ hồng con nói nhìn mẹ vẫn trẻ đẹp hơn xưa thôi!

Huyền cười xuề xòa đúng lúc Nhi bước ra:

- 3 người lại nói xấu con phải không?

- Nào có! Đang đứng chờ Tiểu công chúa giờ "cao su" làm WC í!

Hoàng hậu vừa cười vừa nói, Nhi không khỏi méo mặt, Đức vua liền cười xòa:

- Thôi đi vào phòng trà nói chuyện chứ đứng như này bố mỗi chân quá!

Hoàng hậu liếc xéo:

- Đàn ông đàn ang mà như đàn bà đứng có tí mà đã mỗi chân!

- Thôi mà vợ!

Thế là 4 người liền đi ra phòng trà nói chuyện! Khoảng 6h30, nó liền đến:

- Con chào bố mẹ!

- Ô! Bấy nhi đó hả? Chà chà càng ngày càng xinh!

- Mẹ quá khen! Con làm sao mà xinh bằng mẹ được!

- Ô hô hô! Con gái dẻo miệng quá đấy!

Nó cười nhẹ rồi nhìn 2 con bạn:

- 7h xuất phát!

Nhi với Huyền liền gật đầu:

- Các con định đi đâu ả?

Đức vua nhàn nhã đặt tách trà xuống:

- Vâng! Công ty có chút trục trặc nên con mới về đây!

Huyền liền thay đổi sắc mặt:

- Nếu cần gì các con có thể báo ta!

- Cảm ơn cha!

Huyền liền cười tươi nhưng khóe mắt cô lại hơi cay cay:

- Thôi chúng con đi đây ạ!

- Ủ! Đi cẩn thận!

- Vâng!

Thế là cả lũ rồng rần lấy xe phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Ra Mắt

1 chiếc moto và 2 oto phóng vèo trên đường, đằng sau là tiếng còi cảnh sát inh ỏi:

- Jeter nhìn biển số cho tôi!

Tên cảnh sát trưởng ngồi bên cạnh nghiêng răng ken két chỉ thẳng 4 chiếc xe moto: "Láo toét! Chả nhẽ chúng không biết đây thuộc khu vực kiểm soát của ta sao?"

- Nhưng mà.....

- Nhưng nhị gì? Đi nhanh lên cho tôi!

Không để cho anh lái xe nói xong ông ta đã ngắt lời tội nghiệp cho anh chàng cảnh sát bên cạnh chỉ biết ngậm ngùi làm theo. Cố gắng phóng gần bọn nó nhất có thể. Anh cảnh sát nhìn loáng thoáng biển số không khỏi há hốc mồm:

- Thưa ngài! Hình như là biển A4 mạ vàng ạ!

- Cái gì?

Ông ta nghe xong cũng há mồm hết cỡ may thay cái hàm răng giả của ông chưa rơi ra:

- Nhìn kĩ xem nào !

Tên lái xe căng mắt, nhú mày đến nỗi mắt lồi còn gấp đôi mắt ếch:

- Thưa chính xác ạ!

- Hừ! Đi về, bây giờ mấy cô công chúa chiều quá hóa hư rồi chả ra thể thống gì nữa !

Ông nghiêng răng ken két, vừa hay điện thoại ông có một tin nhắn:

- Xin chúc mừng cảnh sát trưởng :) đã đến lúc ông nghỉ hưu rồi tiền lương chúng tôi sẽ gửi cho ông sau

Kí tên: Hoàng gia

- Sau khi đọc xong mấy cọng tóc may mắn trên đầu ông cũng rơi xuống từ biệt.

Nhi: Tại công ty thời trang lớn nhất Pháp-Beautiful Girl&Boy. Tại đây dường như đang xảy ra tiệc rất quan trọng, lối vào được trải thảm lụa đỏ được trang trí tinh tế và tỉ mỉ, mọi nhân viên đều ăn mặc chỉnh tề, xếp hàng thẳng lối ngay ngắn. Những tên tai to chực lớn cũng phải ra mặt và trực tiếp đứng ngoài tiếp đón. Sau khi thấy một chiếc Lykan Hypersport Lykan Hyperspor đời mới sáng loáng không tí vết. Mọi nhân viên không khỏi trầm trồ. Ngạc nhiên hơn là khi một cô gái nhỏ nhắn nhìn mặt rất đáng yêu búng ra sữa bước ra. Mọi người không khỏi há hốc mồm. Anh thư kí liền chạy đến:

- Chào chủ tịch! Mời chủ tịch vào trong mọi thứ đều sẵn sàng!

Nhỏ không nói gì bước thẳng vào trong đi đến đâu mọi người cúi đầu chào đến đấy. Sau khi bước vào phòng họp mọi nhân viên đổ xô túm năm tụm ba lại bàn tán :

- Thật à? Chủ tịch đấy á? Thật không thể tin được!-Nv 1

- Chối ôi tao nghĩ chủ tịch là đàn ông cao to vạm vỡ ai dè!-Nv 2

- Hơn 15 năm trời mới biết mình làm dưới trướng một con nhò vắt mũi chưa sạch!- Một mục chính chọe

- Thôi đi bà ơi! Là nhóc vắt mũi chưa sạch mà xây được cơ ngơi như này là quá tương tượng rồi!-Nv2

- Chuẩn zòì!

.....bla.....bla.....blo.....blo.....

Cũng phải thôi từ ngày thành lập công ty đến giờ họ mới được nhìn chủ tịch lần đầu tiên cho nên từ già trẻ đến bé từ bác nhân viên dọn vệ sinh còn hứng thú ra xem nữa là.

Quay trở về phòng họp:

- Báo cáo: Hiện nay cổ phần đang bị rút giá trầm trọng. Các bản mẫu bị ăn cắp và bán tràn lan, các đối tác làm ăn đang đòi chấm dứt hợp đồng, tỉ lệ nhân viên xin nghỉ và đầu quân cho công ty khác khá cao khoảng 15%, tỉ lệ doanh thu giảm xuống 20%.

- Được rồi! Cuộc họp bắt đầu.

Sau khi nắm bắt tình hình nhỏ xoay ghế ngồi đối diện từng người một, sau khi nghe giọng+khẩu mặt lạnh hơn Cục Nam của nhỏ mọi người trong phòng không khỏi nuốt khan một cái: "Kiểu này khô đơ tiền du lịch cả tiền điều hòa rồi! Mát, lạnh free luôn".

- Vậy hiện tại công ty cạnh tranh là ai?

- Thừa là B&H ạ!

Nghe xong nhỏ nhếch môi: "Tép mà đòi đấu với tôm hùm sao?".

- Đưa máy tính đây!

- Đây ạ!

Nhận lấy nhỏ lách cách khoảng 5' xem xét vài thứ không khỏi nhíu mày:

- Ai phụ trách bên mảng máy tính-virut?

- Dạ là tôi!

Một chàng trai nhìn cũng trẻ tuổi đứng lên, nhỏ nhìn một lượt từ đầu đến đuôi:

- Làm ăn kiểu gì mà mối mạng an ninh cũng không giữ được?

- Dạ thưa.....

- Hừ! Máy chuyện còn con này mà cũng không làm xong là sao?

.....

~~~~~ dài phân cách ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Xuất Phát

Chap này tặng Hờ Ngờ nhà! Camon em đã làm fan của cj :* :*

Tại cổng trường Queen lúc 7h15':

- Các hoàng tử đâu rồi nhĩ?-Ns 1

- Đáng lẽ là phải đến rồi chứ?-Ns 2

- Hóng quá đi! Không biết tao có chung khách sạn với hoàng tử không nhĩ?-Ns 3

.....bla.....bla.....blo....blo.....

Quay trở về hôm trước:

Sau khi một "tình báo" thám thính được tin các hoàng tử-bọn hần đồng ý đi dã ngoại thì chỉ một ít phút sau cả trường bát nháo lên. Nữ sinh thì cười hả hê với cái bản mặt quỷ dị còn cánh buê đuê thì che miệng cười rồi phẩy tay: "Đúng là quý xứ hà!" thậm chí mấy bà giáo già hay hám trai cũng ngồi cười hô hô như mấy mụ ngồi lê ở xóm chi khô đắng mảy râu. Sau khi nghe tin người thì thờ dài nào nề người thì phùng phùng khi thể chiến đấu người thì ngồi rửa bọn hần cùng với mấy điệu cười dị hợm không khác gì mấy thằng trong trại tâm thần chưa uống thuốc. Bọn hần thì đang ngồi học mà lạnh hết sống lưng, toát mồ hôi hột.

Quay trở về thực tại:

Vâng! Hiện giờ trên sân trường đang diễn ra một cuộc "cách mạng" bởi trên tay ai ít nhất cũng phải có một cái băng rôn. Già, trẻ, lớn bé, học sinh, giáo viên, buê đuê,..... cũng chả cần phân biệt chủng tộc hay tuổi tác vai vế gì hết chỉ biết trung thành với cái băng rôn hay khẩu hiệu của mình. Thậm chí mấy bọn tiểu thư nhà giàu thuê hần xe bus to đùng cùng với dàn nhảy hùng hậu để gây sự chú ý với bọn hần (- _ -) hay nhiều chuy 3D cũng bận rộn với đồng đồ trang điểm của mình hay nhiều mụ già khăm già khú cũng diện mấy đồ hờ hạng cảm tưởng con gió nhẹ cũng đủ để "cuốn trôi em đi" (- _ -). Ngoài ra còn các trường hợp khác như thế này:

- Quân à! Anh yêu em (một anh "công" chia sẻ)

- Hàn ơi! Em yêu "cậu bé" của anh (thực không thể tin được :o)

- Phong à! Hãy chịch em đi (tuổi đi chót đây - _ -)

.....bla.....bla.....blo.....blo.....

Và còn vô vắn nữa nhưng mà thôi tác giả lòi kẻ lảm 3

Sau khi xuất hiện chiếc xe Lamborghini Veneno thì cả trường náo loạn luôn. Đứa nào cũng tranh nhau, giựt tóc nhau, gào thét, đánh nhau,.....để được sờ vào ô tô của bọn hần (-_-). Nhiều mụ còn dính hần mặt vào cửa ô tô để nhìn thấy bọn hần và rồi bị bọn khác nó đập cho không thương tiếc để chiếm lấy chỗ. Hần với Quân thì run như cây sậy trong ô tô bởi nhìn cái ô tô vừa mới loáng bóng giờ đây đã tàn tạ, chi chít các phần sơn các kiểu do "người đẹp" hay "làn cuồng" để lại duy chỉ có hần ngồi cầm cái ipad lướt lướt rồi thì thoáng nhứ mảy vài cái và cũng chả thêm quan tâm cái tình trạng bên ngoài. 5' sau nhà trường phải điều động tất cả các nhân viên, công an.....đẹp loạn:

- Các em về đứng vị trí của lớp mình! Gvcn sẽ điểm danh rồi chúng ta sẽ xuất phát!

Học sinh hùi hụi, trung cái ánh mắt thương tiếc nhìn bọn hần rồi về chỗ. Sau khi không còn ai bao vây nữa bọn hần mới thở phào nhẹ nhõm bước ra xe rồi đứng chỗ lớp mình. Chỉ khổ thân lớp 11D đứng xếp hàng mà phải chịu bao nhiêu ánh mắt ghen ghét đố kỵ...chỉ vì học cùng lớp bọn hần. Chính vì vậy cả lũ lại quay sang lườm ba tên kia cho bõ tức. Sau khi điểm danh xong trường bắt đầu xuất phát. Quân ngồi trong xe mà thở dài rười rượi:

- Sao vậy?/- Hần vừa lái xe vừa hỏi

- Tụi Nhi không đi nên tao chán!

- Góm cũng chỉ là con gái thôi mà!

- Không có con gái thì cũng đâu có mày đâu ngồi đây mà khinh!

Nghe xong Hần cảm như hén không nói năng gì nữa:

- Này Phong! Mày làm cái gì mà mặt mày nhăn nhó như khi ăn ớt thế? Mắc ị hở?

Quân liền quan tâm quay sang hỏi:

- Xem đi!

Hần ném cho Quân cái ipad xem xong Quân nhứ mảy không kén:

- Lại làm sao đây?

Hần hống hót:

- Về rồi-Quân lạnh giọng

- À?

- Nhả Khà!

- Cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đột Nhập

Đầu đô tại Paris-Pháp: Một chiếc ô tô Lykan Hypersport đỗ trước tòa nhà cao chọc trời với một bảng hiệu Sweet. Có thể nói đây là một công ty à không một tập đoàn vô cùng lớn mạnh chuyên nghiên cứu hay sản xuất nói chung là bla bla về bánh. Có thể nói từ già đến trẻ từ bé đến lớn từ gái đến trai một khi ăn một miếng bánh của tập đoàn cũng phải chết mê chết mệt. Một điều đặc biệt ở đây là tập đoàn này có vô số chi nhánh nhỏ khác trên toàn thế giới mà một chi nhánh nhỏ lại có các tiệm lớn bé khác nhau ngay cả ở nông thôn đến thành thị đáp ứng cho tất cả các nhu cầu khác nhau. Không cần phân biệt giàu nghèo.....

Thoai quay về vấn đề chính:

Sau khi chiếc ô tô đất tiền kia dừng hẳn ngang ngay cổng ra vào công ty cơ mà cũng may bởi cổng rất to đủ để 4, 5 cái ô tô nữa đi vào cùng lúc được nếu không chiếc ô tô kia cũng bị mấy ông bảo vệ tổng ra ngoài rồi.

Dừng ngay cổng ra vào đã gây ra sự chú ý không nhỏ rồi thế nhưng sau khi một thân hình nhỏ nhắn cùng với một chiếc kính râm to bản che nửa khuôn mặt bước ra đủ để gây chấn động người ra vào:

- Thích làm màu đây mà!/- 1 nhân viên xì xào

- Lố quá rồi!/- Nv thứ 2

- Chối ôi thích làm nổi đây mà!/- Nv thứ 3

- Nhìn như con C2 í!/- Nv thứ 4

.....bla.....bla.....blo.....blo.....

Sau khi nghe xong Huyền không khỏi đánh mắt nhìn kẻ vừa nói:

- Ô! Màu hường đẹp đấy! Nhưng nó không hợp đối với những người già cỗi!

Vừa nói nhỏ vừa nhếch môi nhìn đánh giá người một mục có quả tóc màu hồng chói lóa trước mặt làm ả không khỏi rùng mình:

- Mày nó ai già cỗi? Biết tao là ai không mà dám nói năng như thế hả? Ranh con!- Ồ nghiêng răng nghiêng lợi

- Ara ara sợ quá đi!-Nhỏ nhếch môi khinh bỉ

- Ranh con! Vết mũi chưa sạch mà dám nhìn đời!- Ồ quát tháo

- Hừ! Tôi nhớ là làm gì có tuyến cô vào làm nh? -Nhỏ hất mái tóc ra đằng sau lôi con iphone to dùng cách mạng ra tìm cái gì đó

- Tuyến? Mày là cái thá gì mà đòi tuyến tao? - Ồ nhìn nhỏ khinh bỉ

- Ô! Lê Thảo Mai trưởng bộ phận phòng trang trí! Là cháu gái của giám đốc công ty Sweet. Ồ cha truyền con nối à? Bằng đại học đạt loại B.....Hừ! Loại B? Cô còn không bằng nhân viên cấp dưới của mình! - Nhỏ cười khẩy

- Mày.....

Ả đang định dơ tay tát nhỏ thì có một cánh tay nhanh chóng đỡ lấy:

- Xin lỗi chủ tịch! Tôi đến trễ!

Một người đàn ông vội vàng chạy đến thở hồng hộc. Mọi nhân viên không khỏi há hốc mồm khi người đàn ông đó xuất hiện:

- Hừ trẻ 45s ! Thử kí Lee tôi nghĩ anh già quá rồi!

Nhỏ vừa nhìn đồng hồ vừa nhăn nhó khó chịu, thử kí Lee chỉ biết cười gượng:

- Mời chủ tịch đi lối này ạ!

Gập người 45 độ, cung kính mời nhỏ. Huyền đeo kính, vút chìa khóa cho thử kí Lee đi thẳng vào đại sảnh với bao con mắt trố, lồi, lõm,...đều thể loại:

- À! Sa thái cô ta đi!

Nhỏ đang đi thì khựng lại đẩy gọng kính xuống nhìn với cái ánh mắt khinh bỉ với con mục tóc hồng kia:

- Vâng!

Và số phận của mục kia cũng thê thảm không kém đã thế còn kéo cả ông nội đáng thương của mình xuống chức dọn vệ sinh nữa. Sau khi lên phòng làm việc của mình nhỏ nhìn đồng giấy trên bàn mình mà không khỏi ngán ngẩm, thờ dãi:

- Thử kí Lee! Báo cáo tình hình hiện tại đi!

- Dạ! Tình hình hiện nay vẫn ổn ngoại trừ chi nhánh nhỏ ở Việt Nam hơi trục trặc!

- Trục trặc? Chi nhánh đấy ở đâu?

- Thưa! Tại Tp HCM ạ! Đang có đối thủ cạnh tranh khá mạnh!

- Hừ! Tên!

- T.D ạ!

- Ô tập đoàn t5 thế giới à! Không vừa đâu!

Nhỏ vừa nhấp ngụm trà vừa cười khẩy:

- Thế những gì xảy ra rồi?

- Họ đã vu oan cho chúng ta là trong bánh có sâu! Rồi hàng giả hàng nhái!

- Giải quyết chưa?

- Rồi ạ! Tuy nhiên lượng khách bị tụt không kém làm uy tín của chúng ta ảnh hưởng khoảng 5%!

- Hừ! Được rồi hôm nào đích thân tôi đi kiểm chứng!

Thử kí Lee chỉ biết cúi đầu thầm mong nhỏ đừng quậy phá nhiều miễn sao chưa sập cái thành phố là được rồi không chi khổ cho cái thân thử kí này suốt ngày phải tính toán tiền nong đi sửa chữa. Rồi có ngày công ti phá sản vì đền bù quá.

Chương 33: Đột Nhập 2

1 con mô tô đi như lướt trên mặt đường làm bao nhiêu con tuiy không khỏi giật mình và gần rớt ra ngoài. Bỗng nó liền đỗ tại một chỗ gửi xe gần đấy làm cho bao nhiêu người không khỏi ngoái lại bởi chiếc mô tô khủng và chủ nhân mang dáng người mảnh khảnh kia. Nó liền lấy con Iphone ra- A lô! Ông Kim à?

-.....-

- Việc tôi bảo ông đã làm xong chưa?

-.....-

- Ok

Cúp máy nó liền bước vào một shop thời trang khoảng 30' sau một thanh niên trạc tuổi 22 bước ra với khuôn mặt baby, mái tóc vàng, người cao dong dong làm cho bao người đi đường ngoái lại. Mấy cô gái nhìn không khỏi há hốc mồm, số thì phụt máu mũi,.....bla.....bla.....

Nó không khỏi nhếch môi hài lòng với thành quả hóa trang đa tài của mình. Xỏ tay vào túi quần nó lững thững bước đến một tập đoàn mang tên Black Technology.

Giới thiệu qua một chút: Black Technology ở Pháp là một trong những chi nhánh của tập đoàn Black Technology. Chuyên sản xuất các đồ điện tử như: điện thoại, máy tính,....Ngoài ra nó còn lấn sang nhiều ngành khác như thời trang, bất động sản, đá quý, giàu mô,.... Và nhờ thế nó trở nên lớn mạnh hơn bao giờ hết. Đứng Top 1 thế giới.

Trở lại câu chuyện: Vừa đến cổng đã có một người đứng chờ:

- Mời ngài đi lối này!

Anh ta cúi người, nó chả thèm quan tâm bước thẳng vào trong. Đến đại sảnh bao nhiêu con mắt không khỏi đổ dồn về nó: ghét có, thích có, yêu có,.....bla....bla.....

Bỗng có một người con trai đập vào vai nó cười tươi:

- Cậu là Alex?

- Đúng!

- Vậy cậu theo tôi!

Cậu ta liền dẫn nó vào một văn phòng nhỏ:

- Mọi người tập trung!

Anh ta liền vỗ tay, mọi người liền đổ dồn ánh mắt về phía nó:

- Đây là Alex! Cậu ta là nhân viên mới của văn phòng chúng ta! Mọi người nhiệt liệt hoan nghênh nào!

- Chào! Tôi là Alex mong mọi người giúp đỡ!

Nó lạnh lùng nói, mọi người liền hào hứng vỗ tay đa số là toàn chuy em phụ nữ hoan nghênh còn mấy ông con trai không khỏi "tia" về phía nó với con mắt phùng phùng lửa:

- Bàn làm việc của cậu ở kia! Nếu có gì thắc mắc cậu có thể trực tiếp hỏi tôi hoặc mọi người!

Nó gật đầu rồi đi về bàn làm việc. Khoảng 5' sau nó bị thư kí của tổng giám đốc gọi lên, mọi người không khỏi xì xào:

- Khô thân! Mới vào đã bị liệt vào sổ đen!

- Tôi vào lâu rồi mà còn chưa bao giờ gặp thư kí thế mà cậu ta mới vào chưa đầy 5' đã.....

- Chắc chả biết có đắc tội gì không nữa!

- Đáng đời!

.....bla....bla.....bla.....bla.....

Nó chả thèm đoái hoài vác cái mặt lạnh như tiền bước đi. Vừa lên đến nơi nó được tiếp đãi không khác gì ông hoàng:

- Chủ tịch! Lâu rồi không gặp ngài!

Lão thư kí đẩy đẩy gọng kính, nó không trả lời một mạch vào phòng chủ tịch rồi ngồi ngay chiếc ghế salong, vắt chéo chân liếc mắt nhìn:

- Tôi tự thắc mắc vì sao ngài lại đóng giả nhân viên và lại vào một bộ phận nhỏ như thế?

- Lão Kim à! Thực sự ông không hiểu hay cố tình không hiểu vậy?

- Hazzz có lẽ tôi già quá rồi! Bây giờ tiểu thư nghĩ gì tôi cũng chả thể hiểu được! Ha ha

Lão cười sáng khoái, nó nhếch môi:

- Chỉ là tôi muốn xem phim free thôi hoặc cùng diễn luôn!

Nó liền đứng dậy:

- Có gì thì hãy gửi tài liệu vào máy tính những khoản bảo mật thì gửi vào điện thoại riêng của tôi!

- Vâng!

Nó đi thẳng xuống phòng làm việc với con mắt sắc lẹm làm mấy người đi cùng thang máy không khỏi rùng mình.

P/s: Mong mọi người đã đọc và ủng hộ truyện của tğ, hiện tại tğ đang mãi ôn thi cuối kì nên k thể đăng truyện thường xuyên nhưng sẽ cố gắng viết nhiều hơn cho mọi người ạ .*:~*~*~

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34

Quay trở về các chàng trai nào:

Sau khi xem cái gì đó ở ipad của hắn không khí trong xe đột nhiên trầm hẳn, Hàn liền quay sang nhìn hắn. Ôi thần linh ơi! (chắc cha này xem phim cô dâu 8 tuổi) Cái mặt hắn như kiểu thời tiết dị dạng í (tğ cũng chả biết thời tiết dị dạng là cái gì luôn). Lúc thì nở hoa như xuân về lúc thì nồm nồm như sắp ả cháy lúc thì lạnh như tuyết Nam Cực lúc thì nóng như lò thiêu đốt người lúc thì trầm tư suy nghĩ..... Quân nhìn mặt hắn cũng phải giật giật khóe môi: "Thằng này định show 50 sắc thái à ?".

- Thế bây giờ mày tính sao?

Hàn thờ dài thườn thượt hỏi:

- Tao không biết!

Hắn ôm mặt nồm nồm:

- Sao chẳng không biết cái gì nữa! Cô ta khốn nạn với mày thì mày cũng phải khốn nạn với cô ta quan trọng cốt yếu là do mày hay không thôi!

Quân vừa lái xe vừa nhăn nhó (anh làm gì đủ tuổi lái xe hả anh ời)

- Nhưng mà.....

- Nhưng nhị gì đàn ông con trai thì phải quyết đoán!

Hàn vừa nói vừa hùng hục khí lửa, hắn giật giật khóe môi, cốc cho tên đang "bùng cháy" kia một phát rồi phũ phàng phán một câu xanh rờn:

- Im đi! Thằng thế giới thứ ba!

Hàn nghe xong liền co ro một góc, tay vẽ vòng tròn tay thì mút chùn chụt tự kỉ một mình (-_- ỉu bần quá). Quân cũng ngồi ngẫm nghĩ một lúc:

- Cô ta còn nợ tao và chị Băng nhiều thứ! Rồi tao sẽ trả dần dần!

Nói xong Quân còn liếm môi như ma cà rồng thèm máu khiến cho Hàn không khỏi lạnh sống lưng:

- Nợ? Nợ cái gì?

Hắn nháu mày thắc mắc:

- Sau này mày sẽ biết!

Quân lạnh lùng. Hàn với hắn liền chau mày hết mức: "Mày làm bí mật quá Quân ạ!"

Tại Paris-Pháp:

Nó đang ngồi trong phòng làm việc, vừa đánh máy như con robot vừa tóa sát khí khiến cả phòng rợn sống lưng, chả ai dám hó hé một lời riêng ông trưởng phòng (cái cha mà vô vai nó ở chap trước í) nhìn nó không khỏi hải lòng: "đúng là tuổi trẻ sức dai !" (-_-!). "Ting" một email được gửi đến laptop của nó. Mở ra đọc khoảng 5' nó nhìn chằm chằm cái bức thư như đang muốn ngấu nghiến nó ra. Khoảng nửa s sau nó nhếch mép cười, người tóa sát khí nồng nặc khiến người trong phòng không khỏi chết rét: "Về rồi sao?". Đồng thời Nhi và Huyền cũng nhận được một email tương tự. Đọc xong hai người không khỏi lo lắng. 6h chiều:

Nó, Huyền với Nhi vừa về đến nhà cùng lúc. Nó vứt cái áo khoác cho người hầu rồi ngồi phịch xuống ghế. Huyền liền hỏi:

- Mày định tính sao?

- Tính sau! Mà chúng mày về trước đi tao sẽ ở lại đây 3 ngày nữa!

- Sao vậy? Trục trục cái gì à?

Nhi liền nhảy bổ vào hỏi:

- Không! Tao thích chơi mèo vườn chuột thôi!

Nói xong nó liền bước lên tầng để lại 4 con mắt nhìn chăm đẳng sau:

- Hazzz! Tao thấy hơi bất an mày ạ!

Nhi liền thở dài, Huyền cau mày chả nói chả rằng cũng cấp đít đi lên tầng bơ bé Nhi luôn. Nhó Nhi thì khỏi nói dần thối cái mặt ra rồi dậm chân hậm hực vào bếp kiểm đồ ăn cho bồ tức. Vừa ăn vừa xem tivi đột nhiên Nhi bật dậy chạy lên phòng Huyền. Bước xồng xộc vào chả thèm hỏi luôn:

- Suýt quên mày ạ! Minh còn một show ở Nhật Bản đấy!

Huyền nghe xong không khỏi dờ một lúc:

- À! Sao không gọi điện cho mình nh?

- Con điên mấy ngày lại thay sim í gọi sao?

- Ủ thì.....

- Thôi! Quan trọng là tính sao? Con Bống nó bảo ở lại đây 3 ngày nữa đấy mà ngày kia diễn rồi!

- Tao nghĩ nó nhớ thôi còn tao với mày tạm thời mai về VN rồi ngày kia bay sớm vào Nhật!

- Ủ! Mà tao thấy hình như mình còn trùng một cái lịch gì nữa í mày ạ!

- Kệ đi! Tao đi ngủ đây!

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35

6h tại Paris:- Mày ở đây có được không đấy ?

Huyền với Nhi đang cầm vali đứng trước cổng lâu đài trung bộ mặt lo lắng về phía nó. Nó thì nhăn nhó mặt mày:

- Tao không phải con nít lên 3 !

- Rồi rồi! Nhớ ăn uống đầy đủ, mưa thì đừng có dầm, không được làm việc quá sức, không được náo loạn, không được nạt người trong lâu đài.....

Huyền với Nhi thay nhau cầm khăn tay sùi sụt nước mắt dặn nó như mẹ đẻ xa con vài tí năm (- _ -). Nó thì đứng hình rồi chả nói được câu gì với hai con nhỏ này luôn:

- À ngày kia có một show ở Nhật đấy! Mày nhớ thu xếp công việc !

Nhi liền nhanh nhẩu nhắc nhở:

- Nhớ rồi! Còn không mau đi ?

Nó mệt mỏi xoa xoa hai bên thái dương. Sau khi nghe nó đuổi một câu phũ phàng như thế Nhi với Huyền lại sùi sụt:

- Mẹ nó à! Con nó đuổi chúng ta kìa - Huyền

- Ông ả! Nó không thương chúng ta nữa ! - Nhi

.....bla.....bla.....blo.....blo.....

Nó nhăn trán nhìn 2 đứa trước mặt buông một câu xanh rờn:

- Không có tiền cát-xê đâu !

Huyền với Nhi cũng thôi không đùa nữa, nhìn đồng hồ cũng thấy gần giờ bay nên vội vàng khuôn đồ lên xe:

- Nhớ những điều bọn tao dặn đấy!

Nó gật đầu, ô tô liền nhanh chóng lăn bánh, nó nhíu mày nhìn theo đến khi biến mất thì thôi. Trở vào trong nhà nó liền ngồi phịch xuống ghế: "Bây giờ mới có 6h30 còn quá sớm để đến công ty tốt nhất là nên đi bộ....." nghĩ là làm nó liền lên tầng thay quần áo.

Tại sân bay:

Nhi và Huyền đeo hai cái kính râm to bản nhưng chúng chỉ phần nào che được nhan sắc của họ nên làm mấy chàng trai ở sân bay không khỏi ngoáy lại nhìn. Bước vào máy bay riêng chỉ dành cho hoàng gia, Nhi và Huyền liền được đón chào kính cẩn:

- Để lại một người phục vụ thôi!

Huyền quay lại dặn dò, khoảng 10' sau máy bay cất cánh, Nhi mệt mỏi tựa vào ghế Huyền thì khó chịu:

- Bay gì mà chậm rì thế không biết rửa chầu cũng phải gọi bằng cụ!

Nhi chỉ biết cười sằng sặc:

- Vậy mày muốn ai lái ?

- Tao !

Nói xong Huyền liền đứng dậy đi về khoang điều khiển. Chỉ khổ anh phi công đang lái ngon lành thì không biết ai đó đá ra chỗ khác liền quay lại định chửi thì thấy mặt của nhỏ làm hết hồn:

- Thừa công chúa.....

- Im! Biến sang bên kia ngồi không thì nghỉ đi!

- Dạ!

Anh ta liền ngậm ngùi ngồi ghế bên cạnh có cho tiền ti anh cũng không dám nghỉ. Nhỏ vừa cầm tay lái thì "vèo.....vèo.....vút....vút...." chiếc máy bay được tăng tốc đột ngột làm nhiều người suýt đập mặt vào..... (vào cái gì tác giả cũng chả biết nữa :3 ~v) Nhi thì đang nhắm nhĩ trà cũng suýt thì phọt ra nhả nhỏ mặt mày: "không bay chậm được hay sao?". Với tốc độ ánh sáng hai đứa đã về Việt Nam chỉ trong 15h. Do chênh lệch múi giờ nên Việt Nam hiện tại chỉ mới 9h sáng. Lấy ô tô đi về biệt thự hai đứa liền ngồi phịch xuống sofa:

- Giờ tính làm sao bay luôn đến chỗ trường hay mai đi ?

Nhi mệt mỏi tựa vào ghế, Huyền không khác là bao:

- Chiều chúng ta sẽ đi còn bây giờ nghỉ cái đã ! Tao mệt sắp chết rồi !

Vừa nói cô vừa lê lét lên phòng đóng cửa cái "rầm" còn Nhi thì ngủ luôn tại trận.

Chỗ trường:

Sau khi đọc một tin nhắn được gửi đến Quân không khỏi mừng rỡ, mắt toàn thấy trái tuym làm Hàn với hân không khỏi nhíu mày nhìn:

- Có chuyện gì thế ? - Hàn

- À ! Chiều nay chúng mày sẽ biết ! Hí hí

Vừa nói cậu vừa cười như thằng trốn trại làm Hàn không khỏi thắc mắc riêng hân thì tâm hồn bay lên cung trăng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Trở Lại

1h chiều:Sau khi đánh một giấc 2 đứa-Huyền&Nhi bắt đầu tỉnh táo lại. Đang ngáp dài ngáp ngắn đi xuống tầng Nhi đã thấy Huyền đang sắp 2 3 món ăn ra bàn:

- Oa ! Mày dậy từ khi nào đấy ? Thơm quá !

Đang cầm đôi đũa Nhi chực gấp một miếng sườn thì "đét" bà Huyền đã đánh một phát không thương tiếc vào đôi tay ngọc ngà của nhỏ:

- Đau ! Gắp có một miếng thôi mà.....

- Một miếng cũng là một miếng ! Lên tắm rửa cho sạch sẽ tỉnh táo đi rồi xuống ăn !

- Rồi !

Vừa nói nhỏ vừa xị mặt xuống bước từng bước lên phòng. Huyền nhìn theo không khỏi lắc đầu cười. Khoảng 30' sau :

- Hú ! Tao tắm xong rồi giờ ăn được chưa ?

- Nay tắm nhanh vậy á ? Có kì hết ghét không đấy ? (chối ôi 30' đấy chửi ôi)

Huyền vừa xấp bát đũa vừa cười khúc khích nói đùa nhỏ :

- _ - này này dù sao tao cũng 17t cũng là công chúa cả một nước chứ không phải con nít lên 3 đâu nhá !

Vừa nói nhỏ vừa phùng má tròn mắt, Huyền nhìn mặt của nhỏ không khỏi buồn cười :

- Rồi rồi ! Ăn đi !

- Mà mày nấu gì nấu lắm thế ? Định cho cả hạm đội ăn à ?

Quả thật trên bàn ăn ít nhất cũng phải có 15 món chính 3 món tráng miệng :

- Để tí rồi xem giờ thì ăn đi !

Khoảng 25' sau:

- Ấy gu ! Tao no quá mày ơi ! Sắp nổ bụng rồi !

Vừa nói Nhi vừa xoa xoa cái bụng căng phồng của mình, Huyền nhìn cái bàn ăn không khỏi giật giật khóe môi. Hiện tại từng cái đĩa trên bàn cái nào cũng sạch loáng đến nỗi có thể soi được cái mặt. Thế mà có ai kia vừa chê nấu quá nhiều trong khi một mình chén sạch:

- Ăn lắm béo lên đấy! - Huyền nói đều

- Xời! Vận động bình thường của mình đã tiêu tốn bao nhiêu calo rồi thêm nữa món mày nấu thì làm gì có chuyện nhiều calo nhiều chất béo.....

- Haha.....Biết vậy là tốt ! Giờ thì cung sắp xếp bát đĩa vào bồn đi nhé ! À nhớ dọn cho sạch không thì.....tối nhin ! Nghe chưa ?

Nhi nghe xong không khỏi khóc ròng, cô thì cấp đít lên phòng rồi còn đâu nên nhỏ đành lụi cùi dọn vậy. Đúng 2h15' hai đứa đã chuẩn bị xong xuôi:

- Bây giờ đi bằng cái gì đây ? Ô tô hay xe máy hay mô tô hay..... - Nhi ham hố hỏi

- Lên sân thượng !

Nói xong Huyền cầm vali đi lên Nhi gật gù đi theo. "Phạch....phạch.....phạch...." một chiếc trực thăng đã đậu sẵn trên sân thượng cả hai đứa leo lên tiện thể lấy chân đạp thẳng căng anh phi công. Sau khi ổn định lại Nhi liền hỏi Huyền:

- Sẵn sàng chưa ?

- Ok! Lái từ từ thôi !

Chiếc trực thăng liền cất cánh bay cái vèo làm anh phi công hú hồn:

- Tính xem đến đây mất bao nhiêu thời gian ? - Nhi

- Căng là 1 tiếng nếu đi với cái tốc độ rùa bò này ! - Huyền

- Mày liên lạc với bên kia chưa ? Tính toán cho cẩn thận tao thực không muốn tiếp đất nguy hiểm như thế đâu ! - Nhi

- Chắc! Nhưng tao thích thế! Vui mà ! - Huyền

- Rồi rồi! Liên lạc với bên đấy bảo mình đến sớm hơn dự định ! - Nhi

Vừa hay chiếc trực thăng tăng tốc đi với tốc độ ánh sáng.

Tại bãi biển:

Hiện tại các chàng hoàng tử bị bùa vây tứ phương bởi một đám ruồi nặng. Trên người thì độc có 3 miếng vải để che thân (đám ruồi nặng í ạ) bu vào tụi hần như mèo thấy mỡ. Bọn hần bực bội định "bùng cháy" thì nghe thấy tiếng trực thăng. Cả đám liền ngược lên bầu trời thì thấy phía xa xa có một chiếc đang bay giữa biển. Cả đám định ngó lơ thì liền thấy hai người rơi xuống từ chiếc trực thăng với thân "trần" không đủ không đồ bảo hộ. Hiện tại cả lũ đang há mồm, Quân lấp bấp:

- Nguy hiểm !

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Làm Lố

- Nguy hiểm ! Quân hét lên chạy nhanh đến phía bờ biển thì đột nhiên có một chiếc tàu lớn thả 2 chiếc ca nô chuyên để đua (ca nô 1 người í ạ). Còn 2 cái người đang lơ lửng kia kia thì không ai khác là Nhi với Huyền. Hai bà thì vẫn thản nhiên toét miệng cười hết cớ:

- Thế còn hành lí thì sao ? - Nhi hét to (tạì đang rơi nên hét to)

- Sẽ đưa đến khách sạn ! Không phải lo - Huyền

- Chặc! Nếu không phải có người ở đây tao thả bay còn hơn ! - Nhi (cái này sau này các bạn sẽ hiểu)

- Máy nghĩ máy là siêu nhon à ?

- Không phải siêu nhân ! Nhưng mà cũng tầm cỡ super men ! (-_- 2 người đang rơi đấy)

Huyền không biết phải nói gì đành lộn một vòng trên không, đập một phát tốc độ rơi của cô nhanh hơn (hư cấu -_-) làm Nhi không khỏi méo mào:

- Máy định bỏ bạn bè à ? Con kia !

Ở phía xa xa thì cả bãi biển đang chết lặng nhìn theo 2 con đang rơi giữa biển kia. Hàn nhú máy nhìn:

- Hai người này nhìn quen quen !

- Nhi với Huyền!

Hắn thân nhiên, khoanh tay nhìn. Tội ông Hàn, nghe xong rớt quai hàm, mắt trợn ngược:

- Hu...yề...n á ?

Hắn lấp bắp chỉ tay về 2 cái bóng đang rơi kia. Hắn thì gạt đầu cái rụp làm linh hồn của anh (Hàn) bay lên tận trời xanh. Hàn nhú nhú máy nhìn theo:"Nếu 2 cô ta đã đến đây rồi thì nhỏ kia đâu ? (chị Băng í)".

Quay trở về khung cảnh đang bay bổng ngoài kia:

"Bịch" văng sau khi làm một vòng trên không chụy Huyền hiện tại đã đứng được trên chiếc ca nô mà chiếc thuyền lớn vừa thả còn má Nhi vẫn đang rơi tự do trên bầu trời:

- Phiền phức !

Nhỏ vừa rơi vừa ngoáy tai lâu lâu:

- Máy có xuống nhanh không thì báo ! Xuống chậm là mất bữa tối!

Huyền ngồi trên ca nô không khỏi bức mình nhìn nhỏ:

- Rồi rồi! Tới liền !

Nói xong nhỏ lộn hai vòng đập một lực lớn trên không, tốc độ rơi tăng gấp 2 lần. "Bịch" nhỏ cũng đã tiếp đất một cách an toàn trên chiếc ca nô còn lại. Lười biếng liếc má Huyền thì thấy cái mặt háo thắng của bà mà nhỏ không khỏi thờ dài một nhịp: "Sao nay nhỏ sung sức dữ ! Mọi hôm trầm trầm tính mà nay lại nổi con chặc mai mưa quá! ". "Vèo" Huyền liện vọt ga phóng trước, dơ ngón trỏ thách thức nhỏ. Nhi không vừa nhếch mép rồ ga phóng theo. Cứ thế 2 chiếc ca nô thi nhau đua trên mặt biển. Đột nhiên:

Sớm mai tỉnh dậy tôi lạc vào hư không

Đôi tay nín lấy điều gì mà chờ mong

Nắng kéo mây về

Gió kéo đông về

Buồn người thương kéo tôi về ngày yêu

Chuong điện thoại của Huyền liên reo lên. Nhi khó hiểu nhìn cô:

- Rơi như thế mà điện thoại còn "sống sót" à ?

- Có cái ốp đặc chế rảnh tao sẽ giải thích !

Nói xong cô liền nghe điện thoại, một tay thì vẫn đang đua với nhỏ:

- Có chuyện gì?

- Tao quên không dặn máy nhưng làm lỗi mà.....đừng nói là đến nơi rồi nhé !

Nó nhú nhú máy người không ngừng tỏa sát khí hỏi:

- Ủ hứ !

Cô trả lời với giọng điệu vui vẻ như không có việc gì xảy ra chỉ tổ làm nó bức mình mà muốn đập điện thoại hại mấy người trong phòng làm việc không khỏi run như cây sậy:

- Hừ! Bảo chị San là tao không sắp xếp được lịch nên không trình diễn vào ngày kia được!

- Vậy tính làm sao?

- Tùy! 1 là hoãn, 2 là thay người, 3 là hủy !

- Rồi rồi tao sẽ thông báo sau!

Trên bờ:

Cả bãi biển vẫn còn đang ngỡ ngác sau cú tiếp đất vĩ diệu của 2 má nhỏ ngoài kia. Riêng hấn vẫn nhúu mày tìm cái mặt lạnh của ai kia mà tìm hoài không thấy (=))))). Quân thì thở hắt nhẹ nhồm nhin Nhi. Còn Hân thì linh hồn đang trên cung trăng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thật Ra Em Là Ai? Công Chúa Hay Thường Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.